

Daea n-are ursul brun cap și coadă

Ministrul Agriculturii trage în raportorii europeni

Cînd ești ministrul Agriculturii și, pe deasupra, te-a mai făcut mama și finul tatălui Danei Năstase, nimic nu ți se mai pare prea mult. Începi să te crezi fiul ploii, deși după vorbă aduci mai mult cu plodul grindinei. Te-apuci să vorbești cu grîul și să polemizezi cu știuletele – ba chiar, după un timp, ajungi să vorbești și cu oamenii de prin Europa cu aceeași măsură cu care negociezi cu boii prin brazdă. Aici a ajuns Petru Daea de la Agricultură: să răspundă obraznic raportorilor europeni care se interesează de carnagiile vînătorești comise împotriva ursului brun pe tarlauii ministeriali. Despre adresa în care ministrul Daea împrumută tonul lui Nilă și răspunde raportorilor, vă invităm să citiți și să dați cu căciula-n pămînt în

Pagina 17

Sub sloganul „Mereu aproape de PSD“, Antena 1 pregătește un nou program de știri:

OBSERVATOR

Negustorul Dan Voiculescu, puțin încurcat că a obținut de la PSD, în schimbul Antenei 1, cu două voturi de parlamentar mai mult decît numărul membrilor PUR

Urmînd exemplul și fentele lui Mutu,

Lobonț și-a trimis logodnica pe banca de rezerve

Ce noroc are și Mutu ăsta! O singură sclipire de briliant de la două' de metri și gata, sîntem dispuși să-i iertăm totul. Și goneta cu poliștii după el, și escapadele la stripteuzele din Craiova (Piei, Satană! Nea Puiule, cheamă un preot să facă o exorcizare!), și toate fițele alea de mingicar dat cu gel, care s-a văzut tatuat și cu Aston Martin la ușă. Totul, cu o excepție: influența excesiv de virilă pe care o are asupra bunului său prieten Bogdan Lobonț, pe care, iată, l-a apucat acum, înaintea decisivului meci cu Macedonia, dorul de ducă la femei. Normal, logodnica lui nu a mai putut suporta așa ceva. Nici măcar o înfrîngere la scor împotriva Andorrei nu i-ar fi frînt așa inima. Lobonțe, nu ți-e, mă, rușine? Crezi că stripteuzele alea or să-ți facă ție de mîncare și-or să te aștepte cu ciorba caldă să redevii titular la Ajax?

Pagina 19

Hai, domnu' Năstase, că numai pe-ăștia-i mai am! Ți-i dau pe toți, mîncă-ți-aș! E marfă bună, cu rating natural, de casă, nu te doare capul a doua zi după alegeri. I-am luat și eu de la un vecin, să știi, și m-a cam ars la preț bărbosu'... Uite, bre, las de la mine: face fix 22 de deputați și 10 senatori. Rămîne așa?

Clasic al grîului fermentat și iubitor al cantităților mari, Văcăroiu devine actual în criză

România e lovită iar de criză. Spre deosebire de data trecută, de astă dată, criza de supraproducție e cauzată tot de grîu. Păioasele crescute în exces care au invadat hambarele țării ni-l aduc în memorie pe nea Nicu de la CSP, surprins și el de o criză de-asta de supraproducție chiar în timp ce se afla la Palatul Victoria ca să-și ridice leafă de premier. Putem spune așadar, fără să greșim, că, în sfîrșit, guvernul Năstase a atins performanța guvernării Văcăroiu.

Secărică Răducanu

Așezămîntul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-sef adj.: Marius BORȚEA
Redactor-sef: Doru BUȘCU
Trebî juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investiții: Marius DRĂGHICI
Secretar general de redacție: Gabriel DROGEANU
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Sef Birou Investiții: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-sef adj.: Liviu MIHAIU
Sef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Sef Birou Distribuție-Amuzament: Viorel MOȚOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investiții: Iulian TĂNASE
Sef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporter: Alexandru CĂUȚI, Alexandru DUȚU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU
Sef Secție Moravuri Ușoare: Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: Sorin AXINTE
axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura MĂNCIOIU-IONȚĂ
laura@catavencu.ro
Promotion Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: Ioana Ingrid WEINERICH
ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuție: Cristian DOMÎTEANU
cristi@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Viad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIȚĂ

Comenzi publicitare la
Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cățavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT
Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista Academia Cățavencu în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, sușanele

giu-Pippidi de această alegere a PNL-ului.

Mari surprize în alegerile preliminare din PSD: madama scandalului cu deturări de fonduri europene în familie, Hildegard Puwak, a obținut un modest loc 8 pe listele PSD, ceea ce înseamnă un foarte clar: adio, Parlamentule! O situație similară s-a petrecut la Galați, unde fostul maior revoluționar Plătică-Vidovici a obținut locul 4 pentru Senat, bilet de externare din camerele așipitilor cu girofar. La fel s-au mai petrecut lucrurile cu Codrin Ștefănescu (fost peremist migrat, locul 5) și cu Marin Cristea la Giurgiu (tot pe locul 5). Sperăm ca doamna Stănoiu, la Olt, să aibă aceeași soartă cu locul 2 pe listele de la Senat. Asta dacă ne-ntrebați pe noi, dacă nu, noi tot așa vă spunem.

Unul din stâlpii partidului de guvernământ, senatorul Ion Solcanu, membru al Comisiei pentru cultură, culte, artă și mijloace de informare în masă, a făcut obiectul unei supravegheri informative a structurilor de contraspiionaj din cadrul sistemului siguranței naționale. S-a documentat că Solcanu a avut mai multe întâlniri bizare cu angajați ai Ambasadei Federației Ruse la București, despre care existau informații că desfășoară activități speciale, sub acoperire diplomatică. Dosarul lui a ajuns la Iliescu, iar în urma unei analize a Departamentului de securitate națională al Președinției României s-a dispus distrugerea lui, din lipsă de probe solide. Ce nu s-a distrus

În Perioada Albastră, pictorul Zamfir Dumitrescu, zis Firu, așteptînd ca Năstase să vîneze toate vietățile și PSD-ul să taie toate pădurile pentru ca, în sfîrșit, să poată picta și el o grandioasă natură moartă în stilul pupincurist tîrziu

este neîncrederea noastră în filorusismul manifest al lui Solcanu.

Romsilva, candidă pe listele județului Dâmbovița, la Camera Deputaților. Ion Dumitru nu poate candida pe listele Parlamentului, întrucît face obiectul unei anchete a PNA, pentru sponsorizările ilegale operate din bugetul Romsilva și pentru transferul ilegal a 30 de hectare de pădure la Snagov, în favoarea consilierului Remus Truică. Ion Dumitru i-a promis lui Năstase, într-o ședință festivă privind analiza rezultatelor din agricultură, că

va face totul pentru ca PSD să câștige alegerile. Dumitru s-a erijat în purtătorul de cuvînt al întregului personal al Romsilva când a făcut această afirmație, fapt ce a stîrnit rumoarea, scîrba și dezaprobară a unei părți a asistenței. Zamfir Dumitrescu nu este numai membru al Biroului de coordonare al PSD, ci și pictor, prieten cu Iliescu, decan al Universității de Arte, prieten cu Năstase și președinte al UAP, adică al Uniunii Artiștilor Plastici. În calitate de membru al Biroului de coordonare, Zamfir Dumitrescu a intervenit pe lângă Năstase,

să dea o ordonanță de urgență, prin care pictorul Zamfir Dumitrescu să poată achiziționa în folos propriu mai multe ateliere plastice, în favoarea președintelui UAP, Zamfir Dumitrescu. După ce cetățeanul Zamfir Dumitrescu și-a făcut plinul, ordonanța de urgență a fost abrogată.

Acciduzzu

Legendă

☺ bîrfă pentru care nu băgăm mîna-n foc
☺☺ bîrfă cu parfum de credibilitate
☺☺☺ bîrfă-beton

Bula demnitarului

CATEGORIA TRIBUNALUL DE URGENȚĂ

Corneliu Vadim Tudor (președinte PRM): „L-am dat în judecată pe descrieratul Gigi Becali, solicitînd în instanță daune morale de 10 miliarde lei, bani pe care îi voi dona, în scopuri caritabile, Spitalului 9, unde mai mult ca sigur acest maimuțoi va reveni după alegerile din 28 noiembrie.”

CATEGORIA GÎNDIRE CU RETROVIZOARE

Traian Dobre (deputat PSD Iași): „M-am uitat în oglinda retrovizoare și am văzut un nor mare de praf. Am făcut o comparație cu norul de praf pe care l-am văzut în oglinda retrovizoare cu 4 ani înainte. Era o mare deosebire, ceea ce reflectă faptul că

ne-am ocupat de o mare parte din drumurile din România.”

CATEGORIA MICII MOUSE

Dan Nica (șef campanie PSD): „Calculatorul nu mîncîcă mici și nu bea bere.”

CATEGORIA PAPAGALUL INVECTIVĂ

Ionel Blănculescu (șeful Autorității Naționale de Control): „Cei care ne acuză acum pe noi, pesediștii, sînt falși, demagogi, bandiți și hoți notorii. I-am radiografiat. În campania electorală o să le prezint la fiecare fișele.”

CATEGORIA ACESTE CUVINTE NE DOARE

Ionel Blănculescu (șeful Autorității Naționale de Control): „Sînt unul dintre cei mai mari dușmani ai miliardarilor de carton.”

„O spun cu modestie: am fost

Bă,
Țociule, voi ce rating mai aveți, bă, la televizor? Cîît? Aaa, pîi v-am spart! Fac niște scheciuri cu arestări de figuranți, de rîde lumea mai ceva ca la Vacanța Mare.

Ionel Blănculescu, ministrul Show-Biz-ului anticorupție, întrebîndu-i pe Țociu și pe Palade dacă și ei fac umor doar de formă

întotdeauna un elev eminent.”

CATEGORIA EMIL DEMAGOGU

Ion Iliescu (președintele României): „Săracii investesc să formeze specialiști, iar bogații îi racolează și îi folosesc în creșterea lor economică.”

CATEGORIA CRESTEREA ECUMENICĂ

Gigi Becali (președinte PNG): „N-o să-mi cereți să dau banii mei la sinagogi, la evrei! Nu-i urăsc, n-am nimic cu ei, dar, dac-aș putea, i-aș îmbîrliga să se boteze, să se facă și ei creștini.”

CATEGORIA CU BUNICA LA CINEMATOGRAF

Ion Iliescu (președintele României): „Blonda, care blondă? Nu am zis eu. Era domnul Văcăroiu.”

Întunericitul

Partea nevăzută a biografiei candidatului Adrian Păunescu

Nu cred să existe un curriculum mai lăbărat

decât cel al lui Păunescu. Biografia lui este sassistă de pomelnicele de nevolnici pe care i-a făcut oameni, dar nu scapă un cuvânt despre nevoiașii pe care i-a jecmănit o viață întreagă sau despre cei pentru care s-a pus chezaș, pe pițule grele. Este o nesfârșită cronică a țucălarilor pe care i-a lansat pe piața prăfuită a showbiz-ului comunist, dar în ea n-o să întâlnești nici cea mai vagă referire la colonelul Opreșor Onițiu, care l-a folosit ca agent de influență al Securității, în diversele operațiuni de aducere pe brazdă a unor scriitori ce fluierau în biserică, contestau dictatura din fundul răunchilor și luptau ca paraleii cu cenzura. În schimb, curriculumul te va opoși de samavolniciile cu care l-au cocoșat autoritățile, dar n-o să îngaimă nici o aluzie despre viețile copilașilor stinse pe stadionul din Ploiești, pe care le poartă pe conștiință. Doljul care l-a prăsit nu-l mai vrea nici picat cu ceară, pe listele electorale, pe detestabilul porc. Colegii lui de filială șușotesc încă timorați despre corvezile umilitoare pe care au trebuit să le presteze pe moșiile bălărețului. Despre mesele împăratești pe care trebuiau să i le aștearnă sub copite, atunci când mamiferul binevoia să-i blagoslovească cu sinistru sa apariție. Despre pâinea și sarea cu care trebuiau să-i iasă în întâmpinare pe hotarul Băniei, când dihania doar traversa județul, în rostogolul său slinos spre bulboanele termale ale Herculanelor, chiolhanurile deocheate de la Reșița sau gheșefturile transfrontaliere de la Timișoara. Despre cercul absolut lamentabil, cu asistență ministerială de la București, în care școala din Bârca în care s-a alfabetizat a fost siluită să-i împrumute numele.

A intra în viața grohăitorului din Senat

e ca și cum ai cădea din nebăgare de seamă într-un troc de tărățe. Puțini sunt aceia care au mai ieșit întregi dintr-o înclăștare la cocină deschisă cu grăsunul, al cărui guițat sinistru face cât gloanțele unei divizii de ulani. Specialiștii în psihanaliza mamiferelor au găsit răspunsul la un asemenea comportament și susțin că, în lipsa unei zestre masculine adecvate, vierul castrat va apela în compensare la trusoul de arme specifice al unei scoafe. Ca o dovadă supremă a lășității care îl caracterizează, umflatul n-a făcut armata. La încorporare la oaste, s-a dat de ceasul morții și a zis că are trănji, dalac, bube dulci, mătrici, fâlcariță, brâncă, urciur, friguri de baltă și boala lui Calache. Și-a scos patalama de handicapat, neînfricatul, a făcut tărăboi la garnizoană și a urlat din fundul răunchilor că, dacă-l trimite patria la armie, își pune unghia în gât ca pițigoiul. S-au speriat plotonierii de dilimac, și-au făcut cruce cu Makarovul și l-au declarat pe marele patriot de astăzi apt ne-combatant. Apoi, ca să ne arate el cât e de viteaz, a scos de la naftalină câteva cântece de cătănie, uitate prin niște lăzi de zestre de prin Ardeal: „Treceți, batalioane române, Carpații”, „Dușmanul vine cu arma-n mână” și „Salutați oastea română”, și și-a pus cenaclul să le lălaie în marș forțat, de-a lungul și de-a latul noroaielor țării. Mai târziu, când a mai prins o litră de curaj, a început să umble în tohăsul gol pe lângă mătărănga învârtosată a Armatei a 14-a. În 1992, și-a tras coif de babă, și-a făcut scut din spectrul posmăgăit al lui Grigore Vieru și s-au dus amândoi la

Adrian Păunescu, un poet prezent în Carnea Albă a Securității - alte amănunte despre *Povestea Porcului* în paginile 12, 16 și 28

brațetă, scroafa cu vierul, pe hotarul Transnistriei, să guite cu noul cenaclu, „Totuși, iubirea”. A horcăit mai apoi ca în ceasul morții că a apărât Moldova cu pieptul, kaizerul și costița, de la nici 300 de metri de 70 de tancuri ale Armatei a 14-a, care l-au înconjurat pe de toate părțile, dar rușii nu i-au făcut nimica, fiind ocupați, și chiar aveau treabă cu inamicul.

Apoi, ca să ne demonstreze cât e el de năpăstuit,

și-a scos de la ciorap dosarul de urmărire informativă, moșmondit de fosta Securitate. Or, bestia omite câteva amănunte introductive: că a fost secretarul organizației UTC a Uniunii Scriitorilor din România, între 1966 și 1968, și că în 1968 devine membru al Partidului Comunist Român. Or, orocotila cu solzi pe grumaji se screme să ne facă să uităm că purceii de companie ai partidului nu puteau să aibă probleme reale cu Securitatea. Or, jambonul acesta fără pic de rușine al clanului Ceaușescu vrea să ne bage pe gât dosarul „Titanul”, pe care i-l ar fi fabricat fosta Securitate. Dosar tuns chilug și deparazit de orice informație compromițătoare. Bunăoară, în așa-zisul dosar scrie că, încă de prin 1982, jagardeaua amenința întruna că își bagă unghia în gât și își ia zilele. Era stilul lui obișnuit de a obține printr-un șantaj sentimental ordinar o cireadă de avantaje materiale. Fraierul de Ștefan Berceanu, șeful clinicii de hematologie a Spitalului „Fundeni”, chiar l-a crezut pe cuvânt când pramația i s-a spovedit că „îi vine să se sinucidă din cauza nefericirii poporului român” și s-a dus la Securitate din motive pur umanitare, doar pentru a preveni o dramă. Or, astăzi, sulfă face din chestia asta un titlu de glorie și ne vinde gogoși cum că voia să-și ia de-adevăratele zilele, când de fapt nu știa cum să mai înșface, la lumina nopții, vreo insignă unsuroasă sau gratuitate deșănțată pentru niște merite închipuite.

Or, făcătura de dosar nu scapă o vorbuliță

despre motivele reale ale marginalizării jivine. Care javră a fost scoasă pe tușă abia când pe stadionul „Petroolul” din Ploiești a trebuit să piară cinci copilași, în tim-

pul unei bacanale a cenaclului, închinată ca de obicei vampirului din fruntea partidului. Ce zice biografia prașcăului despre marginalizare și cum o justifică? „La anchetă, după care a fost destituit de la *Flacăra*, s-a stabilit că pe numele lui Adrian Păunescu soseau, zilnic, aproximativ 40 de scrisori. Așadar, 15.000 de scrisori pe an. În 12 ani și jumătate, cât a durat lucrul lui Adrian Păunescu la *Flacăra*, au fost cam 200.000 de scrisori. Cu această parte a activității sale la *Flacăra* se mândrește Adrian Păunescu cel mai mult.” Ca de obicei, junghiul își măsoară disidența în tone. Adică nu tu spăgi, nu tu foloase necuvenite și măruri stoarse prin amenințare și șantaj, de-a lungul întregii țări pe unde jefuia cenaclul, de ziceai c-au năvălit tătarii, ci scrisori lacrimogene din partea cititorilor revistei *Flacăra*, rămasă văduvă de starostele iadului. Nu tu anchetă comandată de partid, executată de miliția economică și coordonată personal de ministrul Dincă Teleagă, ci doar un răgăit de mândrie pentru recordul în materie de limbi luate în răspăr de la omenirea care îl aștepta ca pe Mesia, pentru a se întoarce în fruntea mesei împăratești de la care a fost răsturnat după o chinuitoare lucrare.

Or, rapoartele Securității sunt cât se poate

de corecte cu privire la pârjolul rămas în urma Cenaclului „Flacăra”. Or, notele informative atrag atenția asupra riscului ca paranoicul să-și clădească propria lui statuie și cult al personalității, sub acoperirea activității cenaclului. Or, un raport din luna octombrie 1982 zice în clar așa: „(...) Se comentează că Adrian Păunescu s-ar folosi de aceste manifestări pentru a-și crea o popularitate pe care n-a mai avut-o nici un scriitor în domeniul culturii, o popularitate de «tribun poetic și politic» care poate face orice. Poetul a devenit în înțelegerea multor persoane un fel de instituție publică ce poate interveni cu autoritate în soluționarea unor probleme pe care instituțiile oficiale nu le pot rezolva”. Or, datele Securității, cenzurate din așa-zisul dosar de urmărire informativă, atestă rolul real al leprei în marele plan de supraviețuire a intelighenției românești. Bunăoară, colonelul Opreșor Onițiu scrie fără echivoc în notele sale din noiembrie

1986: „Să se aibă în vedere continuarea contactelor cu Adrian Păunescu”. În vederea influențării scriitorului Ion Lăncrăjan, care deranja tot mai tare regimul. De aici reiese că sângeretele de la *Flacăra* mai avuseser contacte cu Onițiu, pentru potolirea lui Lăncrăjan. Și mai reiese că Onițiu era ofițerul de legătură al caltaboșului, iar chișca, agentul de influență al Securității.

Or, rămas pe dinafară, suinul nu obosește

să lupte măcar pentru propășirea propriei sale stirpe. Pe 4 octombrie 1988, se înființează la studioul „Electrecord” pentru a preda „o casetă cu înregistrări de muzică pe texte proprii și melodii compuse și interpretate de fiul său Andrei Păunescu. (...) Care și-a manifestat satisfacția pentru rezultatul întrevederii avute la data respectivă cu tovarășul secretar Constantin Mitea, comentând că apreciază disconfortul ca «un pas important în împlinirea idealului literar-politic, rezolvând chestii senzaționale legate de viața și cariera unui om»”. Omul era fii-su, un ilustru sfertodot, pe care țara avea să-l plătească după revoluție în aur. Un kil de aur, sub formă de lingou jubiliar, i-a dat Banca Națională lui Andrei Păunescu, pentru merite culturale deosebite. Și încă un lingou de un kil lingăului de tac’su. Iar defuncta Bancorex i-a sponsorizat publicitatea cu 67.000 \$ și i-a mai decartat încă 400 de milioane de lei, la nivelul lui 1995, pe fundația „Totuși iubirea”. Și pentru că toată această viață pilduitoare trebuia trasă în șoric de statuie, învățătorul Matei Vintilă din Slătioara i-a comandat sculptorului Rodion Gheorghiiță, pe banii lui, bustul lighioanei. În toamna lui 1999, bustul a fost așezat în biricul târgului, între casa de cultură și grădiniță, ca să nu zică propiendada că n-are Slătioara cultură, și nici copiii că n-au văzut la viața lor statuie de porc. Profitând de ocazie, Săraru a zis că a venit momentul să devină și el nemuritor și și-a băgat la înaintare statuia lui personală, alături de cea a rușinii din Bârca, pentru a se asigura că o să rămână până la urmă ceva pentru posteritate din operele lor complete.

Cornel IVANCIUC

Fericiți cei săraci cu plugul

Onor președintele Consiliului Județean Hunedoara, liberalul Mircea Moloț, și-a pus în gînd să-și mărească averea cu una bucată tractor. Agricultorul Moloț are nevoie de tractor, dar numai președintele Moloț poate să facă rost de el. Președintele are, însă, nevoie și de un troi PSD care să-l salte pe lista de așteptare de la Direcția Agricolă pentru utilaje subvenționate. De curînd, președintele s-a ploconit la directorul Muzicăș să îl treacă pe un loc fruntaș pe listă, pentru că afacerile agricultorului nu suferă amînare ca la muritorul de rînd. Moloț zice că a cerut dezinteresat să fie săltat în capul listei. Numai pentru că trebuie să se îplinească Sfînta Scriptură, care ne învață că cei de pe urmă vor fi cei dinții.

Cu calculatorul votați dictatorul

Alegerile preliminare sau, cum li s-a mai spus, prealegerile din PSD au dat naștere, din start, unei serii întregi de nereguli. Ba, mai mult, pesediștii s-au plîns că nu au fost sprijiniți în organizarea lor de primarii din opoziție, în sensul că nu li s-au pus la dispoziție spații publice și logistică. În județul Arad, de pildă, excesul de zel a fost invers, în sensul că mai multe școli (cu directori pesediști conduși de inspectori pesediști) au fost văduvite de calculatoare, acestea fiind transportate pe coclaurile unde se vota electronic, drept pentru care Consiliul Județean (Opoziție) a cerut socoteală pentru acest abuz. Răspunsul pesediștilor a fost unul antologic: „Păi, calculatoarele au fost obținute prin programe ale guvernului PSD!”. Te pomeniești că, dacă vor pierde alegerile, pesediștii vor lua calculatoarele din toate școlile și le vor duce acasă!

Sănătate cu bubă la cap

Așa cum „spic cu spic, patriei snop”, abuz cu abuz, țării corupție. Vă semnalăm unul din abuzurile clare ca lumina zilei. Doctorul Radu Albota a fost director general al Casei de Asigurări de Sănătate a județului Caraș-Severin în perioada 2001-2003, a fost destituit pentru că a încălcat prevederile legale și a avut interese în mai multe firme prestatoare de servicii medicale și farmaceutice din județ. Ei bine, omul nu s-a dat bătut și, după mai multe insistențe, se înscrie la concursul pentru ocuparea funcției publice de director executiv la aceeași Casă de Asigurări de Sănătate. Și, culmea, deși e contestat, câștigă concursul. Numai că, prin admiterea dosarului său la acest concurs se încalcă Legea funcționarilor publici, care spune că poate ocupa o funcție publică doar persoana care „nu a fost destituită dintr-o funcție publică în ultimii 7 ani”. Cu toate acestea, doctorul Radu Albota a fost promovat pentru că, totuși, în regimul PSD nimeni nu e mai presus de lege, decît dacă e prieten cu cei mai presus de el!

Platon și Aristotel,
mai presus de Bombonel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

Comisar-șef MOTOC: „S-a hotărît să existe niște reprezentanți care să exprime clar punctul de vedere“

Doi polițiști i-au luat legal permisul de conducere fotbalistului Mutu. Într-o lume de șpagă și pilă. Am dorit să stringem mina cu bucurie acestor lucrători cinstiți ai Poliției Române, să vedem cum gîndesc, cum trăiesc, să-i numim eroi. Am început cu o cerere.

*Către domnul chestor principal de poliție Marian Tutilescu
Cerere*

Academia Cațavencu dorește să-i ia un interviu echipajului de poliție care i-a ridicat permisul lui Mutu. Interviul va fi favorabil cadrelor de poliție care au avut curajul să aplice legea.

A urmat aprobarea: *Domnii Motoc și Stroescu sînt abilitați să dea informații.*

A urmat surpriza: Domnii Motoc și Stroescu nu sînt cei doi curajoși. Sînt șefii lor.

A urmat interviul despre polițiștii respectivi, puțin, mult, mult mai mult despre temerile poliției că orice faptă bună e răstălmăcită de media.

Un punct de vedere oficial

Marian Motoc: Eu sînt comisarul-șef Motoc, șeful Brigăzii Poliției Rutiere a Capitalei, nu un polițist la întîmplare. Reprezint un punct de vedere oficial al poliției.

Rep.: Sînt Eugen Istodor și nu vreau să vorbesc cu dumneavoastră, ci cu polițiștii care au avut curajul să-i ia carnetul lui Mutu.

M.M.: Aș dori să purtați un dialog cu cei șase sute de polițiști ai brigăzii care au curajul în fiecare zi să facă activitățile pe care le desfășoară. Aș vrea să vă canalizați eforturile pentru toți șase sute. Noi sîntem o echipă, nu e un act de curaj, este un lucru pe care îl facem în fiecare zi. Că sînt performanțe și eșecuri ale muncii pe care le înregistrăm în fiecare zi, asta e adevărat.

Rep.: Dar de ce nu pot vorbi cu cei doi eroi?

M.M.: Nu sînt disponibili. Este o chestie de transparență și de protecție a agenților. Să vă spun de ce. Astăzi poate e un lucru bun, poate mîine e o altă persoană vizată de presă.

Azi, mîine

Rep.: De ce astăzi e bine, mîine e prost?

M.M.: Nu m-ați înțeles. Noi nu ne ferim de ceea ce am făcut. Este o protecție a polițiștilor noștri. Noi în fiecare zi luăm permise ale altor cetățeni care sînt la fel de bine cunoscuți, din alte medii, dar care pot avea efecte negative asupra colegilor noștri. Eu reprezint un punct de vedere, activitatea respectivă mi s-a transmis mie prompt, dețin toate datele, informațiile.

Rep.: Tot nu înțeleg de ce nu pot vorbi cu ei.

M.M.: Nu sînt de găsit.

Rep.: Dorm?

M.M.: Probabil.

Rep.: Ce înseamnă transparență?

M.M.: Putem vorbi despre întîmplarea respectivă. Este o întîmplare pe care o facem în fiecare zi. Unui conducător auto i-a fost ridicat dreptul de a conduce. Întîmplător este Adrian Mutu. El a spus clar: poliția și-a făcut datoria.

Rep.: Și noi credem la fel.

M.M.: Atunci ce este în neregulă? Eu oricui aș acorda interviu cu polițiștii în cauză s-ar interpreta că fac o exclusivitate cu unul dintre posturi. Nu vreau să fac nici o exclusivitate. Noi trebuie să fim echidistanți în aplicarea măsurilor și cu toți cei care intră în contact cu noi.

Numele agenților

Rep.: Putem cunoaște numele celor doi agenți?

M.M.: Sigur, sînt polițiștii de la Brigada de Poliție Rutieră.

Rep.: Cum se numesc?

M.M.: Faceți-mi o cerere scrisă. La această activitate au participat mai multe echipaje de poliție. Pe care vreți să vi-i prezint?

Rep.: Pe toți.

M.M.: La ce vă trebuie? Le dați un premiu, le faceți o poză în ziar?

Rep.: O poză, da!

M.M.: Fără acceptul lor?

Rep.: Asta, nu! Dar ați spus că dorm, că nu sînt de găsit. Deci, nu i-ați întreb

M.M.: Noi am discutat aceste detalii cu tot colectivul. Au fost discutate diverse întîmplări de acest tip, din punct de vedere al interpretării lor, și s-a hotărît să existe niște reprezentanți care să exprime clar punctul de vedere. Uite, în ultimele zile s-a speculat în presă cum că poliția a știut că fotbalistii sînt în vacanță și a organizat o acțiune de urmărire preferențială a lor. Mereu media întoarce imaginea noastră împotriva noastră. Media s-a obișnuit să intre în casa noastră fără să ne respecte munca, pasiunea. Totul e călcat în picioare.

Rep.: E o luptă a Poliției cu imaginea sa, dar mai ales cu interpretările ce se dau faptelor ei.

M.M.: Eu nu vreau să fac o acuză mediei. Media e de partea noastră pînă într-un moment.

Rep.: Media este cu poliția la accidente, omoruri, scandaluri...

M.M.: Nu noi îi solicităm. Este exact invers. Media din asta își construiește știrile. Noi nu dăm telefon nimănui. Noi nu preferăm pe nimeni.

Rep.: Vă e teamă de consecințe?

M.M.: Credeți-mă, în momentul în care ne-am asumat responsabilitatea să fim polițiști, știam și ce pericole ne pîndesc.

Rep.: De ce cei doi polițiști nu se pot reprezenta singuri? Voiam să-i întreb despre filosofia lor de viață. Cred că pe asta nu puteți s-o știți.

M.M.: Agenții în cauză nu au știut cine este la volan.

Șpagă și bancuri

Rep.: De ce îi vreau pe ei? Fiindcă sînt în contrast cu agenții șpagari.

M.M.: Asta în opinia unora. Aveți dovezi la aceste afirmații? Toate lu-

puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Șeful Brigăzii de Poliție Rutieră a Capitalei explicînd de ce, la fluierul organului, Mutu a făcut pe surdu'

crurile care au fost negre au fost rezolvate. Lucrurile care le cunoașteți le punctați și le rezolvăm.

Rep.: Nu mai există agentul șpagar?

M.M.: Mă deranjează acest cuvînt.

Rep.: Coruptibil e mai bine?

M.M.: Da. Corupți sînt în toată societatea. Trebuie să-i dovedim.

Rep.: Vă e teamă că mîine, prin intervenții, se va da înapoi carnetul lui Mutu?

M.M.: Nu are cum. Adrian Mutu intră sub incidența legii și are posibilitatea să-și reia dreptul de a conduce după urmarea cursului de siguranță rutieră. Poate să i se facă o reducere a termenului, dar nu se restituie permisul. E clar. Asta chiar deranjează.

Rep.: Vă e teamă că polițiștii vor

spune tîmpenii?

M.M.: Nu. Dar cred că e normal să avem oameni specializați în a vorbi cu presa. Sînt oameni care pot spune un punct de vedere al instituției fără să facă interpretări personale, divagații, să aibă franjulețe și tot felul de interpretări.

Rep.: Vă e teamă să nu confirme bancurile cu polițiști?

M.M.: Vedeți că și legea prevede niște sancțiuni aici. Sînt niște glume care se fac pe seama uniformei noastre și asta ar trebui să înțeleagă toți cetățenii, că sînt glume care se fac pe liniștea fiecăruia dintre noi, ca cetățeni. Dar noi ne batem joc de tot. De cei ce-și fac datoria.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“

Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată

în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurenția, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziarisții care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel

Dare de seamă asupra chetei naționale

Dragi cititori, dragi finanțatori, după atîta amar de vreme în care s-au făcut liste de susținători intelectuali și politici, reportaje și emisiuni la TVR 1, tocsouri la Antena 1, știri la PRO TV, apeluri în presa de provincie și centrală, discuții cu administrația locală și centrală, ba chiar mitinguri oficiale cu primarul general al Capitalei și cu prim-ministrul, în contul Așezământului Cultural s-a acuiat pentru construcția monumentului Elisabeta Rizea suma de 366 de milioane de lei (11.000 \$). Asta în timp ce pentru sărbătorirea morții domnitorului „degrabă vărsătoriu de sânge nevinovat“, Ștefan Cel Mare, statul nostru a cheltuit peste 100 de miliarde de lei. Din acești bani strânși din batistele donatorilor noștri s-au „deturnat“ 150 de milioane de lei pentru renovarea monumentului „Haiducii Muscelului“ („banda“ anticomunistă din Munții Făgăraș, Iezer, Leaota pe care Elisabeta Rizea a ajutat-o), bani pe care Așezământul i-a donat spre cuvioasă folosință Asociației Foștilor Deținuți Politici din Câmpulung Muscel prin OP 102/11.05.2004. Vă informez că nu ne vom lăsa, chiar dacă va trebui să așteptăm schimbarea regimului. Mulțumim tuturor celor care cred că, cel puțin o dată la o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Cuvîntul care este ținut ostatic de televiziuni

Săptămîna trecută a stat sub semnul: septembrie – luna internațională a terorismului fără frontiere. Totul a pornit de la niște alegeri: cele prezidențiale din Cecenia și cele preliminare din PSD. În ambele cazuri, atît metodele, de sorginte kaghebistă, cît și rezultatele ne erau cunoscute de foarte mult timp. La ei, undeva prin Osetia, aproape de granița cu Ingușetia, un comando cecen ține ostatici peste o mie de oameni, terorizîndu-i și obligîndu-i să rabde de foame și de sete cîteva zile. La noi, în România (tot un fel de O setia și O foamea de Nord), un comando de ingușați de-ai lui Năstase ține ostatici 21 de milioane în condiții similare. Cecenii i-au înghesuit pe toți într-o sală de sport. Năstase ne-a pregătit deja 400 de săli de sport. Pesedistul și-a închis telefonul, iar negocierile cu Uniunea Europeană, care a înconjurat clădirea, sînt în impas, fund-amentalistul fiind dispus să prăbușească acoperișul clădirii numite România. Săptămîna aceasta aliații de nădejde ai premierului terorist au fost din nou televiziunile. Aceste veritabile „văduve

negre“, încinse cu brîiele de dinamită ale TVA-urilor datorate statului, oricît s-au dat de ceașul morții n-au reușit să găsească măcar una (una, one, eins) bucată știre negativă despre PSD.

Ca o palidă consolare, *Evenimentul zilei* de marți ne anunță că Mona Muscă a sesizat PNA-ul în legătură cu terenul din Zambaccian al premierului. Dacă, Doamne ferește, îl aresteazăăștia pe Năstase, n-o să se mai poată organiza nici o inundație mai ca lumea taman acum, toamna, cînd se deschide sezonul. Domnule Năstase, dacă ați ajuns să vă tot bîzîie atîta doamna Muscă, e clar că sînteți în rahat.

Tot marți, în *Adevărul*, nădejdea că într-o bună zi voi ieși din sărăcie atinge cote amețitoare. Gheorghe Pop, funcționar la serviciul tehnic al Spitalului Clinic din Cluj, a reușit să adune dintr-un salariu de bugetar mai mic de 5 milioane de lei o avere de 1,5 milioane de euro. Acum este anchetat de PNA după un flagrant de mită.

Tot din ciclul: „Nu mă întrebă cum am făcut primul milion

Rodica Stănoiu reproșîndu-i Monei Muscă că face parte dintr-un partid care nu a fost în stare să fure cît s-a aflat la guvernare nici cît dobînda pe care o primea PSD-ul în opoziție

de dolari! Fă-l și tu!“, Voiculescu se răstește în *Jurnalul Național* și în *Naționalul* de vineri la toți cei care mai pun a-verea sa pe seama colaborării cu firmele Securității. Omul o spune răs-picat, susținut de o droaie de documente lipsă sau incomplete: „Nu am fost și nu sînt securist“.

Supărat că nu reușesc să

pun în valoare oportunitățile pe care mi le oferă această țară, rămîn de aceeași parte a bari-cadei cu fraierii arestați în dosarul „Cocaina“, care în *Evenimentul* de joi se întreabă de ce ei sînt închiși, iar Țiriac-junior, nu. C-așa-i în tenis!?

Reținem în încheierea „Săptămîinii teroriste“ deznodămîntul crizei și masacrul de la Bes-

lan, care a ținut sîmbătă prima pagină în *Evenimentul zilei*, *Libertatea*, *Ziua*, *Jurnalul Național*, în timp ce *Naționalul* ne face, tot pe prima pagină, apologia lui Geoană, acest kamikaze de carieră al ayatolahu-lui Iliescu.

Alexandru DUȚU

canalul mass-midia năvodari

● Cei care obișnuiesc să mai și citească ziarele alea pe care le pun printre borcanele cu dulceață au avut ocazia să vadă, în ziarele pro-Oprișan din Vrancea (*Milcovul* și *Monitorul*), reclame generoase plătite de societatea ENET Foșșani. ENET este furnizorul de energie termică al focșănenilor și are drept concurent doar centralele individuale, dar nu asta e problema aici, ci faptul că e cu un picior în faliment. Este pe punctul de a fi pusă la zid de către AVAS, pentru o datorie de vreo 5 milioane de dolari, la care se adaugă alte și alte debite imense, pe care, deși termenul îi este foarte familiar, tot îi este aproape imposibil a le manipula. Devine aproape clar că focșănenii se vor încălzi iarna ce bate în calorifere fix cu ziarele alea care primesc reclamă tocmai de la societatea asta care se află cu un picior în baltă.

● Nici nu s-a sudat bine alianța PUR-PSD că Bunicuța de la Cotroceni a și poposit, luni seară, în studioul lui Tucă. Un Tucă destul de liniștit, fără chef de harță, de aveai impresia că Mircea Radu e de-a dreptul agresiv la emisiunea lui cu împăcări și alianțe.

Zețarul Ivan

România.
Mici fragmente
de neant.

Flash și uz de flash

Cine mai face semne cu farurile că e radar? Ei bine, după băieții de la *Politia de frontieră*, cărora țin să le mulțumesc și pe această cale, ultimii care au fost de gașcă cu mine au fost băieții de pe mașina de jandarmi. Aș vrea ca data viitoare să-mi facă din faruri băieții de pe F 16-urile invizibile că e radar la Ciorogirla.

Trapul ispășitor

Vineri seară, când a început Stufstock, am văzut câțiva români verzi care mergeau să salveze Vama cu trăsura, la pas. Uite, vezi,ăștia da oameni care vin să lupte împotriva manelelelor, a plasticului, a termopanului, a artificia-lului în general: cu baliga-n fapt, nene, nu cu caii ăia putere care n-au văzut decît ovăz premium fără plumb la viața lor!

Ridică-mă la cercel

Am văzut un puști cam la vreo 4-5 ani (nu mă pricep la evaluări de-astea, mai ales că, am impresia, nu am copii), cu cercel în ureche. Culmea e că, în aceeași zi, mă mirasem de un băiețaș care avea urechea împodobită la vreo 12-13 ani. Ei, și drăcușorul ăsta de 4-5 ani o ardea în viteză cu tricicleta pe trotuar și claxona din gură după o fetiță. Deja îl vedeam, peste câțiva ani, cam la grupa mare, cu vreo opt tatuaje, un iaht, cu permisul de conducere suspendat, cu mobil cam la vreo două apartamente, trimițându-i SMS-uri fetei de la rubrica *Meteo* din revista *Cutezătorii*.

Of, viața și opera mea!

Cele mai mișto firme sînt alea cînd, după ce pleacă clienții sau patronii, angajații pune manelele care este. Dacă pî-nă de curînd, cei mai tari în top erau băieții de la McDonald’s-ul din pasajul de la Universitate, astăzi au intrat în top, direct pe locul 2, paznicii de la Universitatea „Spiru Haret”. Așa că, dacă doriți să auziți un purpuriu de manele la maximum, direct în centrul Bucureștiului, vă invit dimineața, la ora 6, în fața Universității „Spiru Haret” de la Universitate. Biletele s-au pus în vinzare la casele de bilete ale Sălii Palatului cu Turnulețe și Radio Termopan.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de

Frustrați, bine ați venit!
Momentan,
Adrian lipsește!

Porți deschise la Guvern, porți deschise la Cotroceni, ziua de naștere a lui Iliescu, ziua de naștere a lui Năstase. Vă sună cunoscut? Ar trebui un program guvernamental de aducere a turiștilor străini în perioada acestor carnavaluri „de viu”. Nu e nevoie de măști. Ai nebuni, clovni, tîmpiți și fraieri destui aici. Nu e nevoie de care alegorice, panorame și decoruri de mucava. E destul să te streкори în transpirația, pălărioarele, rochiile înflorate ale audienței. Săptămîna trecută s-a deschis, între 10 și 16, Palatul cu miracole al lui Adrian. Sigur, Năstase lipsea din palatul acesta, Palatul Victoria.

Cîtiva ce i-au ținut locul

■ Omul care a găsit un fir de păr în iaurtul produs de o fabrică de lapte din Zimnicea. În ‘96. De atunci păstrează firul de păr și iaurtul. „E tenacitatea strămoșilor mei daci care și-au tăiat via, dar au bătut bere toată viața lor.”

■ Președintele Sindicatului Funcționarilor Publici, care i-a adus un fărăș, o mătură, o lupă, patru mii de lei și o lingură de lemn. Mătura și fărășul ca să facă curățenie în administrația publică, lupa pentru a analiza legislația funcționarului, patru mii de lei cu cît s-au majorat tichetele de masă pe 2004, lingura de lemn, premiu pentru haosul din administrație și pentru reînvierea simbolurilor comuniste Școala „Ștefan Gheorghiu” și cultul personalității torționarului Drăghici.

■ Pensionarul, fost șofer ITB, care în ‘90, aprilie (ATENȚIE!!!), a depus ca prostul 70.000 de lei la CEC pentru a lua o Dacie. „Am fost fraier, dar așa ne spuneau, că să depun 70.000 de lei ca să luăm mașina. Ne-au luat banii! Ne-au furat nenorociții! Huo!!!!”

■ Cîntărețul în zdrîng ce a venit să cînte în cabinetul lui Năstase, fiindcă are

Pe
Îngă aceste cadouri, i-am adus
domnului Adrian Năstase și 4.000 de lei
pentru că noi, sindicatul funcționarilor publici,
vrem să-l întrebăm de la obraz dacă dumnealui
crede că, la prețurile de azi, se mai poate
trăi dintr-o astfel de șpagă.

Prezent la acțiunea „Ziua ușilor deschise” de la Guvern, un lider sindical a venit cu mătură și fărăș doar-doar l-o pune cineva să facă curat în primul birouaș pe care l-a primit Mitrea cînd a părăsit sindicatul „Frăția”

un sunet mai bun acolo. A auzit el de la ceilalți cîntăreți.

■ Ion din Călărași, care a venit să aducă un omagiu lui Năstase: „Dom’le, am venit la premier fiindcă nu mai pot trage pîrțuri și doctorii spun că el este omul să mă îndrume.”

■ Radiatul din ‘86. În ‘87 nu i s-a în-tîmplat nimic. Ciudat. În ‘88 i-au căzut patru fire de păr. Apoi, treptat, tot mai multe și de peste tot.

■ Admiratoarea: fiindcă este un om minunat, un om cutezător și care ne va introduce în rîndul țărilor civilizate. Huo cei care nu îl plac. E un om frumos, dar

o să slăbească. La vîrsta dumnealui, e bine să ai un pic burtică și chelie.

■ Omul strîns în ușa de la Cotroceni. „Pe mine m-au strîns sepepiștii în ușa cînd am vrut să intru la Cotroceni. Am venit să protestez.”

■ Poți omori speranța acestei populații prezente și să spui: dragă nebunule, nu pe tine te vrea guvernul? Poți, dar trebuie să pui altă întrebare în loc: „De ce?”. Și răspunsul vine: fiindcă media e proastă, consemnează, îi face imagine lui Năstase, aflat în campanie electorală. Sanchi, e un tip destupat și deschis... la Guvern.
Eugen ISTODOR

Băcăuanii și-au dorit
mai mult victoria
botezului

În etapa a 5-a a Diviziei A, FCM Bacău a învins Rapid cu 2-1. Mama lui Ștefan cel Mare, Agripina Sechelariu, a fost în tribuna oficială și s-a bucurat, bineînțeles, deși dumneaei se aștepta ca, la finalul partidei, tabela electronică să facă automat operațiunea de scădere: 2-1=1-0. În tribună, aceeași, s-a aflat și Ștefan cel Mare, adică Dumitru Sechelariu, care a izbucnit în lacrimi cînd, după ultimul fluier al arbitrului, fotbaliștii băcăuani s-au dus în fața lui și au mimat gestul de legănare

a copilului, făcut de Beбето la Cupa Mondială din America. Sechelariu tocmai își botezase fetița și era foarte trist că, nemai-fiind primar, evenimentul s-a petrecut într-un anonim at-proape total. Dacă Sechelariu ar fi fost reales primar, mai mult ca sigur că și-ar fi botezat fetița direct pe stadion, la punctul de la 11 m, în pauza meciului FCM Bacău-Rapid.

Ciocoliu vechi și nou

În PSD, alegerea de bine cu cheltuială se ține

Dacă îți arunci o privire prin alegerile interne ale PSD-ului, multe încurcături de picioare mai vezi. Bunăoară la Piatra Neamț, județ cu oameni grei pentru partid, respectiv Culiță Tăriță și Iulian Țocu, unul mare baron extrajudețean și celălalt simplu mare baron local. Ambii țin județul îmbrățișat prin itele a zeci de firme unde oamenii sînt plătiți prost și ambii știu că lumea nu îi simpatizează. În plus, orice țînc nemțean știe ca pe Tatăl Nostru fiecare afacere încurcată în care cei doi au fost implicați și s-au ales cu frumos cîștig. Astea-s motivele pentru care Culiță și Țocu au pornit la cucerirea electoratului pesedist pe căi mai întortocheate. De exemplu, Tăriță a făcut cu șefii de organizații locale niște petreceri la ferma Zănești mai ceva ca Hugh Hefner cu fetele *Playboy* la el la conac. Haleală și băutură pe săturate, pupici ca între frați cu toți sărăntocii de șefi locali și promisiuni cît cuprinde. Țocu, pe de altă parte, și-a dat seama că o droaie de membri nu și-au plătit cotizațiile de partid și că mulți nu satisfac condiția asta necesară pentru a vota pe 5 septembrie. De aceea

și-a trimis oamenii prin teritoriu cu vorbă că plătește el cotizațiile, dar că i-ar plăcea ca pesediștii de rînd să îi facă o surpriză plăcută. Acum e prea tîrziu, dar noi, dacă

eram alegători pesediști, am fi supralicitat: și întreținerea plătită pe doi ani înainte.

Stilul votic

Pesediștii din Iași lecturează bugetul public cu cititoare magnetice

Și abia plecă bătrînul (rol jucat de fostul primar Constantin Simirad, acum ambasador în Cuba)... Ce mai freamăt, ce mai zbulcium (rol în care au fost distribuiți funcționărașii de la departamentul „dat bani pe de-a moaca” al Primăriei Iași)! Și de aici se duce dracu’ poezia și începe șmenul, în valoare de un milion de coco. Banii sînt deja dijmuiți de Omegaricel Popa, pesedist cotizant de marcă, din banii bugetului local Iași. Și pentru ce? Ca să se achiziționeze pentru toate hîrburile de tramvaie, autobuze și troleibuze „cititoare magnetice”. Bineînțeles, în

locul banalelor bilete de tramvai se vor confecționa și cartele magnetice, cu care blatiștii să se scobească sub unghii. Și asta în condițiile în care în fiecare zi vreo zece tramvaie se întorc în depou tractate, la fel cîteva trolee și ceva autobuze. Iar ca totul să fie făcătura pesedistă completă, pentru achiziționarea „cititoarelor magnetice” nu se va face nici licitație, pen’ că Maricel Popa de la „Omega Tehnoton” e singurul producător din țară (sanchi!) de astfel de scule. Bravo, nea Gigi, dom’ premare! Ce urmează: plata ajutorului social pe card?

Parte de cartelă

Pe cine gulaș să doarmă, nu te lasă să vorbești

În Parlamentul român a apărut primul demnitar care nu știe o boabă românește. Se numește Jolt Sarkady (UDMR), l-a înlocuit pe ex-deputatul de Bihor Zoltan Kovacs și deocamdată dînsul asistă la ședințele Camerei Deputaților cam cum ne uitam noi luni după-amiază la teatrul de păpuși de la emisiunea în limba maghiară. Haideți, dom’le Văcăroiu, dom’le Hrebenciuc, fie-vă milă! Să-l ia cineva pe domnul parlamentar și să-l

învețe românește, măcar varianta aceea „Limba română – Cursul scurt pentru parlamentari”, care cuprinde expresii uzuale: „Toaletă bărbați”, „Nem tudom”, „Băi, polițistule, tu știi cine sînt eu?”, „Mai aduceți un rînd!”, „Șapte și douăzeci”, „Domnule coleg, vă rog să mă treziți cînd se termină ședința aceasta!”, „Abonatul nu poate fi contactat, vă rugăm reveniți!”, „Îmi pare rău, n-am mărunt!”.

Nemți tudom

Bursa spăgilor

Bani negri pentru caziere albe

Să presupunem că, din motive independente de ceea ce sînteți dumneavoastră cu adevărat (adică un om cinstit, manierat, drept, curajos, inteligent, frumos, înalt, altruist, cult, civilizat, cu mașină mică etc.), se întîmplă ca, la un moment dat, să aveți probleme cu legea. Însă nu aveți motive să vă faceți griji, fiindcă legea nu este perfectă și, slavă Domnului, nici poliția. Poliția vă va pune cîteva întrebări, de fiecare dată aceleași, iar răspunsurile dumneavoastră vor fi mai scurte ca de obicei. S-ar putea întîmpla apoi ca poliția să dorească să vă întocmească un cazier nou-nouț, lucru care nu are de ce să vă încînte. Există avocați penaliști care știu foarte bine cum se poate evita cazierul: cu o sumă modică, situată undeva între 500 și 1.000 de dolari, se poate face în așa fel încît cazierul dumneavoastră să rămînă curat, cinstit, manierat, drept, curajos, inteligent, frumos, înalt, altruist, cult, civilizat, cu mașină mică, exact cum sînteți, de fapt, dumneavoastră.

Polița română

Frauda de sine

– senzaționalele voturi ale Academiei Cațavencu –

Pînă la urmă, le-a venit și pesediștilor rîndul să voteze cu pesediștii. Deși nu se îmbracă nici cu hainele cîrpite ale babelor din Moldova și nici nu se-nghesuie la bolul cu coji de cartofi dimpreună cu moșii moldoveni, pesediștii au făcut zilele trecute exact ce-au făcut cele două categorii defavorizate ani la rînd: s-au votat pe ei înșiși, în cadrul alegerilor preliminare din PSD. Evident că, dac-au votat cu o mină, cu cealaltă mină nu s-au

putut abține să-și fraudeze propriile alegeri. În fața acestui fapt împlinit, membrii *Academiei Cațavencu* n-au avut de ales și au pus mîna pe pixuri. Iar cu cealaltă mină nu s-au putut abține și s-au scărpinat în ceafă, întrebîndu-se și votînd: e bine că pesediștii și-au fraudat propriile alegeri? Să urmărim rezultatul senzaționalelor noastre voturi, libere, la vedere și nefraudate.

DA

Ioan T. MORAR

N-aș putea spune că e bine pentru că, în opinia mea, e foarte bine! Și spun asta din primele două motive: unul e că au văzut și pesediștii ce rău e să fii furat la alegeri. Și asta poate că îi va face să le tremure ștampila la generale, astfel încît, cu o ștampilă tremurată, pusă incorect, să mai scadă numărul de voturi ale PSD. Bun, și acum, al doilea motiv, pe care numai dintr-un capriciu al hazardului nu l-am pus primul: dacă nu se furau alegerile interne, asta înseamnă că PSD s-ar fi dovedit un partid curat. Și, în toamnă, aș fi suferit mult să fie furate alegerile generale și prezidențiale tocmai de un partid curat!

Viorel MOȚOC

Babele panicate ar putea zice: „Aoleu, maică, se duce pesedeu’ nostru de ripă. A ajuns hoții să fure de la hoți!”. Nu-i tocmai așa. Ba chiar, pentru viitorul democrației, e mișto. Decît să fure de la alții, mai bine să se fure între ei!

Marius DRĂGHICI

E foarte bine (a se citi „mă bucur”) că pesediștii s-au furat între ei la alegerile lor interne. Am încredere că sunt oameni serioși și se vor ocupa cu toată atenția și de alegerile din toamnă, să nu

întâmpine aceleași disfuncționalități. Sunt niște niște hoți profesioniști și, ca jurnalist, mi-au câștigat respectul. Trebuie să muncești serios să-i descoperi, te stimulează intelectual. Am un dispreț total față de hoții amatori ai Alianței, pe ei îi prinzi cu o căutare la Registrul Comerțului. Nu știu ei să facă o suveică cu offshore, o licitație aranjată cu modificarea prin completarea criteriilor de bonitate financiară etc., chestii inteligente, nu vrăjeli amatoare pedisto-liberale! Dacă asta e politica, să câștige cei mai buni! Hai Cehia!

NU

Alin IONESCU

Nu, categoric nu e bine. Să vă explic de ce: dacă niște pesediști fură de la alți pesediști, s-ar putea lăsa impresia că țara noastră este compusă din două tipuri de pesediști. Pe de-o parte, ăia buni și cinstiți și, pe de alta, ăia răi și ciorditori (Huooo!), ceea ce e o impresie falsă. În realitate, eu cred că treaba asta cu pesediștii care fură unii de la alții e o lucrătură de imagine tot a pesediștilor, care vor să se creadă că au și ei în partid oameni care sînt furați. Fals! Cum a spus și Aristofane Spoitoru, medaliat cu nichel la Olimpiada de Filosofie de la Atena, PSD-ul nu se poate fura nici pe sine, nici în sine, ci numai pentru sine.

Marius BORȚEA

Nu e bine că s-au fraudat alegerile interne din PSD. Nu e bine pentru că în felul ăsta pesediștii au ajuns să se fure între ei. Mă obișnuisem să fure de la noi și începuse să-mi placă. În definitiv, e bine să știi că cineva te fură – asta înseamnă că are de unde să te fure. Acum, am impresia, nu mai sîntem interesați pentru pesediști. Ne tratează ca pe niște sărăntoci de la care nici să furi nu mai ai ce. Nu pot să mă bucur cînd văd că hoții ăștia și-au făcut un fel de castă în care nici ca prăduit nu mai ai ce căuta.

Dan STANCIU

Oricum ai lua-o, nimic din ce are atingere cu PSD nu poate fi bine. Că desemnarea candidaților la alegeri ai acestui partid se va fi făcut prin fraudă sau ba este irelevant, cită vreme structura lui de adîncime asigură fraudei și corupției un pat germinativ confortabil. De 15 ani încoace, tot ce a înfăptuit PSD (cu avatarurile sale istorice FSN, FDSN și PDSR) a fost trecerea de la sclavagismul comunist la epoca fraudală.

Ștefan AGOPIAN

E groasă băț. Închipuiți-vă că, dacă au ajuns să se fure între ei, în următorii patru ani, dacă rămîn unde sînt, va fi vai de capul nostru.

Iulian TĂNASE

Am tendința că nu e bine că pesediștii s-au furat între ei. În primul rînd, pentru că nu e bine să furi de la ai tăi. În al doilea rînd, pentru că PSD-ul nu are nimic de pierdut dacă pesediștii se fură între ei. Și, în al treilea rînd, pentru că, astfel, pesediștii își fac mîna între ei pentru a fura, la toamnă, de la ei. Alți ei.

ABȚINERI

Dragoș MUȘAT

Alo, pentru rahatul ăsta m-ați deranjat să vin la servici?! Dormeam, băi! Conducerea ziarului, să nu mă mai treziți pentru întrebări de-astea că dacă fură PSD-ul, că mi-a zis mie niște țigani că PSD-ul fură tot timpul! Mă treziți și pe mine cînd o ajunge PNL-ul în sondaje cam pe la Făurei, ne-am înțeles?

Gabriel DROGEANU

Nu înțeleg ce este cu agitația asta, cu fraudările, cu furturile... A depus cineva vreo reclamație? S-au făcut cercetări? Să nu confundăm, totuși, votul din PSD, unde sînt oameni ca Hrebenciuc, Mitrea, Puwak, Șerban Mihăilescu (Micky Șp., pentru cei care nu l-au recunoscut), cu furtul unei găini. Aici nu poți să vii, să te uiți un pic în cutia calculatorului, ca în coteț, și să dai imediat „autor necunoscut” sau să pui un fraier să „ia fapta”. Să nu exagerăm, da? Nu cred că s-ar deda cineva din PSD la furt ordinar. De ce să fure, cînd au bani să-și ia orice? (Sper să-mi lăsați votul la „Abțineri”, nu-l băgați pe la „Da” sau pe la „Nu”, în funcție de interese!) (Bă, care mi-ai luat bananele din frigider?)

N-AU VOTAT

Alexandru DUȚU

Nu votez fiindcă nu mi s-au creat condiții pentru un vot civilizat. În primul rînd, nu mi s-au pus poze cu ce trebuie să votez, așa cum a procedat PSD-ul. Apoi, tot după modelul PSD, nu cred în corectitudinea votului on-line; ca dovadă o să vedeți că n-o să iasă pe cine votez eu aici. Ca să nu mai spun că nu s-a dat mîncare și băutură, cum mi s-a întîmplat mie cînd am fost observator la alegeri în Traian-Sat, județul Buzău.

Cătălin MATEI

Să vă zic ce mi s-a întîmplat. S-a făcut ședința de redacție joi, iar colegii mei au luat decizia de a se supune la vot alegerile din PSD. Eu propun altceva. Decît să votez despre alegerile altuia, mai bine votez despre alegerile mele. Eu aș vota să votez dacă e bine

că am renunțat la votul cu delfinii de pînă acum. Adică, chiar credeți că delfinii trec cu cititul de pagina 2? Cît poa’ să țină un ziar sub apă? Probabil că nici nu ne-au citit ca să afle că sîntem alături de ei în această grea încercare. (Tipografia: rog țiplarea acestui vot, pungă sau husă abonament RATB.)

NU MĂ INTERESEAZĂ

Daniel GOACE

Păi, lasă, dom’le, să și le fure, că doar nu fură de la mine și de la matală, fură de la ei! Și, în plus, în ziua de azi, dacă strigi pe stradă „Săriți! Hoții la PSD!”, nu te mai ia nimeni în seamă, poate cel mult să te ia de urechi profa de limba română, pentru pleonasm...

Votul nu-i pentru cine se nimereste, e pentru cine plătește

Duminică, poporul s-a împărțit în două: românii pesediști și românii nepesediști. Pesediștii au avut zi specială, cu votul intern ce a stabilit reprezentanții partidului la probele de Senat și Camera Deputaților, din toamnă, în timp ce nepesediștii au mai dus în circă o zi obișnuită, cu foame, șomaj și *Album duminical*.

Doar în cîteva sate ialomițene a apărut, între cele două grupuri, a treia categorie: românii ziariști de la *Gazeta de Sud-Est*, din Slobozia, care au mers în teritoriu ca să cumpere niște voturi pentru cauza PSD-ului. Oferta cuprindea așa: Alexandru Athanasie, ministru, care dădea, chipurile, 20.000 de lei de vot; Constantin Savu, pesedist trecut de mult pe linie secundară, cu 10.000 de lei; Elena Sporea, senator, 10.000 de lei pe loc sau „zahăr & ulei mai pe seară”; Cornel Vasile, un tînăr care, lansat mai

Partidul Social Democrat
Organizația Ialomîța

Voturi pentru Alexandru Athanasie
(20.000 lei) - ministru.

Nume și prenume

denunțare.

AGRA

1.	MARCOLE VINESCU	
2.	DUDĂU NICU	(14)
3.	MILITARU FLOREA	(15)
4.	MARACINE ȘTEFAN	(33)
5.	PAMBlici DUMITRU	(32)
6.	PAMBlici EUGEN	(24)
7.	PAMBlici HARIAN	(26)
8.	PAMBlici ȘTELIAN	(23)

recent în politică, abia s-a zgîrnat de o mină de monede de 5.000 de lei.

Prima oprire: satul Ograda, cu peron pe partea dreaptă, la școală. Primul sosit, Dudău, 19 ani, primul servit: evident, a

preferat un Athanasie la 20.000 de lei. A fost urmat de alți doi Dudăi. Scrutinul pe bani a mers destul de bine, 5 voturi pe sfertul de oră. Darul: 100.000. Savu, cu 10.000, nu prea a avut succes, a trebuit ca delegația

de culegători să scoată bani din propriul buzunar ca să-i facă și lui rost de o mină de iscălituri. La plecare, românii ziariști au promis românilor din sat, indiferent de doctrină, că vor veni cu întăriri, cu bani mai mulți, iar aceștia, oameni gospodari, s-au obligat să recolteze mai multe semnături.

Operațiunea „Bani contra voturi” s-a derulat apoi în Sudiți, la cîrciuma comunală. Unu’ Pamblică a votat pentru tot clanul, a executat patru autografe și a palmat bancnotele. Curînd s-a mai prezentat un Pamblică și, cînd a văzut că era deja pe listă, era să se lase cu pumni în gură. Curios lucru, promisiunea cu „zahărul și uleiul mai pe seară”, a lui Sporea, n-a avut pic de spor. Nu-l mai duci pe român cu zahărul, trebuie musai să lucrezi cu mălai.

Ialomîța Baston

Anacronica TV Dușmanul filmului meu

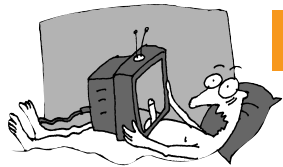
Vă povesteam în urmă cu două numere despre românii din filmele americane. Vi-i mai reamintiți? Erau toți personaje negative în *Dușmanul fiului meu*, cu Pinte terorist sîrb care pune bomba la ambasada Americii din București. Ei bine, să știți că băieții au avansat binișor de-atunci. Marți seară, pe Antena 1, i-am revăzut într-un alt film: *Aventură în doi*, cu Pierce Brosnan și René Russo. Acum românii nu mai erau teroriști. De data asta sînt patru spărgători plătiți să fure ziua-n amiaza mare dintr-un muzeu un Rembrandt de o sută de milioane de coco. Normal că Brosnan le trage o țepă din aia ca-n O-bor: îi dă pe mîna poliției și le mai și fură tabloul. Da' cel mai tare m-a bușit rîsul atunci cînd René Russo, polițista, s-a oferit să-i interogheze pe infractori în românește cam așa: „Asheljan lwcoshad kasd cje spor-da?”, „Golxbairu dasowebiusyrt deu lwout?” etc. Ce naiba i-o fi fost atît de greu scenaristului care a conceput replicile să dea un telefon pînă la noi în Africa, la Budapesta?

Brosnan Pașa

O poziție de post

Inițial, TVR se axase pe poziția complet verticală a prezentatorului de știri, de om la datorie, corect, fără inflexiuni. Acum există poziția PRO TV și poziția Antena 1. Poziția PRO TV este acea poziție în care autoarea stă dreaptă, fără a fi însă rigidă. Freza e standard, elastică, zîmbetul e simpatic, fără a fi languros, dinții se văd, fără a dezgoli prea multă gingie. De cealaltă parte, e modul Antena 1. Reprezentativă pentru Antena 1 este poziția „Cocorul”. Originile poziției „Cocorul” se pierd în negura istoriei, pe vremea Monei Nicolic. În mare, seamănă cu poziția Marianeî Nicolesco cu mîna la bărbie, însă în cazul de față, mîna se află la nivelul pieptului. Cea mai mare fană a acestei poziții e Gabriela Vrînceanu Firea, care a completat-o cu ridicarea din sprîncene. Doar cei mai experimentați o pot încerca, pentru că necesită precizie și exercițiu. Altminteri, poți da impresia de femeie alcoolică autoritară care a venit la televiziune să mai ceară un rînd pentru telespectatori.

Cătălin MATEI

Trampa și ecranul

★ Florin ex-*Big Brother* încă mai apare prin ziare că nu știu ce a mai făcut cu prietena lui. „Care Florin?”, o să ziceți. Îl mai ține cineva minte pe Florin? Prin ce a intrat el în istoria colectivă? Vă spun eu. Prin relația lui cu Costel. „Care Costel?” Nu-l mai știți pe Costel? Care se dădea la Iza. Care s-a pupat cu Ernest. Care e acum la Prima TV. Ați înțeles de ce se scrie de Florin?

★ Am ajuns la concluzia că, de fiecare dată cînd am HBO gratis, Ion Iliescu îmi devine mai simpatic. Pentru că nu mă mai uit la nici un canal de știri și ajung să îmi fie dor de el. Mă uit la filme și mă întreb: „Ce-o mai fi făcînd, dom'le, Ion Iliescu pe canalele celelalte?”. E clar că a început campania de denigrare a PSD-ului cu *Enemy at the Gates*.

★ Prezentatoarea de la *Monica* e blondă, deși în promo apare brunetă spre roșcat. Pentru că o simpatizez foarte mult și aş vrea să mă căsătoresc cu ea, am să îi spun că îi stă mai bine blondă și că să nu se mai vopsească brunetă pentru fiecare promo.

★ Deci, cred că azi-dimineață am văzut-o pe fata aia drăguță care apare cu italianul ăla la tele-shopping de inele și traduce mereu începînd fiecare propoziție cu „Deci”. Deci, eu, care aş vrea să mă căsătoresc și cu ea, am vrut să cobor din autobuz și să o întreb: „E ceva între tine și cheiosul ăla?”, dar nu am știut cum să încep întrebarea. De-abia acum mi-am dat seama că trebuia să încep cu „Deci”.

★ La noi în țară, din fericire, nici un terorist n-ar avea curajul să ia elevi ostatici tocmai într-o școală, fiindcă am văzut la televizor cum, deocamdată, prin multe școli românești tavanul stă să cadă, instalațiile sanitare — unde există — arată ca în filmele de rahat, iar la școala de gimnastică de la Deva, celebra școală de gimnastică unde se pregătesc și componentele lotului național, inspectorii sanitari au descoperit purici. Și chiar dacă ar ocupa o școală, ce ar putea să ceară în schimbul puricilor luați ostatici? Eliberarea păduchilor din pușcării?

★ Pe site-ul Internet *discoveryeurope.com* putem urmări, grație unor camere video montate cu mai multă vreme în urmă, imagini în direct din diverse locuri ale lumii: Times Square, Canalul Panama, un acvariu cu rechini, o rezervație de crocodili etc. Din cîte am aflat de la *Observer*, s-ar putea să se instaleze o asemenea drăcovenie tehnică și în Camera Deputaților de la noi, astfel încît oricine accesează site-ul respectiv să poată urmări în direct lucrările. Ceea ce s-ar putea să semene cu acvariul cu rechini sau cu rezervația de crocodili de la *discoveryeurope.com*, cu precizarea că viețuitoarele de pe site-ul nostru au totuși mult, mult mai puține legături cu apa decît cele de pe site-ul lor.

★ Într-o dimineață, la *Focus*, ne uitam la harta patriei, pe care se aflau diverse simboluri specifice buletinelor meteo: un norișor, doi norișori, un soare, alt soare, niște stropi de ploaie etc. Ceva mai la nord-est de Iași, pe teritoriul Republicii Moldova, era un simbol inedit, alcătuit dintr-un ziar făcut sul și o cană de cafea. Ne gîndim că, dată fiind zona, mai bine s-ar fi pus pe ecran un fierbător electric, un zdrobitor de usturoi și un păhărel cu rachiu.

★ Fiindcă tot urmărisem de curînd la OTV *Cel mai iubit dintre pămînteni* varianta necenzurată, am zis să vedem cît de cenzurată o fi varianta pe care o avem noi acasă. Așa se face că ne-am uitat cu atenție și am descoperit exact la început, în biblioteca familiei Petrini, o sumedenie de cărți apărute la Editura Meridiane cu muuult după anul în care se petrecea acțiunea (1950, din cîte ne aducem noi aminte). Lîngă ele, rînduri-rînduri de volume din colecția „Biblioteca pentru toți” — seria nouă, cu cotoare divers colorate — plus alte cîteva exemplare care se află și pe rafturile noastre și pentru care băgăm mîna în foc că au apărut prin anii '70-'80. Consilierul literar a fost, conform genericului, Ion Cristoiu și bănuim că dacă filmul s-ar fi turnat ceva mai recent, poate că în biblioteca filosofului Petrini, cu puțin înainte să-l salte Securi-

Atras de mirajul televiziunii, ziaristul Ion Cristoiu a ieșit într-un târziu din bibliotecă coborînd pe firul unei veioze

tatea, ar fi existat și ceva cărți din seria cu Harry Potter, alături de *Un român rupt în fund* și de două casete video cu filme de-alea cu nemțoaice rupte la rîndul lor.

★ O domnișoară de la Prima TV ne-a anunțat că s-a modificat prețul kilogramului de aur, după care a revenit și și-a cerut mii de scuze, spunîndu-ne că, de fapt, cel care s-a modificat este doar prețul gramului de aur. De aici noi am dedus o veste bună, pentru care ar fi meritat puține laude și Adrian Năstase: în ciuda scumpirilor la gram, prețul kilogramului de aur a rămas totuși neschimbat.

★ Pe Realitatea TV e o emisiune, *Proiect România*, care are de foarte mult timp același invitat: pe Ion Cristoiu, care povestește despre sine cît de deștept este și cît de mult a muncit ca să ajungă acolo, sus, unde e acum. Ciudat e că, pentru a ajunge acolo, sus, unde e Cristoiu acum, cei mai mulți oameni nu fac nici cel mai mic efort, fiind suficient să se aplece puțin din șale.

★ La emisiunea *Știrea de la ora 22* de pe Realitatea TV, George Pruteanu a tunat, a fulgerat, s-a răsuflat pînă la modărat și pe final a adiat răzleț împotriva filmulețelor pornografice

Haideți, domnu' Cristoiu, să fim serioși! Cum era să vă urmărească Securitatea înainte de '89? E drept că, odată, la SRI, s-a pus problema într-o ședință, da' n-a vrut nici un ofițer de la Filaj să preia cazul, că cică nu-și strică ei ochii pe un obiectiv așa mic!

recent descoperite la Tulcea. Ciudat lucru, fiindcă, din cîte știm noi, George Pruteanu a fost el însuși, în tinerețe, un actor de filme de-astea, umblind vestea că s-ar fi filmat singur în timp ce, cu un aparat care funcționa pe bază de cheie și arc. Altfel, un gest liber și nevinovat, pentru care noi chiar nu îl condamnăm. Alta ar fi fost situația dacă, tot în tinerețe, s-ar fi filmat în timp ce comitea celelalte gesturi vulgare, acelea cu farurile de Mobra și cu borcanele de zacuscă. Ce noroc pe el că pe vremea aia nu existau sisteme de supraveghere precum cele pe care (nu) le vedem astăzi prin supermarket-uri. Doamne, ce roluri de kinogramă ar fi făcut bietul Pruteanu!

★ Am văzut pe Fashion TV noua colecție de ochelari a lui Gianfranco Ferre. Bestiali, frate! Exact ca ai lu' tataie. Aveau o ramă neagră de nu se vedea lentila-n ea și cred că erau din carapace de broască țestoasă vopsită sau așa ceva. M-am gîndit c-aș putea să mă fac și eu manechin de ochelari. M-am descurajat totuși, de frică să nu mă pună ăștia să îmbrac tot felul de țoale care să se asorteze cu ochelarii: pulovăr pe gît pe sub tricou, maieu peste cămașă și cio-ropii direct peste sandale.

★ Într-o noapte, pe la unu, unu și ceva, mă scol să opresc televizorul și, chior de somn, nimeresc pe B1 TV unde o doamnă lua niște interviuri unor chinezi neprofesioniști care jucau (sau jucaseră) în *Visul unei nopți de vară*, montată în Cișmigiu. Unul era bucătar, altul vînzător parcă și toți iubeau teatrul. M-am gîndit c-ar fi foarte interesant un *Apus de soare* montat cu chinezi. Sau măcar un Tai Ken, Yan Ken și Ka Dîr Il.

★ Toată lumea se uită, tot mai fascinată, la reclama aia cu italianul care, însoțit de o româncă, vinde bijuterii cu „diamante naturale, di-a-man-te na-tu-rrale”. Se pare că acest clip a ajuns chiar să facă o audiență demnă de o emisiune de sine stătătoare. Și așa i-a venit ideea lui Daniel Mihăieș, șeful trupei Sinedie din Timișoara, să-mi propună conceptul de „publicitate prin publicitate”, în sensul că peretele alb din spatele italianului ar putea servi drept suport pentru diverse reclame de la diverse firme. Și, uite așa, îndemnat să cumperi bijuterii, te trezești că pleci de la emisiune și cu ideea de a bea o Cola, de a mânca un hamburger sau de a-ți schimba parcul de electronice din casă!

PETROM-ul, Saurul și alde Lene

La ruși, nebunii au aruncat o școală în aer. La noi, PSD-ul a aruncat un WC plin în aer, dar teroriștii Năstase, Ilescu, Văcăroiu și Mitrea au reușit să fugă cu mâinile pătate prin mulțimea de curioși. Ce-a rămas de pe urma lor sînt inscripțiile porcoase scrise cu degetul murdar și lăsate de pesedisti pe pereții țării: „Agathon SUGE! sîngele“, „Năstase + Mitrea = FUR“, „M...IE PSD, MIE România, MIE șpaga, MIE comisioanele!“. Cu ce rămîne România de pe urma a 15 ani de FSN-PSD? Poate doar cu golul lui Hagi din '94 contra Columbiei. Hai sictir! Să vedem de ce are încă sens să fugim din România:

**Țîmpeu 2004 (3 puncte): Li-
viu Luca.** Domnul L. Luca pro-
pune mobilizarea tuturor sindi-
catelor Petrom în vederea elibe-
rării lui Miron Cozma. Foarte in-
teligent. În loc să ia pompa și
să-i umfle pipota lui Năstase,
liderul de sindicat al PETROM-
ului se ține de eliberări de cri-
minali. Ești om cu mine, sînt
PETROM cu tine. Uite, ca să sus-

ținem și noi propunerea lui Luca, îi sugerăm, apropo de benzină, să-i dea cu plumb lui Cozma. Mult plumb, de 98.

Şmecherie 2004 (2 puncte): Adrian Năstase. Adi a avut o nouă idee: să stabilizeze el prețul piinii, ținând cont de frumoasa recoltă de anul ăsta, pe care bineînțeles c-o s-o importe Triță Făniță din Insula Mare a Brăilei prin Argentina, Alaska și Atlantida. Să sperăm că, numai de dragul a două babe analfabete care trebuie să voteze la toamnă cu cine trebuie, Năstase n-o să ceară să blocheze el și prețul la Mercedes, Nike, Nokia, Snickers sau Kawasaki.

Topirlănie 2004 (1 punct):
Adrian Mutu. Și ce dacă nu și-a luat Mercedesul din furat, caăștilanți de mai sus? Păi, ce dacă – în loc să ia comisioane de la firme străine, ia salariu de la un mafiot rus! Adrian Mutu, idolul străzii, nu poate să-i învețe ceva frumos pe viitorii golani de cartier, care se uită cu gurile căscate la Mercedesurile lui. Nu, el

Vorbind despre privatizarea Petrom, Adrian Năstase încearcă să spulbere suspiciunile potrivit cărora câțiva pesediști și-ar fi făcut plinul

trebuie să fie topîrîna și s-o ardă noaptea cu BMW-ul prin oraș și să nu oprească la semnalele polițiștilor – spunînd că el a crezut că aceștia îl salutau. Rușine, bă, tu crezi că Pele, pînă să ajungă ce-a ajuns, fugea ca boschetarii, de polițai, noaptea prin oraș?

Cu toate astea, dragă Mutu, felicitări pentru faultul ăla furat în minutul 88 și nu uita că noi te prețuim: sîntem idoli tăi, ești fanul nostru, bă!

Bursucul drastic

*Și acum, să vedem ce s-a
întâmplat în topul general
Tupeu 2004:*

1. Ion Iliescu	34 puncte
2. Adrian Năstase	22 puncte
3. PSD	13 puncte

Sinagogule, probleme, mă?

Gigi Becali se uita la știri, era foarte interesat să afle ce declarații mai făcuse el în ziua respectivă, când cineva (Dan Pavel? Vivi Răchită? Hamutovski?) i-a șoptit că evreii ar cam avea bani. „Cresc oi?”, a întrebat Gigi, și răspunsul a fost negativ. N-a trecut mult de la această întimplare care nu a avut loc niciodată, și PNG a declarat că este dispus să ajute orice cult cu bani, mai puțin pe evrei, fiindcă aceștia au bani și se descurcă și singuri. Cîteva zile mai tîrziu, Gigi s-a pomenit în fața biroului său de la Marriott cu cîteva zeci de calvinisti, catolici, luterani, ortodocși, budisti, confucianiști, animiști, musulmani, jainiști și așa mai departe, căroră, înainte de a le da bani, Gigi le-a pus cîteva întrebări: Ce este filozofia? Cum se numesc fotbalistii de la Steaua care au marcat în finala Cupei Campionilor Europeni din 1986? Care este etimologia cuvîntului „oaie”?

Proşti, da' culţi

Deturnare de funduri

Dosurile – cu precădere cele muieresti – au fost deturnate de la tradiționalele tufisuri și reorientate spre latrine ecologice prin inițiativa, lăudabilă, a conducerii executive a Consiliului Județean Hunedoara. Un număr de 20 de WC-uri ecologice au fost închiriate pentru a satisface nevoile grele sau mai ușoare, după caz, ale participanților la manifestările cultural-folclorice din acest an. Inițial, caravana closetelor a fost închiriată doar pentru Poienița Voinii, pentru sărbătoarea pădurenilor, dar ulterior mai-marii județului au decis ca ea să migreze și înspre Costești și – mai pe urmă – la Tebea. În „nota de fundamentare” a acestei hotărâri, președintele Consiliului Județean, domnul liberal Mircea Molot, explică consilierilor județeni cum stă treaba: „Dacă noi, bărbații, rezolvăm problema mai ușor, știți dumneavoastră cum, pentru femei este mult mai neplăcut să se ascundă prin tufe”. Dezbaterile pe tema latrinelor ecologice au survenit după o ceartă lipsită de conținut, legată de o presupusă deturnare de fonduri (400 de milioane de lei date echipei de handbal feminin Cetate Deva pentru a se prezenta la un turneu amical la Paris). Dacă despre această deturnare de fonduri a fost mai greu să se vorbească, odată ajunși la tema latrinelor toți au răsuflet, pardon de expresie, ușurați!

Urina de vot

Ion Iliescu mai stă o candidatură

Ion Iliescu a fost invitat, de către PSD, să candideze în cadrul alegerilor interne. Acest om are un noroc fantastic. De când îl știm, Ion Iliescu candidează. De când îl știm, Ion Iliescu câștigă mandat după mandat. Chiar și după retragerea din viața politică, la 98 de ani, Ion Iliescu va mai candida pentru funcția de șef de scară a blocului sau administrator și tot va mai lua 4 mandate. Pe Ion Iliescu, mandatele îl țin în viață. Parcă îl și vedem pe nea Nelu, la ziua sa de naștere, pregătindu-se să sufle în luminărelele de pe tort, întrebând fiind de prieteni: „Și zi, Neluțule, luminările astea sînt anii sau mandatele?”.

Candidat Drăgan

Menopauzele lungi și dese, cheia marilor succese

Oamenii de știință au descoperit că femeile din România intră la menopauză cu 10 ani mai devreme decât cele din Uniunea Europeană. Știrea asta are iz de succes internațional, mai ales dacă o formulăm ca: „România se află cu 10 ani înaintea Europei la menopauză” sau, și mai frumos: „Uniunea Europeană a decis: România va intra cu siguranță înaintea Bulgariei la menopauză”.

Șmenopauza

Miliția spirituală

Nu trageți, dom' Semaca, vreau să mă fac și eu de caca!

Marele regizor de film și revoluționar de mucava Sergiu Nicolaescu se laudă mult cu curajul lui, cu cascadoriile pe care cică le-ar fi făcut el, mă rog, nu mai trebuie să vă spunem noi cu ce se laudă, îl știe toată lumea. Pentru a-și sublinia și mai tare meritele, Sergiu Nicolaescu s-a apucat să rescrie istoria Revoluției din 1989 chiar în *Flacăra lui Adrian Păunescu*. (În paranteză fie spus, poate, la rescriere, scoate pasajul cu flegmele adresate de revoluționari directorului publicației!) Iată cum rescrie evenimentele de la un celebru Congres al PCR: „Mă aflu, ca invitat, în sala Congresului, în ultima zi, atunci când, după cuvîntul lui Adrian Păunescu, bătrînul Pîrvulescu a cerut și el să vorbească. Făcînd, pentru început, o apreciere negativă la adresa antevorbitorului său, sala plină de activiști și securiști care îl antipatizau pe Adrian Păunescu a reacționat favorabil, ceea ce a încurajat pe vorbitor. Atacurile lui au fost singurele în întreaga istorie a comunismului românesc adresate public unui dictator și în care bătrînul l-a acuzat pe Ceaușescu (...) O clipă am simțit nevoia să fug la tribună și să strig în microfon ce aveam pe suflet. M-am

considerat întotdeauna un om curajos, uneori pînă la inconștiență, și totuși n-am făcut-o”. Nu vă speriați, Sergiu Nicolaescu a ajuns, totuși, la tribună, la Congresul Culturii și Educației Socialiste și, plin de curaj aproape inconștient, a spus: „Incursiunea pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu – în memorabila sa expunere la Congresul educației politice și al culturii socialiste – o întreprinde în istoria îndepărtată a românilor arătînd că, de la înființarea statului dacic centralizat în secolul I î.e.n. și pînă în ziua de azi, poporul nostru a plătit cu jertfe grele păstrarea ființei naționale, are o deosebită importanță pentru înțelegerea mai profundă a ideii de patriotism, pentru însuflarea sentimentelor de mîndrie națională, în special, la tînăra generație care – după cum spunea secretarul general al partidului – pentru a-și cunoaște cu adevărat țara trebuie să-i cunoască istoria (...)”. Iată o mostră deosebită de curaj al lui Sergiu Nicolaescu: într-o singură frază, stufoasă, ce e drept, a fost de două ori de acord cu tovarășul Nicolae Ceaușescu!

Lăscărică Minte (mică)

Povestea Porcului (V)

Suflet de porc la tavă

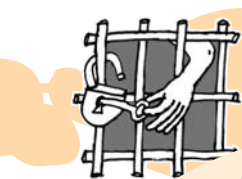
La un moment dat, *Flacăra* a publicat o fotografie a sufletului omenesc, ce părasește tiptil trupul, o ineptie macabră a șarlatanului Ion Florin Dumitrescu. Prin acest act de o nemaîntîlnită ticăloșie și de o șmecherie fără margini, Păunescu încearcă să ne demonstreze astăzi că a avut curajul să critice materialismul, în plină epocă dialectică, în care combătea regimul cu o îndrăzneală ieșită din comun, dar nu-și dezlipa o clipă gura de târîșă lui Ceaușescu. Când toată țara a aflat ce mare vraci mi-e băltărețul din Bărca, don'șoarele de pension au început să se îmbolnăvească pe capete, de aprindere de lindic. Trăia în Deva un om mai sărac ca sărăcia și mai trist ca tristețea, care avea pe lângă sufletul lui o muiere și o fată, Antal îi zicea. Avea fata o chitară, 16 anișori și arzul nemistuit de a se auzi schelălăind în cenaclu, Carmen îi zicea. A turbat porcul când i-au rămas holbanii încurcați în mîțisorii lui Carmen. Mai avea fătuca ceva ce n-avea nema: la vârsta ei, încă nu visa care este lungimea neașă a bărbăției mioritice. Că umbla zvoana prin târg că mamiferul e lung la sfat, dar scurt în sfârlează. Ce s-a întîmplat se știe, iar ce nu s-a văzut se bănuiește. Păunescu și-a introdus-o pe Carmen în cocină, sub pretextul că n-are fata un acoperiș deasupra capului, într-un București care își ferecase porțile pentru veneticii din provincie. Iar pe viitorii lui socri i-a mutat în vila de la Breaza, să dea cu târnul și să-i gătească lăturile. Soață-sa a mirosit că animalul s-a dedulcit la vrăbioară de pitulice și l-a surprins în iatac, într-o dimineață pe la trei, când îi recita lui Carmen o poezioară scâlămbă, în patru copite și cu izmenele pe adidași, drept care a băgat divorțul cât ai zice pește. Pen' că fătuca

Vă repet, v-am zis și-n pagina 3. N-am fost eu poetul de curte al lui Ceaușescu. Mi-ar fi fost imposibil să-i închin ode unui Om de renume mondial doborât la Crăciunul însîngerat din Decembrie '89 de niște cadre nedemne ale Securității Naționale.

Același Adrian Păunescu din paginile 3, 16 și 28, cu mintea-i ca și coada: îmbîrligată

era minoră și exista riscul ca miliția să-l vâre la lontru, la săpat vreo doi-trei metri, pentru consum ilegal de copănașe de păsărică, porcul n-a luat-o de brațetă pe Carmen pentru a o duce la altar decât odată cu ignatul lui Ceau-

Lăsați-i, domnu' Sergiu, să latre cît vrea pe regizorii ăștia tineri. Și ce dacă v-ați făcut film autobiografic, la cîtă carieră cinematografică aveți matala în spate? Tare i-aș lăsa și pe ei, să văd dacă poate să facă același lucru, da' la cîte bugete a prins, mi-e că le iese numai scurtmetraje, pînă nu ieșiți dumneavoastră la pensie!

Sergiu Nicolaescu, regizorul despre care se povestește că, prin 1989, la o filmare cu armata pentru un lungmetraj istoric, a intrat din greșeală cu tancul în decorurile unei lovituri de stat

Gîlceava notarilor cu statul în stat

Academia Cațavencu vi-l prezintă, în premieră pe țară, pe domnul Dumitru Măăăă-nescuuuuu. Da, știm că nu-l știți și, sinceri să fim, nici noi nu-l cunoaștem prea bine. Dar dumnealui a ținut să-l cunoaștem, mai ales că este un fan declarat al revistei noastre. Iată cum ne-am prins de acest lucru: acum trei săptămîni, v-am povestit că o mîină de oameni din conducerea Uniunii Naționale a Notarilor Publici (UNNPR) se pregătesc de un puci prin care să-și subordoneze cu o mîină forte și cît se poate de ilegală toți cei 1.500 de notari din țară (ale căror încasări anuale se cifrează, țineți-vă bine de revista dumneavoastră preferată, la aproximativ 200 de milioane de coco), prin modificarea statutului UNNPR. Vă mai spuneam atunci că acestei tentative de puci i s-au opus notarii de la Iași, printr-un memoriu (care a fost aruncat la coș de mai-marii notarilor). Ei bine, joi, a doua zi după ce a apărut acel număr din revistă despre care vorbeam mai sus, a apărut și Mănescu sau, dacă vreți, președintele UNNPR. Niciunde altundeva decît la Iași, ca să-i ia la rost pe disidenți. Și, ca să-i meargă urecheala mai bine, s-a cazat fix în viloiul de neam prost al notarei Stela Bădărau, nimeni alta decît soția procurorului Dan Bădărau (prezent de cîteva săptămîni încoace în revistă cu șmenuri care mai de care mai delicioase). Și nimeni alta decît notara care va candida, în septembrie, pe un loc de vicepreședinte al UNNPR, pe aceeași listă cu Mănescu. Preșul UNNPR s-a plimbat chiar cu mașina procurorului Bădărau, un Cielo modest și alb cu numărul IS 03 ELN. Iar că să nu vă mai lăsăm nici o speranță, să vă mai spunem că da, exact cum vă temeai, Mănescu va fi din nou președintele tuturor notarilor, iar Stela Bădărau va fi adjuncta lui. Dintr-un motiv cît se poate de simplu: conform noului regulament electoral al UNNPR, se va vota prin... poștă!!! Probabil pentru că șmenul se vede tot de acolo, adică de la o poștă.

Cornel IVANCIUC

Hortansa Jure

Europa, fă, avem steme!

În temeiul articolului 108 din Constituție, republicată, în conformitate cu Hotărîrea de Guvern, s-au publicat în *Monitorul Oficial* din 8 iunie 2004 cele mai în bătaie de joc steme pe care mintea românească le putea concepe. Se aprobă, i-auzi una, i-auzi două, pînă la nouă, stema orașului Văleni și a comunelor prahovene: Bărcănești, Ciorani, Mănești, Posești, Salcia, Șoimari, Talea, Telega.

Văleni-ul lui Iorga are următoarea realizare: „Un scut tăiat în două de un brîu undat de argint, încărcat cu trei pruni naturali. În cîmp de azur, în stînga sus se află o carte deschisă, de aur, iar în dreapta jos se află o biserică pe o terasă verde. Brîul este Teleajenul. Prunii – bogăția naturală. Cartea – activitatea lui Iorga. Biserica – biserica din oraș. Stema trebuie să o punem pe toate actele oficiale, pe primărie, la intrarea și ieșirea în localitate. E greu, ce să mai spunem, că numai de astea nu avem noi chef... e oamenii săraci în zonă, tichie de mîrgăritar ne trebuia?“. Astfel ne mărturisește o funcționară de la primărie.

Șoimari-ul din Prahova are un scut. În scut, un cîmp albas-

tru, pe cîmp un șoim de aur, „așezat spre dreapta pe trei dealuri verzi“. Șoimul e numele localității. Maistrul Dragomir, primarul Șoimari-ului, zice că nu a auzit de chestia asta. „Sînt nou ales acum. Știe ăia de dinaintea mea care au furat! Dar cum au furat cu stemele, puteți să-mi spuneți?“

Salcia are o salcie pletoasă. Mecanicul Boștină, tot de la PNL, spune că a ales și el ce este

mai reprezentativ. „Am vorbit cu bătrîni și mi s-a spus că era o salcie pletoasă în mijlocul comunei. Ni s-a spus de la Ploiești: bre, oamenilor, faceți ceva să vă reprezinte comuna, că o puneți pe ștampilă, pe toate și vă ia mama dracului, că vă înfilniți cu europenii și ei au tradiții. Or noi sîntem vechi, să le arătăm că sîntem vechi.“

La **Ciorani** situația e neagră. Aluzie la nume. Impiegatul de mișcare ajuns primar PSD a crezut că *Academia Cățavencu* e o firmă care să-i facă toate însemnele și m-a rugat să-i transmit cît îl costă și cît îi rămîne lui. Și asta pentru o amărită de cioară pe stemă.

Dacă la **Telega** e simplu: ocna de sare, **Talea** are pe azur un cap de berbec, ocupația de

bază a locuitorilor, și trei dealuri verzi, cadrul turistic. Între ele este o linie ondulată, adică pîraiele Bizdidelul și Morăneasca. Despre cele enumerate, un localnic a făcut următoarele comentarii, dar „să nu le spuneți lui primarul că se face foc“: „La noi se unesc pîraiele Pizdidelul cu Mocăneasca ce nu știe carte, ha, ha, ha, iar turistic sîntem floc!“.

Bărcănești-ul are un braț împlătoșat, ținînd în pumn o sabie de argint, aluzie la însemnele familiei Bărcănescu, apoi o biserică, de la Mănăstirea Ghighiu, și o cheie nu se știe a cui și de ce. „Dom'le, a venit o firmă de la Ploiești, ce mama mea să știu eu ce și cum. Ne-a prelucrat la Consiliul Județean și noi am făcut cum a zis nea Cozma.“

Posești-ul are o fascie pe mijloc, drumul comercial dintre Țara Românească și Transilvania prin Tabla Buții, trei crenșuțe înfrunzite cu cîte două mere, adică livezile, dar și bogăția zonei, hărnicia locuitorilor, și o doniță, legată de ocupația locuitorilor, de crescători de vite și producători de derivate din lapte.

Mănești-ul are o poveste ciudată. Și-a pus o cioară pe o semilună întoarsă cu fundul, cică e stema unor boieri Mănescu. Apoi o cetate: blazonul cetății Văcărescu. De ce? Fiindcă Văcărescu se va căsători cu Măneștii, cu o Maria. Pe cetate broșează un cavaler, adică stă spînzurat. De ce? Fiindcă în stînga cetății e un steag, iar în dreapta e o a doua cioară, cică acvilă.

Da, istorie cu orice preț, da, tradiție inventată din senin, da, sate pîrjolite de multă, multă foame, sete, fonduri Phare și multă înțelepciune.

Eugen ISTODOR

Of, bețiva mea...

Ionela Tulitu, fiica de 16 ani a șefului Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Dolj, colonelul Costel Tulitu, mergea într-o zi prin Bechet, orașul în care și-a petrecut vacanța de vară, la bunic. Încă puțin și se-ntorcea iar la Craiova să-nceapă liceul, uf, ce pacoste... Și fiindcă tot nu știa ce să facă, și fiindcă tot îi fulgerase prin minte amintirea liceului, a trăsnet-o și o revelație culturală: parcă-parcă a învățat la școală ceva legat de cum să petreci mai cu foc... „Că nu este alta mai frumoasă și mai cu folos zăbavă decît“, mergea Ionela pe stradă bombănind și încercînd să-și aducă aminte continuarea, „decîiit, iiii“... „Decît băutul berilor!“, și-a amintit ea într-un tîrziu și, mulțumită, a intrat brusc în birtul S.C. Comprod S.R.L, proprietatea lui Constantin Oclei, primarul orașului Bechet și președintele organizației locale PNL. A pus mîna pe telefon și a mai chemat cîțiva prieteni să le împărtășească taina. Și pînă în zori, minorii au răsturnat pe gît sticlă după sticlă. Iar către dimineată, cînd în boxele circuii făcea tremolo glasul lui Costi Ioniță zicînd „Ooof, viața mea“, fata de 16 ani l-a înhățat de guler pe fratele ei mai mic cu un an, Gabi Tulitu, și, bînd amîndoi din aceeași sticlă, au dansat lubric pe masă.

Toate pînzele Ursus!

poliția presei

**Dan Voiculescu,
căpitan de Player**

O știre din *Jurnalul Național* de joi, 2 septembrie, ne informează că ședințele Camerei Deputaților vor putea fi urmărite în curînd și on-line de către tot alegătorul cu calculator și conexiune rapidă la Internet datorită angajaților Camerei, care „au pus pe picioare un program pentru calculator, numit Real Player, care va stoca toate plenurile deputaților”. În opinia noastră, domnișoara Camelia Ionescu (semnata articolului) ar fi trebuit să pună un „Pause” aici, să meargă cu „Left”, „Left”, „Left” pînă la expresia „au pus pe picioare” și să-i dea un „Delete” scurt. Pentru că „angajații Camerei Deputaților” n-aveau cum să „pună pe picioare” binecunoscutul program Real Player (ajuns de curînd la versiunea 10.5, freeware, 10 MB, se poate descărca de pe Internet), decît dacă nu cumva descoperiseră anterior, uitîndu-se pe fereastră, sistemul de operare Windows sau își asamblaseră acasă, în garaj, din niște piese mai vechi, motorul de căutare Google.

Daniel GOACE

De ziua Ucrainei,

Leonid și Teofil au servit pește proaspăt mort

Pe 24 august, de ziua Ucrainei, președintele Leonid Kucima își făcuse planul să inaugureze primul tronson al canalului Bîstroe, pe ale cărui ape președintele autoritarist speră să navigheze spre un nou mandat de mafiot-șef. Pregătită în mare secret, inaugurarea urma să fie bomboana de pe coliva speciilor de păsări care și-au dat deja duhul pe malul canalului. Numai că socoteala de la Kiev nu s-a potrivit cu cea a mai multor organizații de mediu din întreaga lume, care n-au pus botul la festivismul ucrainenilor și le-au stricat frumusețea de zi națională cu manifestări netovărășești de indignare.

La București, Teofil Bauer, ambasadorul ucrainean, a tras obloanele ambasadei și se pregătea de recepție, cînd a auzit la fereastră sunete de pelican, broaște și alte vietăți cărora nu le prea pîrșește efectul Bîstroe. Ca să nu-i tihnească nici Excelelenței Sale caviarul de ziua națională, Asociația „Salvați Dunărea și Delta – *Academia Cățavencu*” i-a dedicat o înregistrare de două ore cu sunete de baltă, redată la volum maxim chiar din stradă. Membrii asociației au trecut apoi la operațiunea „Desene pe asfalt”, ajutați de Robert Turcescu, Șerban Huidu, Daniel

Buzdugan și alți jurnaliști veniți să protesteze. Sub privirile nedumerite ale forțelor antitero, aceștia au scris cu schelete de pește pe asfaltul din fața ambasadei numele canalului care le va pune cruce speciilor de pești și de păsări din Deltă. La propunerea lui Radu Anton Roman, protestatarii au îngenuncheat și s-au rugat să i se dea lui Leonid cît bine le va da și el vietăților din Deltă. În timp ce scheletele de crap și fitofag odihneau pe asfaltul încins, unul dintre obloanele ambasadei s-a ridicat discret și o cameră de filmat a înregistrat scena, scutindu-ne pe noi de efortul de a trimite imaginile cu dedicație la Kiev.

Ce-am obținut cu protestul nostru, în afară de poluarea cu sunete și mirosuri de baltă a ambasadei? Păi, în primul rînd le-am stricat ucrainenilor ziua la București și l-am făcut pe Teofil să-și amîne recepția, că i s-o fi aplecat și lui de la mirosul de pește mort. În al doilea rînd, damful protestului trebuie să fi ajuns pînă la Palatul Victoria, unde Geoană a primit sarcina să-l cheme pe Teofil două zile mai tîrziu. În audiență, ambasadorului i s-a comunicat de la obraz „gradul extrem de ridicat de interes pe care opinia publi-

că îl manifestă față de construirea canalului Bîstroe” și faptul că România dă în judecată Ucraina la cremenalul internațional. În al treilea rînd, protestele din întreaga lume și imaginile cu pește mort difuzate de Euronews la toate buletinele de știri l-au convins pe Leonid să amîne inaugurarea primului tronson. Festivitatea a avut loc două zile

mai tîrziu, cînd, fatalitate, Ivan Ivanovici, se împlineau 20 de ani de la inaugurarea canalului Dunăre-Marea Neagră, un alt proiect construit iresponsabil, care a costat viețile a mii de oameni. Motiv pentru care i-am urat lui Leonid să-i fie-ntr-un ceas bun!

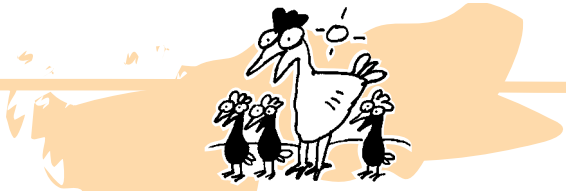
Kucima lui Caragea

Pentru cine trag conturile, Mitică?

Acum cîteva zile, cineva mi-a povestit o întîmplare despre doi prieteni: un român și un neamț. Neamțul a studiat cîteva ani în România, apoi s-a întors la el acasă. După un timp, prietenul român se duce să-i facă o vizită. Neamțul avea o casă mișto, un Mercedes ultimul tip, o ducea bine, se pare. Românul, fără nici un ban, îl întreabă cum a făcut de a ajuns așa bine. Neamțul îi zice: „Vezi podul acela de colo?”. „Da, îl văd!” „Ei, din 10 saci de ciment, 9 au mers la pod, iar unul mi l-am oprit eu, așa cum am văzut că faceți voi în România.” Se întoarce românul acasă și, după un timp, îl vizitează neamțul. Românul avea vilă cu 20 de camere, mergea cu elicopterul, o ducea destul de bine, se pare. Neamțul avea același Mercedes, locuia în aceeași casă, nițel mai modest, deci. Mirat, îl întreabă pe român ce se întîmplase de se îmbogățise așa de rău. Românul îl duce într-un loc și îi spune: „Vezi podul acela de colo?”. „Nu!” „Ei, trebuia să fie unul!” Acesta este un banc, bineînțeles, dar care vine ca o mînușă peste cazul lui Gheorghe Pop, funcționar public la Serviciul tehnic al Spitalului Clinic de Adulți din Cluj, care a reușit să adune din salariul de bugetar o avere de 1,5 milioane de euro. Din „podurile” care se făceau, Pop avea un comision de 15 la sută, iar din „podurile” fictive – 50 la sută. Din cîte se pare, acest Pop a fost arestat pentru că a trecut cu elicopterul pe roșu.

La mita è bella

Loc de retrocedat cu capul Mai bine confiscat decât concesionat

De curînd, Antonie Iorgovan a rostit o mare iorgogomănie la un post TV: cică dreptul de proprietate a fost garantat în România chiar din ‘90, o dată cu instalarea FSN-ului și a lui Ion Iliescu la putere. Cum ar veni, în 2003 nici nu mai trebuia să votăm Constituția, ci încă o dată pe Iliescu, că ținea el loc de Constituție la capitolul garantării proprietății. Acum, dacă e să fim cinstiți, Iorgovane, mai bine îl votam în 2003 pe Ceaușescu, care a fost pe lîngă Iliescu, pe bune, un și mai mare adept al respectării proprietății. Pe vremea lu’ Ceaușescu, un teren confiscat sub Gheorghiu-Dej (alt susținător al proprietății, desigur) nu era neapărat ocupat de stat cu vreun bloc înghesuit, o întreprindere socialistă, ci putea fi lăsat așa pîrloagă cum era. Pe cînd sub Iliescu, mai ales dacă terenul e revendicat de proprietari, nu poate să rămîină gol. Pe el apar automat vile, ca aceea de pe strada Mugurilor nr. 6 din Eforie. Vila aparține familiei Maxim, iar terenul de sub ea, familiei Drăghici, de la care l-au confiscat comuniștii cu 45 de ani în urmă. Maximilor, primăria pesedistă din Eforie le-a con-

cesionat lejer terenul pe o perioadă de 90 de ani, cu o chirie modică, de 600.000 de lei pe an. O afacere excelentă, căci tot cu 600.000 lei pe noapte închiriază familia Maxim în timpul verii o cameră din casa respectivă. O

noapte de cazare și gata chiria pe un an. Sau 90 de nopți de cazare, cît are un sezon estival, fac cît cei 90 de ani în care terenul e concesionat, adică dublul perioadei comuniste, în care terenul a fost confiscat. Și uite

asa, cu un calcul simplu, rezultă clar că pînă și Ceaușescu a fost de două ori mai mare garant al proprietății decît Iliescu.

Alexandru CĂUȚIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Culta noastră cea de toate zilele Episcopul nu scuza mijloacele de intimidare

Pe 15 august a.c., la mănăstirea Vladimirești, a fost sărbătorită Adormirea Maicii Domnului. Neavînd somn acasă, episcopul Casian Gălățeanul a venit și el la Vladimirești. Fiind o față bisericască prevăzătoare, episcopul a venit la Vladimirești nu singur, ci însoțit de un pieptene credincios. Pe toată durata liturghiei, episcopul Casian și-a aranjat coafura personală din cap, indignîndu-i pe credincioșii care, ceva mai fraieri, își lăsaseră pieptenii acasă. Pe acordurile imnului care se numește Heruvic, în clipa cînd s-a ieșit cu Sfintele Daruri, sfintele păruri ale lui Casian erau frumos aranjate, de parcă episcopul ar fi jucat, pe toată durata slujbei, în reclama la Head & Shoulders. Apoi s-a întîmplat că preoții lui Casian au pus limbă de la limbă și i-au făcut Gălățeanului o dedicație muzicală – melodia Heru-

vic –, cu mesajul: „Pentru prealuminatul nostru stăpîn episcop”. În acele momente, doi cetățeni – maica Veronica Crihană și credinciosul Nicolae Tudor – au strigat: „Hristoase, Dumnezeuule, Casian nu este vrednic să fie pomenit în Împărăția Tatălui Nostru!”. Vă închipuiți, probabil, ce a urmat. Sfintele Daruri s-au transformat subit în sfintele paruri, celor doi strigători li s-au pus cîțiva pumni în gură, li s-au astupat ochii și urechile, li s-au răsucit mîinile la spate, au fost bătuți și tîrîți prin curtea mănăstirii, urcați într-o mașină și duși la poliție. Aici, poliștii au pus mîna pe telefon și l-au întrebat personal pe episcop ce amendă să primească cei doi. „Cîte zece milioane de lei pentru fiecare”, a spus episcopul, în timp ce își continua, tacticos, pieptănatul.

Sfintele paruri în cap

Cel mai scump prieten al omului

Primăria București vrea să scumpească la un milion de lei cîinii maidanezi pe care-i are de vînzare. Cică vor apărea oferte speciale pentru pensionari, precum cumpărarea unui maidanez în rate. Pe care trebuie să-l girezi cu găinile din balcon.

Corbu și Șaorma

Gabriel Drogeanu vă invită să urmăriți, în cele ce urmează,

un pic de acțiune, pupincurism, istorie, spionaj, film. Unde?

- la Radio, unde vă așteaptă noi și noi realizări ale șuleanului de serviciu – este vorba de serviciul adus lui Adrian N.;
- la Ministerul de Externe, unde îl găsim angajat pe fiul unui fost spion sovietic;
- și, în final, vreme de câteva replici penibile, în paginile faimosului scenariu de nota 10 cu coronită al lui Sergiu Nicolaescu; bonus: vă așteaptă acolo Isabelle Adjani!

Cum a mutat Seuleanu știrile de pe unde lungi pe caracterele ultrascurte

La 6 septembrie a intrat în funcțiune camera unică de știri a Radioului public, cu o lună mai devreme (6 octombrie) decât se anunțase, la insistența șefului lui Șuleanu, domnul A. Năstase, cunoscut prin știri și ca „Domnul Adrian Năstase a făcut și-a dres”, care de cînd s-a fript în locale suflă în toate iaurturile care îi stau la picioare. Proiectul

desființării tuturor serviciilor de știri la radiourile din componența Societății Române de Radiodifuziune (SRR) și al creării unui serviciu unic care să transmită pe toate undele românești publice fiecare cuvînt al lui Năstase, ba chiar și fiecare flatație, dacă ajută la electorat, a fost aprobat în decembrie trecut de Consiliul de Administrație al SRR, inclusiv de reprezentanții partidelor de opoziție. Ca să dăm doar un exemplu, printre reprezentanții opoziției care au votat la aprobare s-a numărat și Alexandru Bertzi, zis pe numele de scenă și Ducu Bertzi care ne mănîncă hertzii. Care Ducu, deși numit de PNL, a votat proiectul lui Năstase, desi-

dosarele chiX

gur, fără nici o legătură cu cadoul pe care tocmai ce l-i făcuse instituția – acela de a pleca de Crăciun într-o excursie în SUA. Despre ceilalți reprezentanți ai opoziției în Consiliu, sincer vorbind, habar n-avem cu ce-au fost convingși să voteze proiectul, dar poate că am putea afla dacă plicurile cu 1.000 de dolari primite ca primă ar avea gură să vorbească. Probabil că și ele ne-ar vorbi tot despre Adrian Năstase, așa cum fac cam toate gurile Radioului public.

Aventurile diplomatului Victor Vasilev în țara tuturor posibilităților

Este fiul lui Victor Vicol Vasilev, născut în Deltă, despre care cercetătorul Mihai Pelin afirmă în volumul *Un veac de spionaj, contraspionaj și poliție politică*:

„În 1940 (...) a intrat în relații cu agentul sovietic Emil Mali, fiind recrutat în rețeaua informativă organizată de acesta la București”. Va fi urmărit, arestat de Siguranță, judecat de Curtea Marțială și condamnat la câțiva ani de muncă silnică. După război, relatează Pelin, „(...) a fost atașat pe lângă secția din Cluj a Comisiei Aliate (sovietice) de Control”. Comunist, membru al Asociației foștilor deținuți antifasciști, Vasilev a beneficiat de o banană indemnizație lunară, pentru „osteneala de a fi spionat România, în favoarea sovieticilor”. În mod bizar, inexplicabil și științifico-fantastic, ofițerul de informații Victor Vasilev, fiul fostului spion sovietic, lucrează în Ministerul de Externe, la Direcția spațiului ex-sovietic, unde desfășoară un soi de curierat, pe relația București-Kiev, din care nu lipsește armele de vânătoare de contrabandă. Înainte de a fi parasutat în diplomație, Vasilev a activat ca director, în cadrul Departamentului de Control și Anticorup-

ție al Guvernului, al brontozaurului Grece. Pentru excepționala lui prestație și dăruire, mai ales în ceea ce privește prevenirea crizei Canalului Bistroe, patria îi va da lui Vasilev o coronită cu dețasare în funcția de ofițer de legătură. Fie la Ambasada României la Washington, fie la Delegația Permanentă a României la NATO, de la Bruxelles. Când n-are ce face, patria își face cu mâna ei tot ce nu i-au putut face hunii, gepizii, vandalii, avarii, tătarii și sovieticii la un loc, după care își bate singură un cui în talpă.

Sergiu Nicolaescu vrea să o nenorocească pe Isabelle Adjani

La concursul de scenarii organizat anul acesta de Centrul Național al Cinematografiei, maestrul Sergiu Nicolaescu a ieșit câștigător cu lungmetrajul 15. Scenariul acesta, scris de Nicolaescu împreună cu D.R. Popescu, mai câștigase o dată, în anul 2000, concursul organizat de același CNC, dar firma producătoare, Cine TV, nu a beneficiat atunci de creditul respectiv. În 2004 se împlinesc 15 ani de la revoluție, de aici și titlul dat filmului de revoluționarul regizor. În 2000, însă, nu trecuseră decât vreo 11 ani și filmul a-vea atunci un alt titlu, *11*, probabil. Iată că anii au trecut, scenariul a fost reincalzit și titlul a crescut cu 4 unități. Despre concepția regizorală a lui 75 ați putut citi cîte ceva săptămîna trecută. Dar vă închipuiți, oare, cine va juca în acest film? Și vă puteți imagina cum arată anumite secvențe ale filmului? Într-o notă regizorală scrisă cu mîinile sale curate, iată ce zice maestrul Sergiu: „Deocam-

dată imaginați-vă în rolul lui Irenne pe actrița Isabelle Adjani. Ducem tratative; Marin – un Șerban Ionescu, mai tânăr; Imola – Imola Gedzy, din filmul *Orient Express*; vor mai juca: Maia Morgenstern, Ghe. Dinică, Fl. Zamfirescu, M. Albușescu, Ion Besoiu”. Pentru a vedea ce o așteaptă pe săraca Isabelle Adjani, dacă tratativele vor fi duse la bun sfîrșit, să urmărim împreună secvența 58 a filmului: „**Primarul:** Trebuie să ne integrăm în structurile europene. **Irenne:** Da, intrarea în Europa este o prioritate. **Primarul:** Da, doamnă, cum a fost și intrarea în NATO. **Irenne:** Da, domnule. **Primarul:** Știți de ce este atîta corupție? Pentru că oamenii sînt prea buni! Sînt amabili unii cu alții, înțelegeți... așa sîntem noi, românii, umani. Și de aceea nu respectă legile... Birocrația e ceva groaznic! Îi ceri cuiva ceva!... Și, dacă umblî după hîrtii, îți pierzi timpul. **Irenne:** Și mințile! Mai bine dai un bacșiș, o atenție, acolo... o cafea, o rafinărie și totul se rezolvă. La urma urmei, corupția are și ea o parte pozitivă, ucide birocrăția! Nu? **Primarul:** Așa e, zău! Suflule de poezi... Mai calcă și ei în străchini (*suride*). Dar după ce ne integrăm, gata cu călcatul în străchini! Unii timpîți spun că vom deveni o țară fără istorie. Dar astăzi mai există istorie? Și la ce folosește? E mai bună geografia! Hahaha! Aflî unde este Spania, care te așteaptă să cuculegi căpsuni (*ride*)... și altele. **Irenne:** Dar aici... aici nu mai sînt căpsuni?”. Pentru aceste plătitudini jalnice, Nicolaescu a primit, din partea juriului, nota 10 pe linie, iar de la buget – adică din partea noastră și a milmea noastră – a primit cîteva mîndre bu- ne de le. Vizionare plăcută!

Biroul de Investigații

Deci acesta este cel mai mic cip românesc, care cîntărește două kilograme și are două benzi FIFA și UIF? Fantastic! Și cum, calculatorul de buzunar la care este cuplat ar cîntări opt kilograme și ar avea doar un pixel? Minunat! Cozmăncă, ia fă o comandă de 10.000 de calculatoare din astea la tot Biroul Permanent al PSD, să dăm de lucru la oameni și să le dăm definitiv una peste bot capitaliștilor americani din Occident.

codrul bunelor maniere

Să nu-ți faci chip cioplit, ci gătit

Amantele vin și pleacă. Delicatesele pe care știu ele să le ofere, în alcov sau la bucătărie, îi ispitesc întotdeauna pe porcii de bărbăți. Dar, pînă la urmă, tot la troaca în care a pregătit nevasta lături proaspete se întorc. Știa și fosta ibovnică a lui Adrian Păunescu, Carmen Bogorodea, să gătească cu dichis, ca dovadă că a și câștigat anul trecut concursul presei de făcut clătite. Dar bucurie culinară mai mare ca la aniversarea zilei sale de naștere din 20 iulie, în care nevastă-sa, Carmen Păunescu, i-a comandat la cofetărie

un tort cu mutra lui, Adrian Păunescu n-a mai degustat. Pe capacul frișcănuț al prăjiturii trona chipul cu barbă al poetului lacom. Pe rotocolul zidului de tort fuseseră înfipte pișcoturi cu inițialele zahariste și hipercalorice ale sărbătoritului: APAPAPAP. Și atît de mult s-a bucurat aniversatul de cadou, că a început să-i lase ritul apă. A înfipt degetul de la copita dreaptă din față în propria lui ureche de frișcă și apoi a supt pofțicos, în aplauzele oaspeților lingusitori. Pișcotul Dunării

Porc cu frișcă. A se gusta și în paginile 3, 12, 28.

Auzi, fă, pe cine faci tu arogantă?! Proasto, vaco, țărancio, graso, nesimțito, săraco, cinstito!...

Corina Crețu și Dana Prețu sau diferența între o poșetă Bvlgari de un miliard de dolari și una Rvșji de zece ruble

După ce 14 ani s-a încăpățînat să ne conducă, Ion Iliescu ne dovedește că n-a avut cei 70 de ani de-acasă

MANGLA CUM LAUDE

Dom' ministru, ieri am cumpărat de la silozul lui domnu' Triță Făniță un sac de grîu din Antarctica. Cînd mă uit pe etichetă, scria „Agromec” Mărașu. Să mor io dacă mîi înțeleg: de cînd dracu' cultivă România grîu că, de cînd mă știu, la noi în Călărași am cumpărat grîu' numai din Atlantida.

Grup de țaran în frunte cu Petre Daea (stînga), un ministru care, împreună cu agricultorii Triță Făniță și Culiță Tărîța, a transformat România în Rîmaru Europei

Un cap în gura lu' baroana Nicholson

Sclipitorul Petre Daea, ministrul pădurilor, fiul socrului lui Adrian Năstase, cel care vorbește cu știuleții și cu Robert Turcescu despre „tomate realizate-n România”, a dat recent un „cap în gura loropii, care denigră poporu' rumân”, printr-un înscris oficial de pomină. Înscrisul, cu antetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, semnat Petre Daea, poartă numărul 26944/AC/20.07.2004 și a fost adresat președintelui IWFEA, François Van Meulebeke. IWFEA, cu sediul la Bruxelles, federație acreditată la Consiliul Europei ca raportor pe probleme de protecția faunei și habitatelor sălbatice, a atenționat în scris Guvernul României asupra nerespectării – în cinegetica românească – a legilor și convențiilor internaționale semnate. În principal, sublinia carniagiile vânătoarești făcute la ursul brun și la alte specii „complet protejate”. Scrisoarea IWFEA făcea referire directă la premierul Adrian Năstase și nu ocolea nici acor-

dul de poziție existent (inclusiv în acte) dintre IWFEA, Fundația „Brigitte Bardot” și președintele Chirac. După ce bate câmpii despre cei fix 6.357 de urși bruni existenți în România și despre bazele strict științifice pe care se axează vânătoarea la noi, tov. Daea trece la o serie de considerații personale și la amenințări. „Cu siguranță că domnul Chirac, președintele Republicii franceze, unul dintre marii prieteni ai României, n-ar aproba maniera în care înțelegeți colaborarea cu ministerul nostru”, zice, fin psiholog, fiul tatălui Danei Năstase. Și continuă: „Noi nu putem accepta ca aceasta să afecteze într-o manieră inadmisibilă imaginea României în străinătate. Adevărata imagine este unul dintre bunurile cele mai de preț și mai sensibile ale țării mele. Nimeni nu e autorizat – și voi cu atît mai puțin – să se amuze cu imaginea României în relații cu personalități și instituții internaționale, cu lumea străină, în general (...) Nici un ONG nu poate să-și permită să deformeze imaginea adevărată a României. Voi ați făcut-o

deja într-un fel necivilizat și jignitor. Nu uitați că imaginea exterioară a României este un atu al poporului român și nu poate fi depusă pe o masă de negociere. (...) Nu trebuie să uitați, Domnule F. Van Meulebeke, că noi trăim în Europa secolului 21. Lumea s-a schimbat!”, strigă apoteotic europeanul Daea, acest adevărat „ciobănesc mioritic”, pus de pază democrației și tarlalei românești. Și amenință apoi: „Dacă veți persista, într-un fel sau altul, să alterați imaginea exterioară a României, noi vom fi obligați să ne adresăm tribunalelor competente (!?), în scopul de a vă obliga să respectați principiile legii internaționale, să nu mai îndrăzniți să denigrați persoane (pe Năstase, pe semne, n.n.), instituții, sectoare de activitate, cu care nu aveți nimic în comun sau cu care n-ar trebui să aveți nimic în comun”. Spre a ști și ei ce pot păți, în cazul în care se vor atinge de imaginea României, omul care vorbește cu plantele a trimis mușchiul său răspuns, ca un cap în gură, baronesei Emma Nicholson și domnului Arie Oostlander, membri ai Parlamentului european, șefilor Convenției de la Berna privind fauna și habitatele sălbatice, ca și domnilor Günther Verheugen, Wallström și Finn, de la Comisia Europeană, toți interesați de atentatul românesc la biodiversitate.

Ca un bun căine, care așază prada la picioarele vânătorului, ministrul Daea a depus epistola sa războinică la picioarele stăpînului său, Adrian Năstase, și la picioarele stăpînului stăpînului finului socrului lui Adrian Năstase, pe nume Ion Iliescu. E posibil, ca, în loc de laude, vânătorii, în asemenea situații, să cheme hingherii.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Partidul de guvernămînt pregătește o lovitură de stat sindicală

Indicatele sunt pe punctul de a fi luate la stangă de PSD. Blocul Național Sindical al lui Costin și Brătianu s-a transformat în Partidul Blocul Național Democrat, al lui Florin Bejan. Brătianu a început negocierile cu PRM, în vederea formării unui cartel electoral, pentru a se prezenta în alegeri pe liste comune. În cursul acestei luni, Brătianu va începe negocierile cu privire la prezentarea în alegeri a carturilor sindicale „Alfa” și „Frăția”, pe liste comune ale Partidului Blocul Național Democrat. „Frăția” este frate de cruce cu PSD. Năstase ar vrea să meargă în alegeri cu PRM, dar nu se poate, drept care îl lasă pe Vadim să se încuscrească cu sindicatele. Deparazitarea lui Vadim de păduchii lui xenofobi, antiseimiți și rasiști face parte dintr-un plan mai larg, de pregătire a PRM pentru guvernare. Între Tal Zilberstein, care gestionează campania PSD, și Arad Communications, ca-

Liviu Mihaiu spicuiește din dezvăluirile colegilor săi:

- Daea e ministru al Agriculturii că e pârăcios;
- cine-i plătește pe evreei de la curtea bufonului Vadim;
- unde se duce șeful spionilor români și de ce.

re o face pe cea a PRM, există un set de negocieri secrete. Iar mai mult decât atât, Eyal Arad, șeful campaniei electorale a lui Vadim, este plătit de PSD. În aprilie curent, Cozmin Gușă a făcut dezvăluiri zguduitoare la Craiova: „PSD mimează un joc democratic. Foștii mei colegi rezistă cu greu presiunilor interne și ascund scandalurile. În plan central, PRM are o strategie electorală bine coordonată de PSD. De fapt, șeful lor de campanie, Eyal Arad, este coordonat și plătit de consilierul general bucureștean, pesedistul Doru Giugulea. N-avea bani Vadim să-l aducă în România. În 2003, am fost primul om politic la care a venit Eyal Arad ca să-și ofere serviciile, dar l-am refuzat”. Cam așa arată ecuația preelectorală a acestei monstruoase arhitecturi, coordonată din umbră de Hrebenciuc. Ecuația postelectorală ar arăta așa: dacă va câștiga alegerile, PSD va avea cu cine să negocieze, inclusiv în perspectiva formării unui guvern de coaliție; dacă le va pierde în favoarea Alianței, va avea cu cine să forțeze alegerile anticipat și să pună la cale o lovitură de stat sindicală.

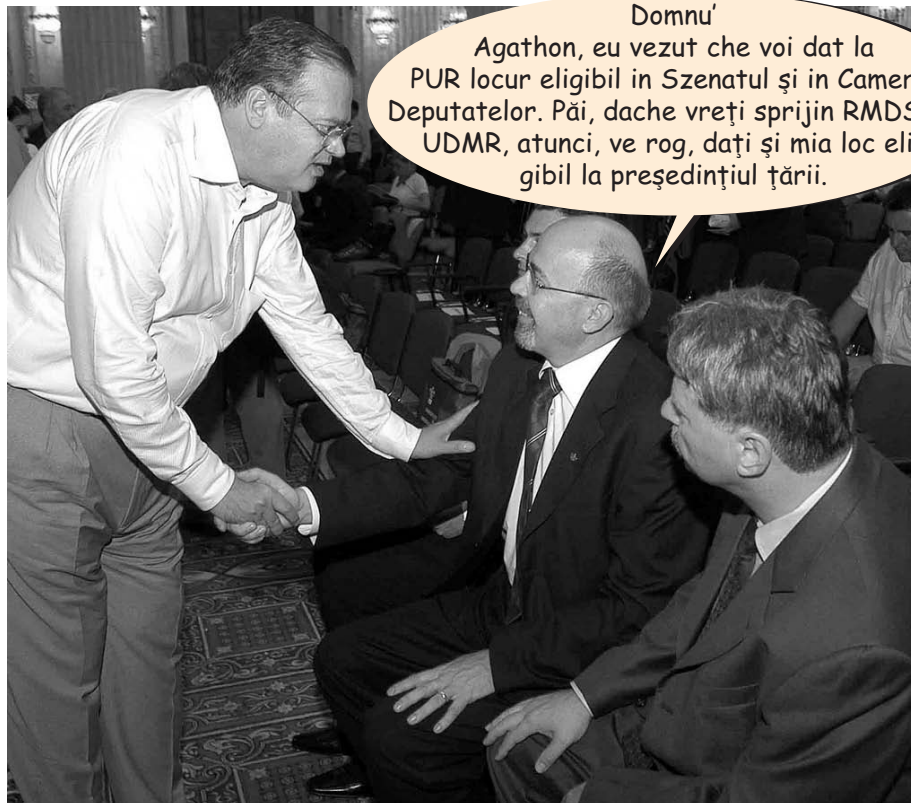
Șeful spionilor va fi detașat în Albion

Georgehe Fulga are trei probleme. Prima e că își termină fără glorie mandatul de director al SIE, la sfîrșitul acestui an. A doua este că își termină mandatul

fără să ne poată demonstra că antena SIE din Ucraina ar fi reușit să strângă la timp suficiente informații despre Canalul Bistroe pentru ca Executivul de la București să nu fie surprins cu izmenelul pe vine de decizia dictatorului Kucima de la Kiev. Și a treia problemă e că, așa cum se obișnuiește încă din primul an de grădiniță al României moderne, Fulga va fi recompensat cu un post de consolar în exil. Adică de ambasador la Londra, în locul lui Dan Ghibernea, zic sursele noastre de la Palatul Cotroceni. Care Ghibernea are și el vreo trei probleme: prima e că o dublează mult prea des pe actrița Tania Filip, din rolul ei de consoartă. A doua e că o dublează când cu o cântăreață de muzică ușoară, când cu o prezentatoare de știri de la un post de televiziune, ambele din București, care îl vizitează cu rîndul la Londra, invocând la plecarea din țară tot felul de pretexte, unul mai cusut cu ață albă decât altul. Și a treia problemă e că nu este picioare lungi, care au încercat să-i cadă în așternut lui Ghibernea și s-au prăbușit alături, îl acuză acum pe ambasador de hărtuire sexuală. Ultima proprietară de picioare lungi este Ioana Rus, membră a tribului Măini-lungi și nepoata fostului ministru de Interne, mort în luptele electorale de la Cluj-Napoca, angajată pe 13 august la Misiunea Permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană, de la Bruxelles.

Biroul de Investigații

Da, mă Dorine, știu că ai luat-o de la Securitate. Mie-mi spui?! Păi, și eu am luat tot de la Securitate. Poate chiar de o mie de ori mai mult decât tine.

Dan Matei Agathon și Marko Bela negociind pentru sărutul unor Iude-mereu

Dan Voiculescu explicîndu-i lui Dorin Tudoran că adevărații vinovați sînt doar foștii securiști care au dat cu pumnul, nu actualii capitaliști care dau azi cu banul

România, tară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Mut la bară

Înainte de meciul cu Macedonia, Mutu, Lobonț și Neaga s-au distrat toată noaptea într-un club de strip-tease din Craiova. Nea Puiu, stai calm: cică au exersat schimb-ul de tricouri și trasul de timp pînă la ora închiderii.

Jeansul unei nopți de vară

Noi aventuri cu Mutu: Briliantul își deschide fabrică de blugi în România. Și așa nu prea are ce face la Chelsea: poate investește și într-o cooperativă de tatuaje pe Ștefan cel Mare, un atelier de reparat iahturi, pe Lacul Tei, și un institut de masaj thailandez pe Mătășari, de unde să racoleze personal calificat pentru fabrica de chiloți tanga din Space.

Viteză excesiv de tupeistă

Mutu continuă: pentru că a circulat cu viteză excesivă și nu a oprit la somația polițiștilor, lui Adi i s-a luat carnetul de conducere pe trei luni. S-o țină tot așa: de-abia aștept să-l văd cum se duce cu tramvaiul la stadion și cum își ia poșete-n cap de la pensionarele care nu vor să iasă cu el la o rază și un Rudotel compensat.

Moda de întrebuințare

Maria Marinescu, iubita lui Cristi Chivu, lansează o nouă colecție de modă. E special creată pentru iubitele de fotbaliști: se poartă fustele scurte, de firmă, tricourile foarte mulate, în culorile clubului, și taioarele elegante cu cite zece buzunare aplicate, cite unul pentru fiecare carte de credit.

Pe lingă polii fără soț

Jurnalul național a descoperit că strănepotul lui Caragiale, Horia Pană, îi scrie poezii de amor Oanei Sîrbu. S-a dus dracului și literatura! Urmează să aflăm că strănepotul lui Eminescu e îndrăgostit de strănepoata Veronicăi Micle și-i scrie cecuri de dragoste înainte s-o ducă la cumpărături, la Viena.

Carul de reportaj cu proști

Mihai Mitoșeru e curtat de OTV. Absolut firesc. Diaconescu are nevoie de un papagal care să comenteze vinătorile de ciori în direct.

Dark offside
of the moon

muzeul figuranților de ceară

*Cel mai bine vîndut
album de călătorie
al lui Mutu:*

„lahtung baby“

Zilele trecute – nu știu ce m-a apucat, cred că exagerasem totuși cu șprotul ăla de la conservă – am citit în *Libertatea* un reportaj sugestiv intitulat „Poftiți pe iahtul lui Mutu“. Am poftit, de ce să mint, doar nu era să rămîn acolo, pe veceu, cu fata de la pagina 5. Vai, grozavă călătorie! În largul Mediteranei, cu iahtul „Ten lifes“, care are 17 metri lungime, consumă 220 litri de combustibil pe oră (chiar mai mult decît Rolls-ul lui Columbeanu!) și – poate n-o să vă vină să credeți – e dotat cu ancoră Bruce, care cîntărește 30 de kg! La bord, i-am recunoscut și eu pe Gigi Nețoiu cu nevasta, Dan Popi, patronul de la Cat Music, pe fițele de la Spicy, fița de Mircea Zară de la MTV, pe jupîn Nicu Gheară și (cu spatele, într-o poză de pe prima pagină), pe Mihaela, nevastă-sa. Mutu – nicăieri, înce-

pusem să mă îngrijoresc puțin, poate fusese debarcat pe șest într-o insulă plină de stripteuze, ca să se antreneze pentru derby-ul cu Andorra.

Dar, de ce să nu recunosc, ziarista de la *Libertatea* m-a asigurat că pe fița asta de iaht din fibră de sticlă „fotbalistul a dat aproape o treime din salariul său pe un an, mai precis 1,2 milioane euro“. Trec în viteză peste faptul că iahtul lui Dan Fischer din *Ciao* e de două ori mai mare decît ăsta al lui Mutu și că nici nu vreau să știu cît scoate un fotbalist titular în Anglia, ca de exemplu Thierry Henry, pentru unul de trei ori mai baban. Problema nu ține de cantitate, ci de calitatea informației: dacă *Libertatea* ar fi consultat niște experți în materie, cum se întîmplă mai mereu în pag. 24 (aia cu poze mari), ar fi aflat că „specialiștii americani“ (de la FBI, de exemplu) au descoperit deja al cui este iahtul „Ten lifes“ al lui A. Mutu: e al lui N. Gheară, end of story.

Sigur, e treaba organelor abi-

litate să vadă cite treimi din geamantanele cu bani ale lui Gheară înseamnă 1,2 milioane de coco și să ne spună ceea ce deja bănuim cu toții, adică de ce și-a trecut jupînul iahtul pe numele, mai sigur, al Briliantului: din exact același motiv pentru care degeaba îl cauți pe Gheară la Registrul Comerțului, cînd el e plecat în Baleare. Nu m-ar mira, așadar, să nu fie nici măcar manechinele de la Spicy trecute pe numele lui Gheară (cum nu e, logic, nici cuibușorul lui din Ibiza): păi, dacă vine nevastă-sa să i le confiște din pat, să fie omul acoperit, nu-i așa, măi, Mutule, tu ce zici? Hai România!

P.S. Un paparazzo de ultimă oră ne-a dezvăluit că, în week-end-ul trecut, domnul Nicu de la București a fost zărit și fotografiat de gît cu un nene de la Hollywood: Al Pacino, poate ați auzit de el. Gîtul și ceafa groasă, de fost fotbalist în Giulești, precum și talentul inconfundabil al actorului american se aflau, împreună, la Veneția, un oraș romantic, numai bun de cerut prietenia starurilor internaționale. În altă ordine de idei, am mai aflat că același machidon versat a mai pus-o de-o afacere cu versatilul ciumec pe nume Mutu: au deschis tot împreună, la Paris, un show-room de haine, să-i zicem simplu: butic de fițe. Ce fel de show de modă cu manechine o să facă Gheară aici nu putem decît bănui, dar garantăm că va fi ceva de firmă, mai mult fără haine decît cu.

Armonee talks

Despre favorita noastră, Catrinel Menghia, avem din nou o poză care ne bucură și niște vești care, dată fiind relația noastră foarte superficială cu hainele mici și scumpe, ne întristează. Ideea e că domnișoara Menghia (iar cînd spui Menghia, automat te gîndești la supermodelul Catrinel și la rotunjimile ei dumnezeiești pe care i le-a dat Cel de Sus special pentru tanga) a pus-o bine de tot: ea reprezintă imaginea Casei Armani pentru colecțiile de lenjerie intimă. Iar cînd zici Armani, spui Giorgio Armani, ca să nu existe confuzii. Referitor la acest aspect, am aflat că „Menghia i-a furat inima celebrului Armani“ (*VIP* nr. 35), lucru în general îmbucurător, dar puțin inexact. Și asta datorită

Islanda, veșmînt românesc!

Venim în întîmpinarea amatorilor de 31% modă și 69% modeling cu o serie de imagini exotice din îndepărtata Islandă. Unde, cum vă anunțăm cu ceva timp în urmă, Cătălin Botezatu a reușit teribila performanță de a cîștiga marele premiul la Săptămîna Modei din localitate, că altfel nu pot să-i zic. Căci, după cum bănuți, în Islanda ghețarii sînt mai banali decît McDonald's-urile, iar gheizererele – incomparabil mai numeroase decît artezienele din Mall-uri. Ei bine, cu ocazia acestei izbînzii fără precedent în istoria Cercului Polar și împrejurimi, compatriotul nostru a primit calde felicitări de la numeroase personalități locale din Reykjavik, Keflavik și chiar Akureyri (populație = 16.086 oameni, restul – balene, foci, pinguini).

La o asemenea densitate demografică, vă dați seama, nici n-a fost așa greu pentru Bote al nostru să se întîlnească, la o birfă mică și o vodcă finlandeză de pus sîngele-n mișcare, cu însăși soția președintelui islandez, pe numele lui Ólafur Ragnar Grímsson. Care, veți vedea, are o poveste foarte interesantă: se află la al treilea mandat, ultimele alegeri (astea din 2004) cîștigîndu-le puțin cam detașat, cu 85,6%, visul lui Ion Iliescu. În consecință, doamna Nina a lui Grímsson (destul de purie și fișneată) afișează, după cum puteți observa, un optimism energic și un hanorac tineresc, intelectual, la mare modă în liberalismul islandez. Cît despre cea de-a doua imagine, sîntem convinși că ați observat și voi un tătaic la bustul gol, cu părul alb, lîngă domnul cu ceas subacvatic, pe care surorile Vlasov l-ar recunoaște dintr-o ochire, după alunița de pe piept. Ei bine, unchieșul cu pricina se numește Kenny Rogers, obișnuia să fie un mare star al muzicii country din America și împrejurimi. Și dracu' știe ce căuta el la Reykjavik, la scaldătoarea termală cu creatorii de modă, că-l știam om serios, care ieșea pe stadioane cu țîtoasa aia de Dolly Parton.

Reykjavikola Crevedia

faptului că inima celebrului Giorgio bate oarecum nefiresc pentru un domn care nu seamănă deloc cu Catrinel, deși e foarte posibil să poarte și el sutiene Armani, din cînd în cînd. După moda Versace, sezonul primăvară-vară-toamnă-iarnă. Crudul adevăr e că, după despărțirea automată de Răzvan Fodor (Kripton) și aventura cu Mutu (Adi), Catrinel a noastră s-a

cuplat, mult mai normal, cu unul dintre directorii lui Armani, un italian bine înfipt în marketingul problemei. Și singurul lucru necuviincios pe care l-a făcut amicul Giorgio, Giorgică, a fost să le pună la dispoziție porumbeilor vila lui de la Saint Tropez, în scopul de a găzdui niște clipe și lenjerii de pat de neuitat.

Veninul și cînepa

Localul bălan

Să vezi Murighiolul și să *Morena!*

Uitați tot ce ați mîncat pînă acum. Bateți-vă copiii. Urmează un meniu important pentru țară și intestin. Meniul merveillesc care urmează a fost preparat de nea Gică, cu apariții și la New York, în prezent chef-rezident în *Morena*, cea mai elegantă pensiune din Dobrogea – la Muriighiol, lîngă lac, cum intri în Delta, pe stînga. Domnul fie binecuvîntat, cînd am picat eu la Muri-

ghiol era noaptea de Șalăuween! Ce a urmat a fost un dezmăt aristocratic în ciuda tuturor muncitorilor, minerilor, agricultorilor, siderurgiștilor, oțelurilor, fierar-betonistilor din țară și din lume, un afront adus clasei muncitoare cu 4 furculițe de argint. La antroul anti-lăcătuși-mecanici s-a servit: *farsă de pește* din afumături de rechin și anghilă afumată, salată de crudități din filé de

scumbie sărată, ornată cu icre negre. Perfect. Totul așezat pe *canapele din crutoane de pine*, inspectate riguros de felii de ouă. La meniul principal, am umilit 50 de ani de clasă muncitoare conducătoare în România cu următorul aranjament boieresc, care pica ușor în erotic pentru stomac: *combofish exotic*. Adică, pentru colhoznic: o saramură ușor picantă din șalău, somn și

crap, pictată renașcentist în farfurie cu echer, compas și ardei iute, îmbătută la bucătărie în *sos calypso, varianta caldă (!)* din: unt, roșii, capere, lămîie, vin, piper și sare. Paradisul pe șapte niveluri de pește era bine uns pe gîtlej de Purgatoriul dulce-sărat numit *mămăliga*. (*Salivez! Trebuie să închei!*) Dezmățul artistico-erotic-gastronomic s-a încheiat criminal în actul final al

Operei-în-trei-pești de la *Morena* cu „Scena Șalăului“: piure de cartofi cu bulete de șalău în sos Morney (unt, lapte, gălbenuș de ouă, lămîie, vin și parmezan). Genial, pur și simplu. Nu vă mai zic: a urmat înghețata. Un singur defect: nu mi s-a servit înghețată de pește, așa cum mă așteptam. Aferim, *Morena*, trăiască Dobrogea, hai FC „Peștele“ Tulcea!

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

ca la mama acasă;
ca la tata acasă;
ca la mine acasă;
ca la mă-sa acasă.

ieftin ca braga;
caută-te-n buzunar înainte de a intra;
e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;

numai dacă te invită cineva care plătește.

poți să și adormi;
curățel;
ai grijă pe unde pășești;
n-ai putea să mai rabzi?

Dosarele hardcore

Urmînd exemplul și fentele bunului său prieten Adi Mutu,

Bogdan Lobonț și-a trimis logodnica între șuturi

După meciul cu Macedonia, nici nu știu ce să mai cred. Ce le face, dom'le, Nea Puiu la antrenamente? Aduce vacile la păscut pe gazon și apoi îi aleargă pe tricolori cu crampoanele prin baligă pînă le iese și lor o lovitură liberă ca lumea? Sau se roagă la Sfîntul Ilie să plouă cu căcăreze în ziua meciului, ca să alunece-n ele adversarii la teckling și să-l faulteze, providențial, pe Mutu, la două de metri de poartă? Dar poate că insist prea mult cu aceste considerații de rahat, cînd explicația norocului nostru poate sta, anatomic vorbind, în alte părți moi ale corpului, ca de exemplu sîinii. Se pare, deci, că stripteuzele alea din Craiova i-au purtat noroc Briliantului. Poate se gîndește nea Mircea (Sandu) să deschidă un club de-asta și-n cantonamentul de la Săftica, lîngă biroul doamnei de la contabilitate, ca să fie și băieții pregătiți

psihologic.

Știu că i-ar plăcea și lui Lobonț, mare amator de giugiuleală cu performerele în domeniu. Lucru constatat inclusiv de Adrian Neaga și Loredana Constantin, logodnica lui Bogdan, care, ca orice iubită de fotbalist, s-a întrebat și ea: „Da' eu ce n-am și alea are?”. Bară? Păi, montează, nene, una în bucătărie și să vezi pe urmă show cu figuri și ciorbe afrodisiace. Dar chestia nasoală (pe lîngă, după cum constata și maestrul Ioanițoaia, pierderea locului de titular la Ajax) e că lăncierului Lobonț îi cam place să-și împlinte arma din dotare și prin alte părți pufoase de olandeze. După pilda bunului său prieten Mutu, un vajnic client al sofisticatelor case de masaj thailandez prin alunecare din Europa (aspect care n-a lăsat-o chiar rece pe Alexandra, dar nu insist, fiindu-mi teamă că deschid o rană încă sîngerîndă).

După un prim cartonaș galben, datorat unui mic, dar ferm contact fizic (fără fantă de lumină) cu o suporteră înfocată a echipei Ajax, Loredana (foto) i-a arătat lui Bogdan cum face ea urît la a doua infracțiune în budoarul advers. Moment în care Lobonț, fire plină de reflexe uimitoare, ca orice mare portar, și-a dorit mai mult libertatea și a trimis-o pa-

Hai, bă Chivule, ce dacă am fost cu Mutu toată noaptea la stripteuze? Ne-am făcut treaba cu ele, ne-am făcut fiecare treaba și pă teren: el, ca atacant, a dat gol, iar eu, ca portar, am luat.

Bogdan Lobonț și Cristi Chivu gîndindu-se că, dacă mai ratează încă o calificare, au toate șansele să devină generali sau deputat de Ilfov

chet acasă, la București, pe logodnica-i recalcitrantă. Huuuă, huuuă, de-mi-si-a, de-mi-si-a! Pachetul conținea, de ce să nu recunoaștem, și una bucată copil, pe nume Andrei, în vîrstă de un an și jumătate, dacă nu exagerez, despre care Lobonț afirmase că vrea să-l facă atacant pur-sînge. Trist, foarte trist. Săptămînile trecute, odată cu întoarcerea portarului în sînul naționalei, rup-tura a devenit evidentă ca un crampon criminal la tendoane. Love story-ul se termină aici, cu

un norocos 2-1 în fața Macedoniei. Și, în orice caz, nu-i recomand Loredanei faza aia cu căcărezele ca să-l aducă înapoi, prin cine știe ce minune dumnezeiască, pe Lobonț. Nu merită, parcă Stelea era mai bun. Uf, l-a stricat Mutu și p-asta, bine că nu mai e titular la Chelsea, că se alegea praful de herghelia lui Abramovici: divorțau toți și-și păpau toate milioanele cu cine știe ce gloabe de parașute, prin divizia B.

Alba-Neaga

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Povestea Festivalului de la Mamaia sau De ce n-are fisul coadă

Doamnelor și domnilor, premiul 1 la Festivalul de muzică ușoară și proastă Mamaia 2004 a fost obținut de Direcția 5. Pentru că adevăratele Direcții ale Securității n-au avut timp să-și facă formație, fiind ocupate cu afaceri, televiziune și alianțe cu PSD-ul.

Președintele juriului de la Mamaia, Mădălin Voicu, aici într-o deghizare mult mai apropiată de adevăr

Pentru aceia dintre dumneavoastră care au deschis mai tîrziu televizoarele, să știți că Festivalul de la Mamaia s-a ținut și anul ăsta, nu e banc. La început, și eu credeam că directorul ăsta de la Constanța, Zgabercea parcă, face mișto de Burci și că, de fapt, n-o să facă altceva decît să ia banii pe bilete, să fugă cu ei în Bulgaria și să-i trimită pe oameni moca la Stufstock, unde, oricum, era muzică. Dar ce șpagă era aia, păcatele mele, că nu-i ajungea nici de două salate de castraveți cu tochitură de calamar, la Nisipurile de Aur. Pe scurt, nu s-au vîndut decît vreo 200 de bilete pe seară, restul locurilor goale avînd o explicație mult mai simplă, din punct de vedere organizatoric: invitații cu loc, neonorate de către membrii Consiliului Județean Constanța. Al cărui președinte, Nicușor Constantinescu, a reușit la un moment dat performanța de a ocupa, singur, un rînd întreg, asta pînă cînd a sosit nevastă-sa și s-au făcut doi. În rest, vă spun de pe-acum, ca să n-avem discuții: palmaresul acestei ediții mă pune într-o mare dificultate, așa c-o să mă fac că mi-am uitat caietul acasă. N-am învățat nimic, nu știu cine a cîntat (totuși, Angela Similea și Cătălin Crișan parcă n-au fost anul ăsta) și cine ce a cîștigat, în afară de Skoda pe care au înhățat-o Marian Ionescu și Direcția 5. Despre care mă interesează faptul că același ursuleț

Ursus al Annei Lesko a fost și concurent, și membru în juriu, și bun partener de beții și afaceri cu baronul festivalului, Cristian Zgabercea, director al Direcției de cultură din C.J. Constanța. Și mă mai interesează un aspect, mama lor de corupți: că Gabriela Bădilă (un fel de „3 x femeie cu spate” la TV Neptun), co-prezentatoarea lui Temișan, este soția lui Eduard Bădilă, directorul adjunct al aceleiași Direcții culturale. Pe scurt: ca să-și ia și nevasta omului un lăntic nou și zece ședințe la împachetări cu parafango din sudoarea poporului, prezentatorii au primit 2.000 de euroi de căciulă – cam 160 de milioane din bugetul de 6 miliarde al festivalului, asigurat de Consiliul Județean, din fonduri publice. Să mă mai mir că Mamaia 2004 a făcut, la Prima TV, un rating de 2, hai 3%? Nu mă mir, nenicuțule. Astea sînt rudele lui Zgabercea și Bădilă care s-au uitat la televizor, de unde mai multe, mamă, dacă ațita a dat Dumnezeu? Mă rog, dacă se băga și Mazăre (care a stat pe marginea lacului, ocupat fiind cu Campionatul național de windsurfing, unde fii-su a cîștigat premiul pentru cel mai tînăr participant), alta era situația: numai partenerii lui de afaceri din Constanța băteau spre 99,5% rating din toți telespectatorii cu bani ai județului.

Papagala laureaților

VIP-u' de la cablu

birfe din televiziune

Concedieri în masă: 70 de scaune

Realitatea e că nici oamenii nu mai sînt și pleacă. Mai nasol (pentru ei și mamele lor) e că pleacă dați afară, într-un ritm care l-ar fi epuizat pînă și pe iepurul zglobiu al Adrianei Bahmuțeanu, S. Prigoană. Pe lista neagră a lui Sergiu Toader se află 70 de oameni (din 70 în total?), care vor părăsi Realitatea TV în cîteva tranșe („ca să nu se creeze panică”). Primii 10 își vor lua zborul spre alte zări incerte, incluzînd cîteva personaje cu oarece expunere pe sticlă: Mara Bănică, Georgiana Stăncescu, Cătălina Mihăescu și Carmen Brumă (care și-a făcut deja cuib la N 24). Al doilea val de concedieri stă să mătore aproape totul în calea lui în această săptămînă, iar taifunul decisiv – după 15 septembrie. Cînd Realitatea TV se va muta la Casa Presei, într-un sediu nou, dotat cu scule și oameni noi la butoane. Apropo: vechea noastră cunoștință Răzvan Spiridon (B1 TV, ex-PRO TV) a fost zărit ieșind pe marginea lui Sergiu, la încălzire, ceea ce înseamnă că, la ora țirzie cînd vom ieși noi pe piață, e posibil să-l vedem în locul domnișoarei Brumă, prezentînd știrile sportive cu Becali și alte sporturi extreme.

Din canal la matinal: mai sus nu se poate

În copilărie, Ovidiu Uscat visa să ajungă un mare baschetbalist. Din coș a ajuns într-un canal cam umed de știri, după cum ați văzut, așa că s-a ales praful de niște deziderate cu adevărat înalte. Despre Constantin Trofin nici nu știu ce să zic, dar am aflat că, la viața lui, a lucrat la RAMIRA Baia Mare și NAPOMAR Cluj, de unde rezultă că omul a plecat, totuși, de la niște idealuri sănătoase, ingineresti. Îmbucurător e că oamenii nu se lasă cu una, cu două și bine fac că merg mai departe, pe canalul lor predestinat: Antena 1. Grila de toamnă îi regăsește tot împreună, la cirma unui nou matinal, mai curat, mai Uscat. Să nu ne facem vise: vedem cu ochii noștri, apoi mai vorbim la „trampe”. În altă ordine de idei, se pare că, în sfîrșit, fiul rătăcitor Horia Brenciu s-a întors acasă, pentru, fireesc, o emisiune de divertisment la Antena. Să nu ne facem iluzii: emisiunea va fi mai mult de cîntat decît de distrat. Ce s-o mai lungim, îl știm cu toții pe Brenciu: dacă-i dai o notă, îți ia gama toată și nu ți-o mai dă înapoi pînă nu scoți emisiunea din priză și-l trimiți să cînte la altă televiziune.

Prima dragoste comunistă nu se uită niciodată

Aud că un mare prezentator TV al Epocii de Aur s-a întors în instituția de stat care l-a lansat în lupta de clasă cu producțiile record la hectar. Și mai aud că acest tovarăș de nădejde al ecranului roșu, cu mulți purici negri în afara celor două ore de program, Cornelius Roșianu pe numele său din carnetul de partid, are mari șanse de a ocupa un post de conducere la TVR 2, lucru care, ca simplu telespectator, mi se pare o obrăznicie de tip socialist. Adică uriașă. În plus, nu știu la ce emisiuni să mă mai aștept de la postul ăsta. Dacă o să vrea Cornelius ăsta să prezinte el *Teledjurnalul*, ha? De unde mai face rost Nicolau de combinele alea semețe, de macaralele care rîdeau în soare, argintii? Și parcă-l văd pe Roșianu c-o să bage tot imagini de-alea, de arhivă, ca să creadă telespectatorii c-a înviat Ceaușescu și să iasă din nou lumea-n stradă, ca să defileze de 23 August.

Epocaca de Aur

Scurte considerente despre pat, cuplu și negarea negației

Ce s-o mai frecăm: Mihai Georgescu, Mișu, de la Bere Gratis, a recunoscut într-un interviu din *Ciao* relația sa cu Liana Stanciu. Liana, cea care și-a bălăngănit capul de multe ori în vehemente proteste față de cei care îi puneau în gîngașa cîrcă o asemenea învîrteală amoroasă, nu vrea să dea de bunăvoie dovezi că n-ar fi spus adevărul pînă acum. Și deși Mihai o numește cu apelativul tandru și angajat „partenera mea de viață”, Liana Stanciu continuă să dea declarații răsucite pe după vișin. Iată ce ne-a mărturisit ea, pentru a tranșa cosmetic problema: „Sînt genul de persoană care consideră că nu e important pentru nimeni decît pentru ea cu cine se duce seara în pat. În rest, toate celelalte gesturi pot fi sau nu publice. E adevărat că am negat această relație în mai multe rînduri. Acum niște vreme, lucrurile stăteau altfel. Eram în nesiguranță. Nu că acum aș fi în prea mare siguranță... Dar e un dat că sînt o femeie care are o relație cu un bărbat. Sînt o femeie căreia nu-i place să fie singură. Dar n-o să mă așez niciodată cu cineva pe coperta unei gazete și să spun că sîntem împreună. În primul rînd, pentru că mi-e groază de fenomenele care se întîmplă atunci cînd cuplul nu mai funcționează. De exemplu, ce se întîmplă cu Răzvan și Catrinel sau cu Luana și Cabral. Nu vreau nici mila, nici bucuria altora. Și, ca să evit efectul, evit și cauza.” OK, am înțeles. Mișule, deci cum rămîne cu efectul? Și-a croit el anevoiosul drum către cauză? Da? Bun, ne-am liniștit, credeam că ce-ascundeți voi acolo e un fenomen platonice.

Pat cu diavolul

Tatavene

Back Forward Stop Refresh Home Autofill Print Mail

Address:

MicroMoale FSN Messenger Internet Explorer AAA XXX Gogu

Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Hackerii și-au tras expoziție virusartă

Ce fac americanii cînd nu mai au ce face? Păi, uite, de exemplu, organizează expoziție de viruși. Începînd cu simbăta asta, dacă aveți drum prin Rhode Island, nu ezitați să intrați și pe la „I love you rev.eng”, așa cum se numește exhibit-ul de artă digitală unde hackerii își expun virușii, mai mult sau mai puțin inofensiv, drept sub nasul lui Symantec, unul dintre organizații. A, stați puțin să ne înțelegem, vorbim despre „hackerii buni”, așa cum sînt considerați adepții curentului Open Source, care susțin că informația trebuie să circule liber pe Internet pentru ca toată lumea să se bucure de ea. Să nu credeți că event-ul respectiv va fi vreun cocktail la care creatorii virușilor Bugbear, Beagle sau Netsky să vină să spargă pișcoturi, să crack-uiască un ardei copt prin ulei sau să inoculeze niște icră pe pîne. Vizitatorii vor putea să participe la infectări controlate, astfel încît să poată fi observată reacția computerului la virusul respectiv, să joace jocuri care simulează 3D efectele unui virus sau să admire piesa de rezistență: exponatul „Îndrăgostiții”, care arată comportamentul a două PC-uri virusate care se infectează reciproc.

După 7 octombrie, expoziția se va muta la Copenhaga, unde va sta pînă în decembrie, iar dacă tot este prin Europa, n-ar strica să dea băieții o tură cu calculatoarele alea virusate și prin România, că abia așteaptă bacilii, streptococii și gonococii de la noi să-și expună creațiile și pe altundeva decît pe clanțele de la ușa blocului sau pe barele din tramvai.

Cum să ne sinucidem corect

Atenție, acest site nu este recomandat celor care se află în următoarele situații: i-a părăsit prietena, au fost dați afară de la serviciu, le-a murit pisica, n-au cîștigat la 6/49, locuiesc la etajele superioare, lucrează pe macarale etc. Poate o să rîdeți, dar să știți că site-ul www.satanservice.org/coe/suicide/guide nu e nici o glumă. Este exact

Toxicity Chart: 30 Toxic Drugs Frequently Used in Suicide Attempts

Key: 1000 milligrams (mg) = 15 grains (gr) = 1 gram (gm)

M.L.D. = Minimum Lethal Dose -- IMPORTANT see qualifications of "M.L.D." above

Notes:

- Special adjustments for scoring are found at the end of the chart
- If tablet strength is recorded, make sure the common dosage in column four corresponds with the strength ingested Dosage in column four corresponds with the strength ingested

Toxicity:

Mild = 0-33% of M.L.D.
Moderate = 34-66% of M.L.D.
Severe = 67%+ of M.L.D.

Commonly Available Drug	Est. M.L.D.	Doses	Est. M.L.D # of tablets at most common dosage
Aspirin, Bufferin (acetylsalicylics) Anacin, Excedrin Amytal (amobarbital)	30 gm	5 gr (33 gm.)	90/5 gr
Bendaryl (diphenhydramine) 47% Bendaryl (diphenhydramine)	1.5 gm	15, 30, 50, 100 mg	30/50 mg
Benzal (barbiturates)	3 gm	35, 50 mg	60/50 mg
Bonal (pentobarbital)	3 gm	35, 50 mg	60/50 mg
Bumel (phenobarbital)	1 gm	15, 30, 50, 100 mg	30/30 mg
Carbitol (pentobarbital +)	1 gm	75, 100 mg	10/100 mg
Darvon (propoxyphene)	2 gm	30, 65 mg	30/65 mg
Demerol (meperidine)	1.2 gm	50, 100 mg	24/50 mg
Dilantin (diphenylhydantoin)	3 gm	30, 100 mg	30/100 mg
Doriden (glutethimide)	8 gm	250, 500 mg	16/500 mg
Dramamine (dimenhydrinate)	5 gm	50 mg	100/50 mg

Hackerii și-au tras expoziție virusartă

Ce fac americanii cînd nu mai au ce face? Păi, uite, de exemplu, organizează expoziție de viruși. Începînd cu simbăta asta, dacă aveți drum prin Rhode Island, nu ezitați să intrați și pe la „i love you rev.eng“, așa cum se numește exhibit-ul de artă digitală unde hackerii își expun virușii, mai mult sau mai puțin inofensiv, drept subnasul lui Symantec, unul dintre organizatori. A, stați puțin să ne înțelegem, vorbim despre „hackerii buni“, așa cum sînt considerați adepții curentului Open Source, care susțin că informația trebuie să circule

liber pe Internet pentru ca toată lumea să se bucure de ea. Să nu credeți că event-ul respectiv va fi vreun cocktail la care creatorii virusilor Bugbear, Beagle sau Netsky să vină să spargă pișcoturi, să crack-uiască un ardei copt prin ulei sau să inoculeze niște iacă pe piine. Vizitatorii vor putea să participe la infectări controlate, astfel încât să poate fi observată reacția computerului la virusul respectiv, să joace jocuri care simulează 3D efectele unui virus sau să admire piesa de rezistență: exponatul „Îndrăgostiții”, care arată comportamentul a două PC-uri virusate care se infectează reciproc. După 7 octombrie, expoziția se va muta la Copenhaga, unde va sta pînă în decembrie, iar dacă tot este prin Europa, n-ar strica să dea băieții o tură cu calculatoarele alea virusate și prin România, că abia așteaptă bacilii, streptococii și gonococii de noi să-și expună creațiile și pe altundeva decât pe clanțele de la ușa blocului sau pe barele din tramvai.

Cum să ne sinucidem corect

Atenție, acest site nu este recomandat celor care se află în următoarele situații: i-a părăsit prietena, au fost dați afară de la serviciu, le-a murit pisica, n-au câștigat la 6/49, locuiesc la etajele superioare, lucrează pe macarale etc. Poate o să riideți, dar să știți că site-ul www.satanservice.org/coe/suicide/guide nu e nici o glumă. Este exact

Key: Toxicity Chart: 30 Toxic Drugs Frequently Used in Suicide Attempts
 Key: 1000 milligrams (mg) = 15 grains (gr) = 1 gram (gm.)
 MLD = Minimum Lethal Dose -- IMPORTANT see qualifications of "MLD" above
Notes:

1. Special adjustments for scoring are found at the end of the chart.
2. If tablet strength is recorded, make sure the common dosage in column four corresponds with the strength ingested. Dosage in column four corresponds with the strength ingested.

Toxicity:
 Mild = 0-33% of MLD,
 Moderate = 34-66% of MLD,
 Severe = 67% of MLD

Commonly Available Drug	Est. MLD	Doses	Est. MLD # of tablets at most common dosage
Aspirin, Bufferin (acetylsalicylics)	30 gm	5 gr (33 gm)	90/5 gr
Ascan, Excedrin			
Amytal (amobarbital)	1.5 gm	15, 30, 50, 100 mg	30/50 mg
Benadryl (diphenhydramine)	3 gm	35, 50 mg	60/50 mg
47% Benadryl (diphenhydramine)	3 gm	35, 50 mg	60/50 mg
Buonal (butabarbital)	1 gm	15, 30, 50, 100 mg	30/30 mg
Carbital (pentobarbital +)	1 gm	75, 100 mg	10/100 mg
Darvon (propoxyphene)	2 gm	30, 65 mg	30/65 mg
Demerol (morphine)	1.2 gm	50, 100 mg	24/50 mg
Dilaudid (diphenhydantoin)	3 gm	30, 100 mg	30/100 mg
Doriden (glutethimide)	8 gm	250, 500 mg	16/500 mg
Dormnamine (demerhydantate)	5 gm	50 mg	100/50 mg

asa cum îi spune și numele: „Ghidul sinucigașului profesionist“, varianta completă, actualizată și îmbunătățită. Aveți... mă rog, să știți trecute aici toate metodele, clasificate pe căprării – de la „Inhalări, ingerări, injectări“ și până la „Asfixieri, sufocări“, „Arme“, „Aruncări de la etaj, de pe pod, în fața trenului“ etc. De asemenea, există un tabel cu dozele mortale ale medicamentelor celor mai obișnuite – de la simpla aspirină (acid acetilsalicilic) și până la Valium (diazepam) și Veronal (barbital). Hai sănătate!

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW

eu vă www

■ Am o colegă, o brunetă simpatică și creată care m-a cucerit iremediabil ocupându-mi zi de zi locul de parcare de la muncă și mi-a distrus inima la fel de iremediabil iubind pe altcineva. Iată de ce trebuie să fug de lume, iată de ce trebuie să mă reculeg și să mă reconstruiesc, iată de ce trebuie să mă ascund, iată de ce trebuie să mă duc la mănăstire. Deja am căutat așezăminte monahale în care să mă mut, trebuie doar să mă hotărâsc dacă mă duc la mănăstirea benedictină „Cristos în deșert” (www.ChristDesert.org) sau la mănăstirea budistă Kopan în Nepal (www.kopan-monastery.com).

■ Habar nu am ce voi face peste 10 ani. Habar nu am ce o să fac la anul. La naiba, nu știu nici măcar ce o să fac săptămâna viitoare sau peste 3 zile. Există însă oameni care-și pun totuși probleme de genul ăsta, o specie altruistă de indivizi care sunt preocupați nu numai de viitorul lor, ci de viitorul lumii și al vieții. Cu asta se ocupă, fac predicții despre viitor. Predicții de genul „în 2070 cel puțin 6 țări vor avea săptămâna de lucru de 4 zile” sau „în 2030 liniile aeriene de pasageri vor fi deservite de avioane fără pilot”. Am zis altruști? Nu, nu sunt altruști, ei fac bani din predicții, pentru că pun pariuri pe ele și listează cotele la **www.longbets.com**.

■ Știu că omul este o ființă omnivoră și că în alimentația sănătoasă trebuie să intre și vegetale, nu numai carne. Dar există unele chestii pe care oamenii nu le pot înghiți, cum ar fi bamele (de exemplu, mie nu-mi plac), dovleceii (de exemplu, tot mie nu-mi plac), spanacul, ștevia și loboda (ați ghicit, nu-mi plac) sau mazărea. Mie îmi place mazărea, dar puștii din filmulețul următor are o problemă gravă cu această aparent inocență legumă verde: www.rsad.edu/portfolio/animations/EatYourPeas.html (QuickTime, 11 MB).

■ Apirak Kosayothin, candidat din partea Partidului Democrat, este genul tradițional de candidat: tânăr om de afaceri educat și competent, în timp ce Chalerm Yubamrung este o vulpe bătrână, vorace și nemiloasă pe scena politică. Mana Mahasuveerachai este un fost ministru integru și destul de apreciat de popor, dar cu ceva probleme de imagine. Aflați totul despre candidații la postul de guvernator al Bangkok-ului la <http://2bangkok.com/news04gov.shtml>.

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor: Kart-ul cu boi

În primul rînd, vreau să vă zic că principalul motiv pentru care n-ați auzit de o mulțime de jocuri e că sînt extrem de proaste. Pot să vă povestesc de „Michael Schumacher World Kart Tour 2004” și o să îmi spuneți că n-ați auzit de el, iar eu tocmai v-am răspuns de ce.

Și cum are un titlu atît de lung, din lipsă de spațiu o să încep descrierea lui pe baza fiecărui cuvînt din titlu.

„Michael Schumacher.” Un tip pe care nu îl simpatizez la fel de mult ca pe Raikonnen. Ei bine, singurul lucru pe care M.S. și

acest joc îl au în comun este titlul. V-ați fi așteptat la mai mult. Da, într-adevăr, în fiecare concurs de karting la care luați parte, printre concurenți se află și M.S., însă singura deosebire dintre acesta și ceilalți este că în calificări el iese mereu în pole position. În rest, îl mai vedeți în timpul cursei pentru că poartă mare, deasupra capului, numele. Nu e nici mai bun, nici mai prost decît ceilalți. Are șansa să plece primul și de cele mai multe ori o valorifică. L-am depășit pe M.S. și pot să zic că nu e cine știe ce conducător auto. În plus, realizatorii au pus și mai

mult accentul pe vedeta F1 a-runcînd o poză mare cu el, de o rezoluție originală îndoielnică atunci cînd jocul se încarcă.

„World Tour” este mult spus. Aveți maximum 7 locații în care concurați. Decorurile nu diferă foarte mult, iar cele de interior sînt chiar banale. În timpul cursei nu vedeți mai nimic.

„Kart”. Mă gîndeam că mai corect ar fi fost „Karting”, dar poate mă înșel. Mașinuțele se încadrează în cele cîteva niveluri de dificultate. Indiferent de nivel, controlul mașinii este execrabil. Ai realmente senzația că mașina stă pe loc, iar decorul ți se mișcă prin față. Asta pentru că ele nu știu să facă semiprofile atunci cînd virează, ci vedeți întotdeauna spatele mașinii. Un control extrem de rigid, o accelerație penibilă și un realism sub nivelul consolelor ruginite de la bowling-

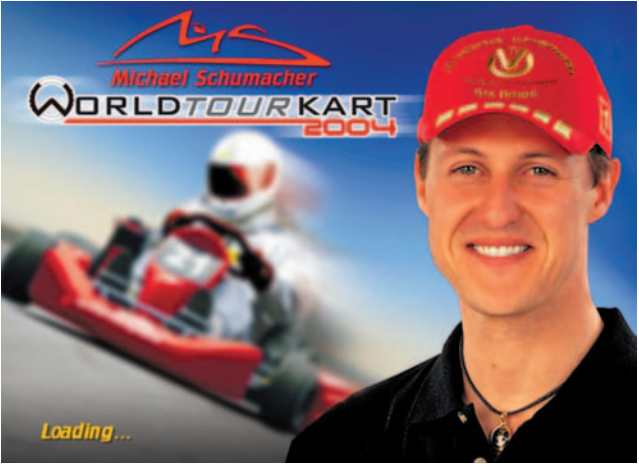
ul din Mamaia. Cît despre personalizarea mașinilor și a concurenților, într-adevăr, puteți să le trîniți o cască mai albastră pe cap, un costum mai roșu sau niște roți mai bune, dar ca o platformă de Trabant or să se miște.

„2004”. Ar fi putut fi la fel de bine și 2000.

Singurul lucru care m-a împiedicat să dezinstalez prostia asta de pe calculatorul meu a fost realizarea acestei cronici. Acum mi-am luat o piatră de pe inimă.

În concluzie, M.S.W.T.K. 2004 (sau, cum i-am zis eu: S.M.K. În. El. D. Joc 2004) e un joc care ar merge pe toate calculatoarele de birou, doar că e bun numai pentru fanele lui Șumi, care s-ar zgîi la poză, și pentru fanii karting-ului, însă doar ăia care cred că *Need for Speed* e un film cu Sandra Bullock.

Need for Sleep

Hard de nerăbdare Nu iese film fără joc

■ Nici nu s-a lansat bine „BloodRayne 2” – The Game, că niște nemți, în frunte cu producătorul Uwe Boll, au și anunțat începerea pregătirilor pentru „BloodRayne” – The Movie. În acest scop, Herr Uwe a trimis-o la înaintare pe actrița Kristanna Loken (fostă *Terminator 3*), să se obișnuiască și dînsa cu împrejurimile castelului Bran pe post de viitoare vampiroaică, precum și cu cîteva expresii tradiționale din România: „Dați-mi și mie un ban de piinel!”, „N-ai o ciungă, leidi?” sau „Maamă, blondo, ce bulane mișto ai pă tine!”. În film mai joacă și unul din actorii preferați ai lui Tarantino, Michael Madsen (*Kill Bill*, *Reservoir Dogs*). Detalii suplimentare la www.bloodrayne-the-movie.com, iar despre bulanele Kristannei la www.kristanna.com.

■ Luați acum și invers, ca să nu amețiți, adică de data asta un joc făcut după un film: „Scarface”. Producătorul Radical Games l-a anunțat pentru toamna lui 2005 și a spus că va fi un *third person shooter* în care fața lui Al Pacino o să se spargă în figuri geometrice pe monitoarele voastre în persoana lui Tony Montana, tînăr gangster cu potențial în Miami-ul anilor ‘80. Dacă ne întrebați pe noi, jucătorii autorizați din redacție, o să vă spunem că „Scarface” ăsta o să aducă probabil a „Mafia” combinat cu ceva „Grand Theft Auto”. Ceea ce nu e neapărat ceva rău, dacă n-o să ne mai pună nimeni vreo cursă idioată de mașini care să ne scoată peri albi.

■ Am avut film după joc, joc după film, hai și amîndouă deodată, ca să fie tot tacîmul. Se anunță gemeni, se vor numi „Alexander The Great” și sînt programați amîndoi pentru noiembrie 2004. Au părinți diferiți: filmul este al lui Oliver Stone și va fi dat la grădiniță de unchiul Warner, iar paternitatea lui Alex-jocul este atribuită lui Ubisoft, care a jurat că vrea să-l facă *real time strategy* pe muzică de Vangelis.

Game Ovar

Din nou la cassă

● *Înainte de orice, aş vrea să vă spun că, timp de două săptămîni, adevăratul Yasser, adică cel care este acum la pupîtru, a fost în concediu. Locul i-a fost ţinut, bineînţeles, de Yasser ArAPAPS, omologul cu acelaşi nume. Yasser-ul care sînt a fost acasă, la părinţi, unde a dormit, a mîncat şi a băut gratis, apoi a fost la mare, unde a dormit, a mîncat şi a băut pe bani. Cu prilejul concediului am înţeles un lucru extraordinar: e mult mai bine să nu munceşti decît să munceşti. Acum muncesc, e-adevărat, dar în concediu am mai înţeles un lucru, la fel de extraordinar: e mult mai bine să munceşti decît să nu munceşti.*

Despre obiceiuri româneşti, în limba engleză

● Cînd m-am întors din concediu, primul lucru pe care l-au făcut a fost să mă culc. Apoi m-am trezit şi am constatat că se făcuse miine. Am venit fuga la redacţie şi secretara mi-a dat două plicuri. Primul plic conţinea o scrisoare în limba engleză de la un domn pe nume Jiduc Sidor, pînă deunăzi un prosper om de afaceri din Arad, cu o companie în domeniul agricol. Dl Sidor i-a povestit lui Yasser cîteva lucruri neplăcute despre clădirile politice din România care nu au nici un fel de scrupule în a-şi atinge scopurile, în special cele de îmbogăţire rapidă şi, desigur, facilă. Aceste clanuri au pus ochii şi pe afacerea dlui Jiduc Sidor şi, văzînd că e o afacere bună, au venit să-i ceară bani. Dumnealui a refuzat şi, taman cînd trebuia să încheie o afacere cu nişte investitori americani, omul s-a trezit cu un dosar penal, cu trei capete de acuzare, trimis în judecată şi condamnat rapid la cîţiva ani de închisoare, „without according me my elementary rights of self-defence”. În finalul scrisorii, dl Sidor zice că tot ce a declarat în această scrisoare poate proba cu documente, documente pe care Yasser le şi aşteaptă, exact la aceeaşi adresă.

TVA-ul a intrat în folclor

● Al doilea plic care mă aştepta să mă întorc din concediu era în limba română de astă-dată, într-o românească aproape rromanescă, de vreme ce subiectul scrisorii din plic era nimeni altul decît „prietenu” nostru Genică Boerică. Gentleman din fire, Boerică se gîndi la un moment dat că amanta sa, folclorista Niculina Stoican, merită mai mult decît cele cîteva mii de dolari pe care le lăsa el pe masă, la plecare. Aşa că Boerică fără frică de pîrnăică achiziţionă cu un miliard de lei un imobil scos la vînzare, prin licitaţie, de BIR Tirgu Jiu. Nici nu apucă Boerică să termine de numărat, în gînd, pînă la un miliard, că şi începu caruselul vînzării, revînzării şi recumpărării casei de către partenerii arabi, între care se insinuă şi soţul divei Niculina. Într-un final – provizoriu, totuşi – însăşi diva ajunse să cumpere casa cu 13 miliarde, în cele din urmă casa fiind revîndută cu 25 de miliarde. Din aceste operaţiuni, Niculina bat-o vina se alege cu 2 miliarde de lei, rambursare de TVA. Vedeţi cum se fac banii?! Nu muncind, ci cumpărînd şi vînzînd.

Yasser ArAPAPS
yasserarapaps@yahoo.com

Românul s-a născut prolet

Nu de muncă mă tem, ci de veşnicia ei, pare să spună personajul muncitor din această imagine (cel din stînga sau cel din dreapta, las la alegerea dumneavoastră). De mic, românul a fost învăţat să nu pună carul înaintea boilor. Însă nimeni nu i-a zis ce e bine să pună, totuşi, înaintea boilor. Aşa că, în lipsă de sugestii, s-a pus chiar pe el. Apoi, din graiul lui cu-ndemnuri pentru vite, el a ivit cuvinte potrivite. Ca: „Bă, care mai dai un rînd?”, „Încă una şi mă duc!”, „Dorele, ne mai ții, mă?”. Însă niciodată nu şi-a neglijat locul de muncă – doar nu degeaba apăruse pe vremuri faimosul articol 400. Dincolo de toate aceste răutăţi care se pot spune despre muncitorul nostru, român şi mioritic, trebuie să admitem că ţăranul din imagine este un exemplu de trudă şi dăruire. Preferă cu boii-n brazdă decît cu vacile în păpuşoi.

Sfinţii muncinici

Genică Boerică, racolat de Brigada Imobiliară

Deşi nu sînt Yasser ArAPAPS şi nici nu am fost în concediu, deci pot spune că este mult mai bine să munceşti decît să munceşti, am zis să-l ajut totuşi pe colegul meu cu o mică istorie despre Genică Boerică, amicul său, al lui Priboi, al lui Melinescu (ex-Oficiul pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor) şi al tuturor finanţatorilor care se chinuie să-i descoasă acestuia returnările fictive de TVA. După cum aţi aflat şi aţi văzut deja, celebrul Genică şi-a cumpărat fostul muzeu al Facultăţii de Medicină din Craiova, probabil în ideea că la un moment dat ar putea rupe bilete prietenilor sau duşmanilor care-i calcă pragul. Nu se ştie dacă a ridicat şi cortul de rigoare în curte, dar se ştie în schimb că a fost obligat să conserve stilul arhitectonic, in-

clusiv în ceea ce priveşte mobila şi decoraţiunile interioare – lucru care presupunea o cheltuială de vreo 200.000 de euro, nicidecum cîteva mături ghi-date sub covor. Dacă la un moment dat Genică a încercat să fenteze arhitecţii din încheieturi, ca la alba-neagra, pînă la urmă s-a potolit şi, pradă unor noi şi inexplicabile exigenţe, a ajuns să facă exact pe dos. Virful de formă a fost momentul cînd i-a sosit în poartă un camion cu decoraţiuni cam de 100.000 de euro, iar ochiul său de expert l-a făcut să refuze transportul după o simplă analiză vizuală, executată rapid, în stradă. În rest, a reuşit să schimbe marmura de două ori în cîteva zile, aşa cum schimbă unii apa la caii din sufragerie.

Frontonul atmosferic

După ce a cumpărat Muzeul Facultăţii de Medicină, ca să locuiască acolo, Genică s-a lămurit: avea dreptate lumea. Chiar că-i bună o facultate la casa omului!

Cît pierde statul pe sistemul „Lasă-mă să te leasing“

Departamentul „Contabilitate şi maşini” de pe lîngă căruţa *Academiei Căţavencu* intervine în această pagină pentru a spune că, după actuala legislaţie a cumpărăturilor în leasing, taxa vamală pentru maşini se plăteşte doar pe valoarea reziduală. De exemplu, pentru o maşină de 10.000 de euro luată în leasing şi importată din Japonia, SUA sau Co-

reea (ţări cu care nu avem acorduri de comerţ liber), taxa vamală de 20% se aplică doar asupra valorii reziduale de circa 1.300 de euro. Se încasează astfel o taxă vamală de 260 de euro, rezultînd o pagubă la bugetul de stat de 1.740 de euro (adică 20% din 10.000 de euro minus 20% din 1.300 de euro). Cum anul ăsta s-a aproximat un număr de 20.000 de maşini im-

portate din aceste ţări, rezultă o pagubă totală de cel puţin 50 de milioane de euro – pagubă minimală, căci n-am ţinut cont de maşinile mult mai scumpe care se importă (bunăoară, anul acesta s-au importat în România 15 Hummer-uri). Cu aceste cifre în mînă, Departamentul „Contabilitate, maşini şi investigaţii din tramvai” de pe lîngă căruciorul de butelii al *Acade-*

miei Căţavencu vine şi el cu o ultimă informaţie: importatorul a peste 60% din maşinile coreene, japoneze şi americane vîndute în România este nimeni altul decît don' Ţiri, cel cu pariul cu Mercedesul.

Tac'su pe valoarea
adăugată

România, țară banieră

Căţelus cu părul creţ fură raţa din comerţ. El se jură că nu fură şi l-am prins cu aţa-n p. Cu cashflow-u-n buzunar, hai la statul cel țepar. O fetiță cu Versace se ducea şi ea la Space. Şi mămica o-ntreba: un' te duci, tu, poama mea? Ia, mă duc şi eu la Space să pun la WC capace. Avion cu motor ia-mă şi pe mine-n zbor, că sînt delapidator. Nu te iau, că eşti mic. Nici cercel n-ai în buric. Treci de fură nişte lei şi intră la pesedei.

În numele tatălui şi-al bunicului

Aflăm că pe bunicul lui Mugur Isărescu l-a chemat Costică, lucru care i s-a întîmplat şi tatălui lui Mugur Isărescu, pe care de asemenea îl cheamă Costică. După o întrerupere de o generaţie, acest nume a tulburat din nou creativitatea neamului Isărescu, aşa că pe fiul guvernatorului îl cheamă, cum credeţi? Ei, nu chiar Costică, ci Costin, ceea ce pînă la urmă cam tot aia e. Totuşi, Costin a avut parte de un plus de spontaneitate din partea celor care i-au ales numele – şi, prin urmare, care crezi că-i numele lui întreg? Evident, Costin Mugur Isărescu, ceea ce ne face să ne întrebăm care este numele adevărat al fetei guvernatorului: Lăcrămioara Costică Isărescu sau Lăcrămioara Mugur Isărescu?

Isărescu şi-a găsit nasul

Am găsit o declaraţie ceva mai veche a poetului George Ţărnea, care, deşi n-are în buletin numele „Costică”, este neam cu Mugur Isărescu, mai precis văr. În această declaraţie, Ţărnea povesteşte cum în copilărie guvernatorul era bătut de mama lui pentru că pleca de acasă fără batistă. Sîntem curioşi dacă mai are şi acum obiceiul ăsta, şi dacă îl mai are, cum se descurcă cînd îi vine să-şi sufle nasul. Împrumută o batistă de la Verheugen?

Cînd va face plopul mere şi răchita mişunele

Vi-l mai amintiţi pe Mişu Negriţoiu? Dacă nu vi-l amintiţi, vă propun următorul exerciţiu de memorie: închideţi ochii şi

încercaţi să vi-l aduceţi aminte. Ei, acum vi-l amintiţi? Cum aşa, aţi închis ochii şi n-aţi văzut nimic? Bravo, el este! Fostul ministru de stat a schimbat, de atunci de cînd l-aţi uitat, foarte multe în viaţa lui. În primul rînd, nu se mai ocupă de găurile din privatizare, ci de găurile de pe terenurile de golf. Terenuri pe care este văzut mai mereu în compania lui Viorel Cataramă, pălînd cu o crosă la nişte bile cam cu aceeaşi eleganţă cu care, pe vremuri, pălea cu pixul prin reformă. Adică nu cu foarte mult talent. De asemenea, a mai schimbat cîte ceva şi la îmbrăcăminte, în sensul că acum poartă nişte pantaloni călcaţi la dungă, de-ăia de bancher. Ceea ce te face să crezi că a renunţat la vechii pantaloni cu genunchii tociţi de pe vremea cînd umbla pe holurile PDSR-ului după cîte-o funcţie prin stat. Totuşi, auzim că, din cînd în cînd, din nostalgie, dar şi din interes, mai îmbracă şi pantalonii cei vechi şi se înfiinţează cu ei pe la diverse întîlniri cu virfurile PSD-ului, ca să se intereseze dacă, în eventualitatea unui nou cîştig electoral, partidul lui Năstase n-are cumva un post de ministru vacant. Pentru cititorii ca-

re-au deschis mai tîrziu portofelele, precizăm că nea Mişu este în prezent director general adjunct la ING Bank – o instituţie solidă şi rentabilă, însă, băgăm de seamă, nu la fel de rentabilă ca un serviciu sănătos, la stat.

Minciuna are picioare şi minte scurte

Mai nou, Biroul de presă al CEC îmi trimite invitaţii la conferinţele de presă pe care le susţine conducerea instituţiei, reprezentată de noul preşedinte Enache Jiru. Lucru care mă măguleşte profund, avînd în vedere că-i vorba despre acelaşi birou de presă care, pe vremea lui Constantin Teculescu (adică acum două luni), a încercat să mă dezinformeze prezentîndu-mi cîteva date contabile mînărite, doar-doar m-o convinge că fostul preşedinte nu era chiar atît de neperformant precum îi umbla vorba prin oraş. M-aş duce la conferinţele astea de presă, dar încă nu-s lămurit dacă să-mi iau cu mine reportofonul sau detectorul de minciuni.

Top Ban

Protecția presei

Lasă-mă, popo,
la Mazăre

Între 4 și 7 septembrie, la Ma-maia, ÎPS Teodosie Tomitanul și-a suflecat sutana pîn’ la coate și, în loc să se avînte în valurile mării, s-a pus să organizeze un simpozion pentru jurnaliști. Un simpozion numit „La început a fost cuvîntul“, deși cu puțină in-spirație s-ar fi putut numi la fel de bine, dată fiind zona desfășu-rării, „La început a fost cuvîntul domnului Mazăre, căruia nu tre-buie să-i ieși din vorbă“. Dacă e să cităm din sfintele scripturi remise pe faxuri de către orga-nizatori, vom înțelege că scopul general al simpozionului a fost „găsirea unor căi concrete de implicare a Bisericii și a Mass-media în formarea societății ro-mânești, știut fiind rolul major pe care îl are presa și Biserica pentru om, familie, societate, ca instituții de informare-formare-educație a omului modern“. O să trecem peste dezacordul din par-tea a doua a citatului, căci, așa cum spune și numele simpozio-nului, la început a fost cuvîntul, în general, iar nu subiectul și predicatul și nici acordul dintre ele. Dar o să ne oprim la „rolul major pe care îl are presa și Bise-rica“ pentru om, familie și socie-tate în Constanța. Un rol destul de mărunț: ambele instituții cară

cîte-o tavă pe scenă și așteaptă să li se sufle replica.

Bună Ziua
ți-am dat,
pumni în cap
mi-am căpătat

Doi reporteri și un aparat foto de la ziarul Ziua au constatat pe pielea lor, vineri, că băieților de la Bronec și de la VGB, două fir-me private din Capitală, nu le mai ajunge, bă, spațiul public. Plecați ca tot ziaristul la cules de infor-mații, fotoreporterul Laura Do-bre și reporterul Petre Nițeanu au fost agresati în plină stradă de către angajații celor două so-cietăți. Adînc pătrunși de mesa-jul filmelor cu agenți secreți și de transmisiunile culturale de lupte K1, paznicii au ratat acțiu-ne de sechestrare a reporteru-lui, dar au reușit, în schimb, s-o bruscheze pe ziaristă și să-i um-ple de borș aparatul foto de 2.500 de euro. Vă dați seama că, dacă era prinsă cu un aparat foto ief-tin, puteau să cheme și cîțiva to-varăși de la SPP în ajutor. La ace-s-te activități recreative în spațiu liber au asistat și au participat – în sensul că au fost și ei înjurați – cîțiva lucrători de la Secția 5 Poliție. Aceștia s-au dovedit neaș-teptat de hotărîți și au luat mă-suri extrem de severe asupra a-

gresorilor: i-au sfătuit pe jurna-liști să plece!

Redactorii
Evenimentului zilei
protestează

Un grup de 45 de ziaristi de la cotidianul Evenimentul zilei ne-a transmis următorul comunicat: „De la achiziționarea cotidi-anului Evenimentul zilei, trustul de presă Ringier a declarat în mai multe rânduri că garantează in-dependența editorială pe care o consideră unul dintre punctele forte ale publicației. Dar diferen-ța dintre declarații și realitate este din ce în ce mai evidentă. Constatăm că, sub umbrela unor schimbări de natură organiza-torică, s-au înmulțit imixtiunile în politica editorială, de natură să pună în pericol independența Evenimentului zilei. Reprezen-tanții Ringier au ales să-și impu-nă unele puncte de vedere, fără să consulte echipa care realizea-ză efectiv ziarul. Folosind argu-mentul necesității creșterii tira-jului, noul investitor încearcă să atenueze tonul critic al ziarului. O recentă tentativă de dialog nu a adus nici o îmbunătățire a si-tuației tensionate generate de reprezentanții patronatului. În aceste condiții, conținutul publi-cației ar putea avea de suferit,

iar cititorii și opinia publică ar putea constata, în scurt timp, că Evenimentul zilei nu mai este ziarul pe care-l știau. Linia edi-torială adoptată până acum de Evenimentul zilei reprezintă op-țiunile celor care realizează zia-rul. Schimbarea acestei linii ar echivala cu abdicarea noastră de la principiile și etica profesională în favoarea altor interese.“

Academia Cațavencu și Agen-ția de Monitorizare a Presei se declară fără echivoc în favoarea neîngrădirii dreptului la libera exprimare al jurnaliștilor și speră într-o rezolvare în acest sens a incidentului constatat din comu-nicatul reproduș mai sus.

www.freeex.org

Anunț pe bune

Agencia de Monitorizare a Pre-sei – Academia Cațavencu (AMP) și Asociația pentru Pro-movarea și Protejarea Libertății de Exprimare (APPLE) vă invită joi, 9 septembrie, ora 11,00, la Centrul de Informare al Comisiei Europene în România (Calea Vic-toriei nr. 88), să despicați firul agricol în patru, alături de dna Angela Filote, reprezentantul Delegației Comisiei Europene în România, de dl Vasile Pușcaș, de la Ministerul Integrării Eu-ropene, și de dl Valeriu Steriu, din partea Ministerului Agricul-turii, Pădurilor și Dezvoltării Ru-rale. Va fi vorba de o conferință de presă la care se va discuta despre tematica procesului de extindere a Uniunii Europene, mai exact despre ceea ce arde pe la noi mult mai tare decît frige mămăliga: capitolul de ne-gociere „Agricultura“. Întîlnirea face parte din programul Info Rural, proiect finanțat în cadrul programului Phare Europa și care promovează în presa scrisă și audio-vizuală informații privind implicațiile armonizării legislative și instituționale în domeniul agriculturii. Nu trebuie să veniți cu coasa. Contact: Cristina Hurdubaia (0745.764.171; apple_roma-nia@yahoo.com) și Ramona Lupu, coordonator INFO RURAL (021-315.23.13; 0788.491.119; ramona@mma.ro).

Stufstock nu a cedat.

La rock comanda!

Luni, 6 septembrie, 2004, plaja de la Vama Veche. Vânt puternic cu soare, marea s-a umflat și a alungat corburile din linia întâi. Mai sunt pe plajă vreo 50 de corturi, restul de câteva sute au evacuat zona după Marele botez cu rock. Cu o săptămână înainte de Stufstock, miercuri, sezonul de la Vamă se încheiase; mai erau cei 7-8 înverșunați care se înșurubează de obicei în nisip și rezistă până la sfârșitul lui septembrie. Peste ei au înce-

Rock'n Ghenă, Nociv și, la 6 dimineața, cei mai matinali dintre toți: Nexus. Deși înainte de Nexus am propus publicului să rămână la o tură de cules gunoaie, rockerii n-au dat bir cu fugiții: la 7 dimineața plaja din fața scenei era curată. Acolo unde, cu o oră înainte, stratul de sticle și pahare din plastic trecea de glezne. Au umplut zeci de saci voluntarii înscriși ca atare și coordonați de Cosmin Bârzan (de la Pro Democrația Constanța); la care

o trupă rock. În timp ce, la Club A, o echipă a TVR înregistra, la scena de rock s-a realizat cea mai lungă transmisiune în direct din istoria televiziunii române: de două ori câte 9 ore. Dar, pentru noi, nu atât durată, cât mesajul este cel care contează: a fost primul festival rock transmis în direct. Ceea ce, dacă vă gândiți la textele cele mai supărate ale băieților de la Luna Amară, Implant Pentru Refuz, Vița de Vie, Sarmalele reci sau Aria Urbană, pare de domeniul incredibilului.

Deși 40 de mii de tineri au petrecut două nopți de concert, deși s-au băut, cred, tone de bere, Stufstock-ul nu a alimentat rubricile de fapt diverse pe măsura cifrelor de mai sus. Au fost mutate câteva fălci la un pogo mai agresiv, au fost sparte câteva corturi în noaptea de vineri, Salvarea a transportat o comă alcoolică. Cel mai dureros eveniment a fost un accident mortal de mașină în apropiere de Mangalia, unde o fată care plecase de la concert a fost lovită în timp ce traversa șoseaua. În preajma concertului, poliția din Limanu a prins o gașcă de spărgători care operau corturi și a recuperat 80% din ce furaseră (vreo doi saci de celulare).

Trebuie să dedicăm aici un mic spațiu pentru mulțumiri, în care să încapă un mare spațiu din inima noastră. Deci, mulțumiri primarului Nicolae Urdea și membrilor Consiliului Local; tuturor cărciumarilor din Vamă parteneri ai festivalului; voluntarilor care au strâns peste 5.000 de semnături pentru campare pe plajele din Vamă și 2 Mai, au recoltat zeci de saci de gunoaie, au dirijat circulația; colonelului Fătu și căpitanului Negru, căpeteniilor de jandarmi; poliției din Limanu; lui Costi Cămărășan pentru scena de la Club A; lui Peter Hurley, care ne-a adus sponsori; sponsorilor: Ursus, Coca-Cola, Sec de Murfatlar, Ballantine's; medicilor care au asigurat medicamente și asistență ca voluntari, în „cortul de dezinformare”; producătorului executiv Laura Ivăn-

foarte mulți au descoperit, rămânând și după Cargo, ce cotă senzațională a atins rock-ul românesc: Kumm, Vița de Vie, Omul cu Șobolani, Urma, Firma. Aria Urbană, o super-trupă din Brașov, a încheiat ediția a doua a Stufstock-ului.

Cu totul, organizatorii, trupele, televiziunea au format o echipă de 300 de oameni. O echipă care a funcționat excelent nu numai pentru că erau cei mai buni, ci și pentru că iubesc rock-ul. Acum am descoperit că Doru Ionescu – cel care făcea, într-un studio improvizat în spatele scenei, interviuri în timp ce se schimbau trupele – a avut, cu oarece ani în urmă,

Grătar 2004

P&A® vă oferă rubrica:

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea

„Români, distrugeți biserici mișto!”

„Grătar 2004”. „Pet 2004”. „Căcat 2004”. „Chiștoc 2004”. „Chiloți agățați în tufe 2004”. „Hlirtie igienică roz 2004”. „Spermă 2004”. „Bășini în natură 2004”. „Floare și bostan 2004”. Așa s-ar vedea România din satelitul natural Luna, care, dacă ar fi populată cu români, în nopțile senine ar avea scrijelită măcar o „mue” în colț și-o sticlă de bere de plastic uitată într-o poiană de pe fața luminată de chiștocuri a Lunii.

Tocmai de aceea astăzi o să vă prezint ceva special. Îți trebuie un suflet de artist ca să faci un grătar ca la mă-sa acasă ÎNTR-O BISERICĂ! Pentru voi, care sînteți niște artiști, am două locuri speciale săptămîna aceasta: două biserici părăsite, frumoase, numai la dispoziția dumneavoastră! Repede, pînă nu se termină, puteți deveni promotorii acestui nou sport extrem: cucerirea de biserici părăsite! Să începem: unu, doi, sfînta Treime, și! Prima super-biserică pe care o puteți cuceri și vizita în cea mai mare taină se găsește la Buzău, pe un drum foarte frumos, care începe în comuna Măgura și se termină la Mănăstirea Ciolanu. Ei bine, cam pe la kilometrul 2 al drumului spre Ciolanu se află un sanatoriu de boli nervoase: Nifon îi zice locașului unde-și fac veacul mulți șmecheri, întrucît e foarte frumos pentru creieri. Dacă nu aveți treabă cu creierii rătăciți, treceți strada și veți da peste o biserică părăsită, de la începutul secolului. Nu vă speriați de lăcăt, e de formă, pentru că a fost găurit: trebuie să ai

credință că se va deschide și ți se va deschide. Biserița e foarte mică și încă nu s-a furat nimic din ea, iar curtea din fața bisericii e de-a dreptul minunată din cauza vegetației luxuriante. După ce vă reculegeți în liniște – nu vă vede nimeni! – puteți să explorați curtea, unde veți mai da peste mormîntul unui cavaler străin și veți avea acces direct SUB biserică, prin osuar! Dacă vă ține. Dacă nu, puteți face 7 kilometri de super-mountain-biking. Pentru a doua biserică vă trebuie un suflet de artist. Se află pe drumul ce pleacă de-a lungul Dunării de la Orșova. Brusc, după localitatea Eșelnița drumul începe să se scurgă hoțește printre serpentinele grațioase din munte. Ce vă recomand este să faceți traseul după 12 noaptea. Ce veți vedea e absolut senzațional: o siluetă tăcută, albastră, care apare din senin direct pe șosea. Imaginea e nefirească. Îți trebuie 5 minute să te întrebi dacă este adevărat: o biserică singură, care calcă șoseaua, înfruntînd curajoasă muntele, Dunărea și grănicerii sirbi. Așa frumusețe mai rar. Să vedem: cine are atîta curaj să distrugă cele mai frumoase biserici părăsite ale României? Să nu spuneți că nu v-am zis.

Această rubrică v-a fost oferită de:

Piine cu apă®
(marcă românească de tradiție)

Căpitanul Nema

Adevăratele legende ale Vămii (II)

Spulberarea unui mit: MITocanii

Nu v-am spus până acum de unde provine această schimbare bruscă de atitudine a *Academiei Catavencu* vizavi de Mitocani ca să nu creăm eventuale tensiuni inutile între oamenii separați de Marele Gard Mitocănesc în timpul desfășurării secțiunii Stufstock de pe scena B. Iată că a venit clipa. După ce boxele de la Stuf, cu bașii forțați, au bubuit în două concerte jazz-folk, susținute pe scenă la Club A de: Florin Chilian, Ada Milea, Mihai Iordache, Maria Gheorghiu și Ștefan Orfescu, o delegație formată din instituțiile implicate în organizarea Stufstock-ului, în frunte cu *Academia Catavencu*, a solicitat o întâlnire cu familia teroristă pentru ca atacurile să nu se repete și pe 3-4 septembrie, când, pe respectiva scenă, avea să se cante același gen de muzică. Mitocanca nici n-a vrut să audă! Repeta ca o moară stricată „Război!, Război!”, „Dacă nu mutați scena va fi război!”. Curat șantaj, coane Dogaru! Așa cum am mai spus, ei consideră că, la fel ca toți întreprinzătorii, și Club A a venit în Vamă ca să le fure lor din clienți. Nici măcar nu au observat că, după ce o cântare se termină, un val de însetați le invadează mesele. Războiul trebuie dus până la capăt, cu orice preț, până când nu va mai exista picior de concurență!

Cum măsurarea decibelilor nu ar fi fost decât o măsură punctuală, *Academia Catavencu* a cerut sprijinul Consiliului Local Limanu, mai ales că televiziunile urmau să filmeze în direct. Ajutorul a venit prompt, odată cu Proiectul de Hotărâre prin care terasele adiacente celor două scene trebuiau să oprească muzica în timpul spectacolelor și, ca măsură să aibă și putere coercitivă, s-a stabilit și o amendă de 100.000.000 lei pentru cei care se joacă la potențiometrul. Ți-ai găsit! Mitocanii se lăudau în stînga și în dreapta că vor

plăti amenzile în avans. Ce reprezintă pentru ei 200.000.000? Probabil încasările dintr-o sâmbătă fără ploaie! Numai că tocmai atunci cînd credeau mai tare că pot să sfideze chiar pe toată lumea, a picat trăsnetul. Hotărârea Consiliului Local s-a completat cu următoarele: „... și suspendarea avizului de funcționare pentru un an”. Silence... Dacă v-ați închipuit cumva că Mitocanii nu au dat cu boxele peste Stufstock doar pentru că sunt ei oameni de treabă, v-ați înșelat. A trebuit scoasă o lege specială pentru o familie de mitocani dintr-un colț de lume pentru ca un festival național să poată exista. Nici nu vrem să ne gîndim ce s-ar fi întâmplat dacă două-trei mii de oameni, sosiți din toată țara, ar fi fost agreșați la trompa lui Eustache de puțin Michael Jackson scăpat pe bași. Dar poate că exact asta și urmăreau. Să devină „victimele” unui tragic eveniment organizat de *Academia Catavencu*. Nu-i interesa că putea ieși cu capete sparte, sau chiar mai rău. Nu a fost așa și mulțumim încă o dată Primăriei Limanu, Jandarmilor și Poliției pentru luciditatea și promptitudinea de care au dat dovadă.

Bazaconiile Mitocanilor preluate de *Jurnalul Național* de luni, în care pozează în victime, ne determină să continuăm acest serial pe faptele lor de vitejie și în alte „războaie”. Interesant este că autoarea „investigațiilor” și-a făcut un obicei din a descrie pe dos atmosfera de la Club A Vama Veche. Ce să-i faci, sunt prea bune șnițelele de la pensiunea Lyana, mai ales dacă sunt pe gratis. Dau și cartofi?

Iar cu Mitocanii stați liniștiți. Ne-au amenințat pe noi răufăcători și mai mari!

Biroul de Investigații-i

flagrant deliciu

Make Lowe, not war

Cuprinsă de remușcări,

o femeie

s-a lăsat

călcată de tren!

(Amănunte în Anna Karenina, de Lev Tolstoi)

Săptămîna trecută s-a încheiat Festivalul internațional de publicitate Golden Hammer, la care au participat 114 agenții din 18 țări, printre care și România. Și am putea spune, fraților, că țărișoara noastră fuse cea mai tare! Păi, a cîștigat titlul de „Agenția Anului“ agenția de publicitate Mc Cann Erickson – România, a luat un aur și un argint agenția Lowe din România și un aur agenția Tempo, tot de aicișă. Și dacă tot e

vorba de atîta Românie, e normal că apare și un pic de hoție. Doamnelor și domnilor, concetățeni de-ai noștri au reușit să șmanglească un premiu. Eee, nu la modul șutit trofeul și băgat sub fustană, ci în stil mai modern, chiar avangardist am spune. Păi, cum naiba să numești reușita agenției Lowe de a cîștiga o distincție de argint cu lucrarea „Citește o carte“ (excelentă, de altfel), produsă în august 2004, deși la concurs nu

aveau dreptul să participe, conform regulamentului festivalului, decît lucrările produse pînă în mai 2004. Și totuși, mare șmecherie nu e. Erau cu adevărat tari dacă reușeau să ia anul ăsta un premiu de la festivalul Golden Hammer din 2003, eventual cu lucrarea „Citește un regulament“. Hai, nu ne dezamăgiți, arătați-ne că puteți!

Jula Verne

Je m’afiş!

Ei, și dacă tot au fost zilele astea alegeri în PSD, un cititor cu aparat iute de fotogramă ne invită să profităm de aerul electoral pentru a urmări împreună o ofertă mai veche, de vară, de la locale. Așadar, domnul R.K., candidatul „Forului German“ pentru alegerile din comuna Brebu-Nou, „s-a născut în satul Gărina și trăiește în această comună o viață întreagă“, „lucrează ca electrician la stația de pompe La Trei Ape, este căsătorit și are trei copii“, „de care sîntem sigur că va urmări interesele comunei și nu cele personale“. Haios textul de prezentare, concizie și precizie germane combinate cu eficiență gramaticală românească, dreașă bine cu niște bere expirată. Păcat că este vorba de un candidat cu posibilități reduse, cu un calculator ce pare să fie o nouă victimă a abandonului școlar. Așa este cînd nu ai un Dăncu în spate, sau măcar bani pentru un corector cu doctorate, ca Vanghelie: vă dați seama că, dacă avea un staff cu dare de mîină, comanda un text serios direct la Tetelu!

Cetățeanul fermentat

VOTARE

in. 6. iunie 2004

RANK KARL

CANDITATUL FORULUI GERMAN

In ziua de 6. iunie 2004 se tin alegerile a deputatilor si a primarului comunei Brebu - Nou.
Noi va sfatuim sa alegeti pe **KARL RANK** , candidatul forului german.

KARL RANK sa nascut in satul Gărina, comuna Brebu-Nou, cunoaste problemele specifice acestei regiuni, fiindca traieste in aceasta comuna o viata intreaga.
El lucreasa ca electrician la statia de pompe la Trei-Ape, este casatorit si are doi copii.

Votam pentru **KARL RANK**, candidatul forului german de care sintem sigur, ca va urmarii interesele comunei si nu cele personale.
Primul angajament va fi asigurarea comunei cu apa portabila si curatenia zonei comunale.

Cu **KARL RANK** ca primar comuna Brebu-Nou va fii o zona curata si sanatoasa in toate privintele.

aberația de libertate

Moarte pe credit ipotecar

Alo, bună ziua, m-ar interesa un schimb de locuință. Eu stau în Ghencea Militar la un P –4.

Cartierul e foarte select, și-a luat și Ceaușescu două alei mai la vale, deci e un fel de Primăverii

al nostru. Zona e foarte liniștită, nu este gălăgie, nu este durere, nici întristare, nici suspin. Mai ales că sîntem în loc cu verdeață. Cît despre cosmeticele din SUA, vă putem oferi doar niște vată în nas și niște formol de ten, de la celebra firmă Amvon.

28.BELLU, loc de veci; bibliotecă, uși, ferestre scaune, masă, butoi inox, țevă inox, cosmetice USA, Viagra - Nexium, robot multifuncțional, oală presiune; [redacted]

Bellu Arte

condica de sugestii
și reclame

Un englișmen
la București

Ca viitoare membră a Uniunii Europene, România va trebui să afișeze din ce în ce mai des indicații publice bilingve, precum cea din imagine. Și totuși, pentru o anumită categorie de public, sensibilă la cu to-

tul altfel de îndemnuri, traducerea lui „Please, don’t touch“ ar trebui să fie și mai convingătoare, în genul „Vă rugăm, șase, șase, poliția, să moară mama“.

Furt Cobain

Buruiana pe uliță

Ceva este în neregulă cu anunțul din imagine, dar nu îmi dau seama exact ce anume. Evident, după cîteva lecturi atente nu poți să nu te întrebi: ce reprezintă insecticidul pentru buruieni? Dar buruienile pentru insecticid? A vrut să le deruteze, să nu mai știe care să se teamă, care să fugă, care să dispară? Oricum, eu zic că mergea și invers, pe o variantă un pic mai o-

colită, dar mai sigură: dădea cu „ierbicide pentru tartru“, apoi cu „pastă de dinți antitartru pentru mătreață“, băga după aceea „șampon antimătreață pentru combaterea transpirației“, folosea „antiperspirant pentru prevenirea sarcinii nedorite“ și, în final, utiliza „spermicide pentru buruieni“.

Știrul de la ora 5

Anunțul de la A la zero

Deci, am și eu un anunț. Cred că e mult mai important decît afișat de dumneavoastră acolo. Asta pentru că dețin, cu cîteva luni înainte de alegerile din iarnă, numele viitorului 1111111111. Ei bine, astăzi pot să vă spun cu o siguranță de 100%%%%%% că viitorul președinte va fi cel care își va dori mai mult \$\$\$\$\$\$\$\$\$\$, adică _____. Vă mulțumesc! :)))))))))

Nimica publicitate

ANUNȚ IMPORTANT

comunicare
pe care

Choco mic!

Off, ce nasol o ffi să, ooo!, fii nasol! Să mai fii și prostoff și plicticosoff ca un cartoff, exact la fel ca prietena ta. Ar trebui să fii premiat atunci când fața ta ca o talpă de pantoff reușește să nu exprime absolut nimic, pe culmile orgasmului nesimțirii. Cum ar veni, să fii în viață, dar așa, mai în off. Să stai tolănit ca un groff alături de fetița ta incitantă ca un apostroff, să te holbezi la un perpetuum de mobilă și să bagi în tine și în ea bombele, pe o canapea. Off, off! Dacă vezi reclama asta la bumboane, înțelegi la ce este condamnată omenirea. În curând, din cauza stresului, prafului, noxelor, ambuteiajelor și căderii de sus a bursei tot mai mulți oameni vor vorbi, dar, din cauza vitezei la care suntem expuși în permanentă, sunetele vorbelor lor se vor auzi ori prea devreme, ori prea târziu, exact ca în frumoasele filme românești cu români terminați la post-sincron într-un limitroff al înțelegerii. Te uiți la ăștia doi care-și introduc în neștire dulciuri cu zahăr în cavitatea bucală și îți aduci aminte că există cupluri formate dintr-o frigidă și un impotent. Te uiți la ce își spun, la cum își spun tâmpeniile senzuale ca o bancă de cornier, pe care și le spun și te întrebi dacă mai și nimeresc să aibă contact sexual, ei între ei, având în vedere aspectul faptului că se exprimă ca niște ființe complet asexuate la cap și limbă. Multe fete cu tocuri înalte și cu dinți fără carii dentare vor fi de acord cu mine cînd spun că nesfârșitul este infinit. La fel, și urățenia. Este la fel de frumoasă ca idiolenia. Nimic nu se compară cu doi respingători, minunați ca niște tâmpiți deștepti, care te lasă să înțelegi că nesfârșitul durează de obicei mai mult decît ar cere bunul simț. Nu are nici o importanță faptul că ciocotof se termină în off, ca orice vodcă, ca un Stroganoff, ca un Kalachenikoff cu care poți să guști infinitul la nesfârșit, dacă ai ocazia și bunul simț să te sinucizi la timp. Asta în cazul în care te prinzi că te comporți ca un iconostroff, ca un nenorocit de aparat care-ți arată un malacoff, adică o crinolină, cu fundu-n jos, de se vede absența sexului sexului opus. Dacă nu te prinzi, și de obicei așa se și întîmplă, rămâi cu gaga ta oribilă, care te privește ca și cum ai lucra la Securitatea oribililor, și crăpați în voi bumboane, fără teamă de Raskolnikoff. Așa sunt tinerii, entuziaști și tinerești ca moartea! Poate că acești tineri superbi vor scrie într-o zi superbă, în comă diabetică, versul: Ciocotoff, servește-te de catastroff!

Răzvan EXARHU

Tracon, care toarnă-n fundație beton

Revenim cu o transmisiune rece de la telegondola din Mamaia, această nouă victorie a tehnicii asupra gravitației și a partidului asupra bugetului. Dar nici tehnica aia nu ar fi făcut mare brînză dacă n-ar fi fost, nene, firmele din familia prefectului de Constanța și din cea a colegului său subprefect, care să meșterească la marea realizare a regimului Mazăre. Evident, fără problemele de matematică, de fizică sau de conștiință pe care și le-ar face alți demnitari cînd ar veni vorba de halit lucrări pe banii statului pe care îl reprezintă. „Execuție montaj – Meconst; Fundație beton – Tracon”, scrie pe ici, pe colo, prin punctele esențiale, pe la telegondolă. Meconst este firma clanului Martin („Martin”, după numele prefectului PSD), reprezentanți cu succes ai categoriei „mari datornici care apar în Top 300 Capital”, iar la Tracon este acționar Nicolae Moga, fost subprefect PSD, actual consilier local PSD și veșnic juneprim al Constanței. Observați acum potriveala: „Fundație beton – Tracon”. Este că n-ar fi de mirare să apară, într-o zi, un caiet de sarcini în care să scrie: „Numele executantului trebuie să rimeze cu denumirea serviciului”?

Gușterul Manole

La Brașov, aripa Iliescu a zburătăcit aripa lui Năstase

Camera Deputaților:

1. Constantin Niță;
2. Luminița Olteanu.

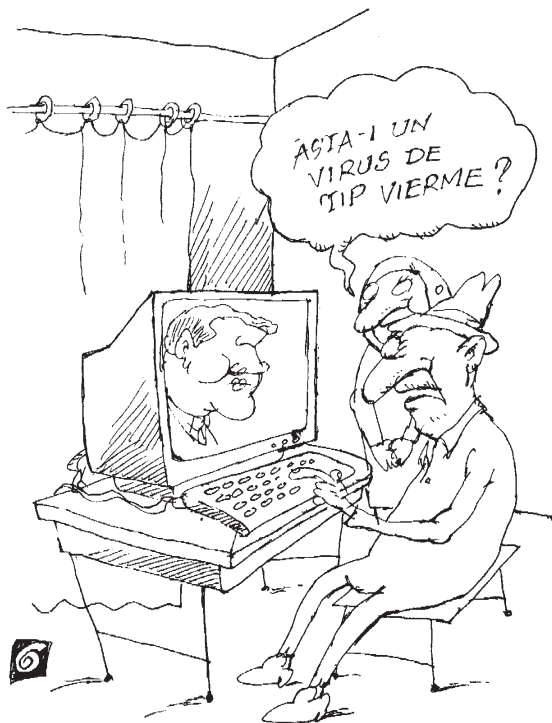
Senat:

Otilian Neagoe.

Cam așa se pare că trebuie să arate pînă la urmă rezultatul votului intern de la PSD Brașov. Și rezultatele nu sînt deloc previzibile – pentru că cei trei fac parte nu din aripa lui Năstase, ci mai degrabă din penajul lui Iliescu. Luminița Olteanu este director la Direcția Generală de Protecție a Drepturilor Copilului Brașov, iar Otilian Neagoe mai face încă pe prefectul. Cei doi sînt parte a găștii Fulga, apropiată lui Iliescu. În activitatea politică, Luminița de la Drepturile Copilului s-a remarcat ținîndu-l la pieptul ei bogat, nu tocmai părintește, pe Sergiu Chiriacescu, rector al Universității „Transilvania”, prieten de-al lui Iliescu și luzăr la alegerile pentru Primăria Brașov. Otilian Neagoe este alintat între prieteni ca Etilian, datorită unor preocupări foarte asemănătoare cu acelea ale lui nea Nicu Văcăroiu – deci și el tot tabăra Iliescu. Iar înainte de 1990 a fost responsabil cu cenzura la *Viața studentescă*, ceea ce nu mai lasă loc de îndoială că face parte

din ale lui Iliescu oști. Sau din ai lui Iliescu „foști”, ca să respectăm tristul adevăr istoric.

Marele pierzător al alegerilor interne este senatorul multimiliardar Ioan Seche, care face parte, firește, din aripa cu multe case a PSD-ului. Într-adevăr, la

PSD Brașov s-a produs mult trîmbițata schimbare a partidului: chiloții tetra ai lui Năstase au fost schimbați cu izmenele lui Iliescu.

Sigmund Fraud

Incredibil!

Drumurile lui Opreșan duc și la Parchet

Urmați-ne din nou, stimați consumatori, pe podiumul de prezentări șmenuri din Provincia Europeană Vrancea, moșia manechinului PSD Marian Opreșan, ca să vedeți că, la nevoie, nu doar dușmanii din PD-PNL sînt mătrășiți, ci și plevușca de partid.

Dăm un pic în marșarier, cu mare grijă la drumurile de rahat din zonă, pînă în primăvara lui 2002, cînd, pe lîngă niște ghiocei, ceva trandafiri și niscaiva bălării, în Vrancea a răsărit și un front de lucru de 2 kilometri pe un drum de piatră numit Cocosari-Plopu, finanțat de primăria din Gura Calitei. Acolo s-au făcut că lucrează angajații firmei Aispa Stars '95, care au mutat niște piatră de colo-colo, pînă i-a ieșit sufletul, pe o baniță de bani. Era vorba de 4,65 miliarde de lei – inițial erau doar 3,4, dar foamea era mult mai mare – sumă încasată înainte de a începe așa-zisele lucrări, bani cu care o firmă oarecare ar fi turnat, poate, asfalt. Aispa Stars '95, însă, nu era o firmă oarecare. 87% din acțiunile sale aparțineau societății Aispa Stars București. La Aispa Stars era acționar Art

Construct '95 București, iar aici era asociat – sper că ne urmăriți cu atenție – Marian Opreșan. Alături de președintele CJ mișunau afaceristul Corneliu Prunache, soția lui și ceva puiet de partid. Banii dijmuiți de consiliul lui Opreșan nimereau ca obleții fraieri tot în plasele găștii Opreșan.

Încet-încet, mai rezemați de o lopată, mai cu o remorcă vînturată prin zonă, ajungem în primăvara lui 2004, tot la Gura Calitei, unde fostul primar este cercetat pentru abuz în serviciu, fals și uz de fals. Curtea de Conturi a stat cu lupa pe gestiunea primăriei și, după ce a insistat, printre altele, pe celebrul drum Cocosari-Plopu, la care s-a odihnit firma duetului Opreșan-Prunache, i-a găsit fostului primar Ion Nicolae o gaură în gestiune de 400 de milioane de lei. Deși a fost astupată, gaura asta l-a costat un dosar la Parchet și, implicit, candidatura pentru un nou mandat. Sperăm totuși că nu a ajuns chiar pe drumuri, mai exact pe drumurile alea reparate de Opreșan & co.

Auz în serviciu

Săptămîna străinilor

● O familie din Germania și-a găsit după 9 ani cîinele pierdut. După numărul tatuat pe urechea animalului, un adăpost din Berlin a anunțat stăpînii de miraculoasa descoperire. Deci lucrurile crezute pierdute se pot încă recupera. Astfel, mai putem spera pentru talentul muzical al lui Adrian Enache, vocea Tinei Turner, poate chiar și nasul lui Michael Jackson. Din păcate, cred că tot nu putem face nimic pentru părul lui Băsescu sau pentru credibilitatea lui Geoană. ● În anumite părți ale Indiei se încearcă promulgarea unei legi prin care bărbații nu au voie să bea fără acordul scris al soțiilor. Pedepsa prevăzută de lege este de pînă la trei ani pentru consumatorii prinși fără „permis“. Păi, cum își mai îneacă omu’ suferința și jumate de salariu fără să știe nevasta? Pun pariu că or să existe deja permise în alb, iscălite și scrise citeț. ● Vietnamezul Vo Hai Dao pretinde că e cea mai scundă persoană din lume la cei 85 de cm ai săi. Se pare că o boala contractată la vîrsta de patru ani i-a oprit creșterea și l-a făcut atît de vulnerabil încît nu putea să facă baie de unul singur. Slujba micuțului este aceea de vînzător de loterie într-un sat de vacanță. Dacă ar fi fost român, și-ar fi zis Vo Hai Copilu’ Minune și ar fi

început să „cînte“. ● O echipă de filmare din Norvegia care participă la turnarea unui film interzis minorilor a surprins pe casetă un grup de tîlhari înarmați care încercau să jefuiască un camion cu bani. Poliția va introduce caseta lungă de o oră ca probă în procesul intentat răufăcătorilor. Propun ca fiecare film

de acest gen făcut pînă acum să fie verificat în amănunt de poliție, poate așa descoperim și noi cine l-a omorît pe Kennedy sau dacă Ceaușescu stă la o havană și un rom cu 2pac Shakur în loc să fie mort!

AgencIA de presă

⚡Meteo

În sfîrșit, a venit și Vremea noastră!

Nu vrem să cîntăm ca Gia, nu vrem să arătăm ca fetele de la Spice Girls, nu vrem pictoriale ca Daniela Györfi, vrem numai să facem politică! Nu vrem să mergem la nunta lui Vali Vijelie, nu vrem să prezentăm vremea în sutien la *Fata de la pagina 5*, nu vrem să ne luăm credite în leasing țigănesc de la Sile Cămătaru, vrem dreptate pentru ziarisți! Nu vrem să jucăm golf cu crosa de 5.000 de euro a lui Cataramă, nu vrem să

agățăm cu Rolls-ul lui Columbeanu fetele care ne-au refuzat în liceu, în școala generală și în grădiniță, vrem numai să luptăm cu corupția endemică! Doamnelor și domnilor, în această săptămînă unică pentru presa românească și Biroul de Investigații de la *Academia Cățavencu*, într-un instantaneu rarism din înSORITA Cubă, cu mult înaintea Andreei Marin,

MIRCEA TOMA și CORNEL IVANCIUC
VĂ PREZINTĂ VREMEA

descopery

Boabele de orez aduse ofrandă părintelui tibetanologiei

Pastorul Körösi Csoma Sándor, întemeietorul tibetanologiei, s-a născut în 1784 în secuime și a studiat la Colegiul reformat din Aiud și la Universitatea din Göttingen, din Germania. Împătimit de originea limbii maghiare, despre care era convins că se trage din idiomurile vorbite în Tibet și Mongolia, pleacă spre India, unde va petrece 22 de ani și unde își va găsi sfârșitul. Pe drum se împrieteneste cu englezul George Marcroft, care îl va sprijini financiar pentru a se consacra studiului limbii tibetane. Va fi ajutat în eforturile sale supraomenești de lama Sangye Phunchog, de la mănăstirea Zangla, din Zanskar, de sub Himalaya. Studiază 325 de volume, a peste 100.000 de pagini, și în 1834 editează la Calcutta, în premieră mondială, „Dicționarul tibetano-englez”, ce include 40.000 de cuvinte și o gramatică a limbii tibetane în engleză. Călătorește în Bengalul de Nord și, ajuns la Darjeeling, în drum spre Lhasa, capitala Tibetului, se îmbolnăvește de malarie și moare în 1842, la 58 de

ani. Câte zece exemplare ale dicționarului și gramaticii vor fi expediate, conform dorinței lui Körösi, unor prestigioase instituții culturale din Ungaria și Transilvania. Körösi a fost îngropat cu fast la Darjeeling, iar memoria lui este păstrată cu sfințenie, până în ziua de azi, de secuii pe care i-a iubit atât de mult și de comunitatea orientaliștilor. În 1966, Mircea Eliade a avut o discuție cu pastorul luteran de origine română Richard Wurmbbrand. Pastorul i-a povestit istoricului religiilor că a călătorit în Tibet, unde a descoperit două sate de băstinași convertiți la calvinism, care pretindeau că au fost creștinați de pastorul Körösi. În amintirea lui, fiecare membru al comunității a strâns câte șapte boabe de orez zilnic, timp de peste 100 de ani. Orezul a fost revândut în India, iar banii obținuți i-au fost dați lui Wurmbbrand, cu rugămintea de a oferi cu ei două burse la Oxford unor tineri studioși din Curuși, satul natal al lui Körösi.

Isfahanul Ancuței

Rromii vor avea de respectat cele 10 somații din Biblie

Cică pe niște români i-a ajutat Dumnezeu să primească un fond Phare pentru publicarea unei Biblii în limba rromanes. Sintem curiosi cum s-au tradus cele 10 porunci. Sperăm că traducătorii nu au modificat nimic, fiindcă n-am vrea să se ajungă la porunci ca: 1) Eu sînt bărbac-tău, care te-a furat din casă la tac-to și te-a dus la disco. Să nu te prind că dansezi cu alți derbedei afară de mine. 2) Să nu-ți faci chip coclit și să nu întruhidezi nimic din cîte sînt în ceruri, pe pămînt sau la IGP. Să nu te închini lor și nici să le slujești decît dacă te-mprumută cu bani. 3) Să nu iei în deșert pe nimeni. Și nici să te duci tu în deșert. În Jărmania e mai bine și, dacă ai noroc, legea va lăsa nepedepsit pe cel care nu s-a dus în deșert, ci în Jărmania. 4) Adu-ți aminte de ziua de

odihnă, cînd pleacă rumunii la picnic și-și lasă casele nepăzite. Să lucrezi șase nopți... iar ziua este pentru odihnă sau pentru ascuns de gabori. 5) Cîntește pe gardianul tău și nu te lua de mama lui, pentru ca să nu ți se adauge zile la răcoare în plus. 6) Să nu ucizi dacă ți-ai uitat sabia ninja acasă. 7) Să nu fii desfrînat la petreceri. Să nu uiți că nunțile și botezurile se trag pe video. 8) Să n-o furi. 9) Să nu mărturisești împotriva compicelui tău fiindcă te-am belit p-ormă, cînd ieși de la bulău. 10) Să nu poțestești la fetele aproapelui tău pînă nu plătești înainte la plasator. Să nu poțestești nici boul, nici asinul, nici iapa lui și nimic din cîte are aproapele tău în sufragerie.

Evangelhia după Iulian

Nu cumva să credeți că alegerile interne din PSD au fost truate chiar așa, fără pic de spirit de organizare. Nici vorbă: candidații care-au concurat pe culatoarele lui Nica au avut, pe lîngă obligațiile inerente șme-nului, o sumedenie de alte îndatoriri, printre care și pe aceea a autopromovării. Aveți alături exemplul candidatului de Brașov Iancu Vespasian Augustin, vicepreședintele organizației județene a PSD, care atît de bine s-a

pregătit de alegeri încît, la capitolul „Realizări”, și-a trecut înainte și litera „I”. Literă altfel bine găsită, culeasă probabil din cartea de muncă. Și ne cerem scuze pentru folosirea cuvîntului „muncă”, oarecum forțată pentru acest context și mai ales pentru acest partid.

Pogromul de guvernare

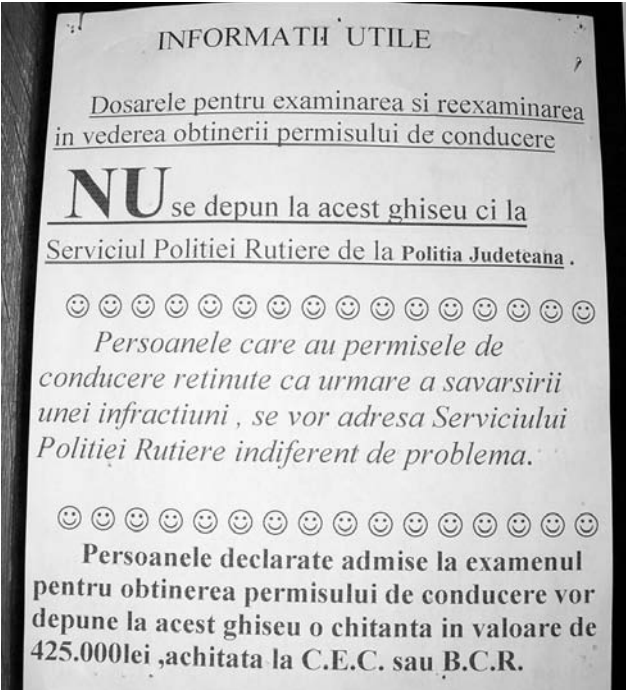
Poliția a deschis un fel de hohot-line

O mulțime adunată buluc lîngă anunțul din imagine, pe undeva printr-un sediu al Poliției Bistrița, se chinuia să descifreze cum ar suna mesajul cu fețele alea surizătoare înglobate în text. I-auzi:

Informații utile (adică de risu’ lumii) Băi, fraierilor, încă nu v-ați prins că dosarele nu se depun aici, ci – ha-ha-ha! – la sediul de la... băi, că mă umflă risul cînd vă văd grămadă pe toți aici, deci la Serviciul Poliției Rutiere sau ceva de genul ăsta, cui îi mai pasă, că deja rîd de mor... Persoanele care au fost atît

de fraiere încît să le fie reținute permisele (bă, da’ proști puteți fi! Ha-ha-ha!) se vor adresa, indiferent de problemă, altundeva, că eu nu pot să vă primesc, că mă cac pe mine de ris deja! Cei care și-au luat carnetul ar fi bine să se grăbească cu chitanța aia, că nu mai pot de ris și plec acasă în cîteva minute, să mori de rîs, nu alta! Bă, da’ ce-am mai rîs, fugiți de-aici, pînă nu vă dau un baston peste gioale! Hai, pa. Banii între acte, vă rog. Hi-hi-hi! :)

Haz pe foc

Oameni plecați de-acasă, la vilă

Casa pe care domnul Ilie Chincea, directorul Agenției de Protecție a Mediului Caraș-Severin, și-a cumpărat-o din salariul de bugetar, pe strada Mihail Kogălniceanu nr. 26 din Reșița, nu a mirat pe nimeni. Nici pe firmele SC ABRAXAS SRL și SC CONSPROIECT SRL (cîștigătoreea majorității licitațiilor din județul Caraș-Severin ce au ca obiect de activitate lucrări de construcții cu bani de la buget), ca

re, după ce au proiectat și executat noul sediu al Agenției de Protecție a Mediului, și-au făcut un pic de lucru și pe la noua casă a lu’ șefu’. Cică PNA-ul s-ar fi autosesizat un pic, însă cum mare lucru nu s-a întîmplat, e de presupus că cele două firme or fi ajuns și pe la el și i-au schimbat nițel Parchetul. Sau poate doar i l-au uns.

Leneș Curcanul

Godac cu verdeață și discurs în gură

După ce a rîmat inspirat prin paginile 3, 12 și 16, A.P. se odihnește pe o costiță ca într-un ritual inițiativ

Cel care șade colo, lungit în lucernă este – și nu vă trebuie educație de măcelar ca să vă dați seama – însuși marele autor de rîmă fără prea multă premeditare, Adrian Păunescu. Cum se vede, omnivorul a uitat de necazurile familiale și cu puțin timp în urmă a început, cu osînză expusă pe cîmpurile patriei, să își facă campanie electorală în noul județ în care a fost propulsat, Hunedoara. El a participat la Festivalul de muzică populară „Drăgan Munteanu”, în Poienița Voinii, alături de ministrul Tănăsescu și de soția dubios de zimbitoare a acestuia. Drăguțul sau, mai bine zis, deliciosul de el, cum zace el acolo, în mijlocul miriștii, de zici că-i la Woodstock. Și că nu-i mai lipsește, ca să se simtă în largul lui XXL-ic, decît mocirla de la Woodstock-ul ăla din ’69.

Ileana Osînzeana

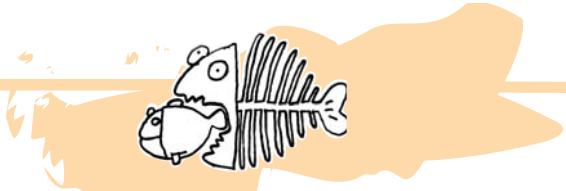
Cum a marcat Bârsescu un gol de miliarde

Mihai Bârsescu, prosper om de afaceri din Tîrgu Jiu, a reușit să țepuiască statul cu cîteva zeci de miliarde de lei, cu ajutorul unei inginerii financiare pe care, deși chiar și un copil ar descoperi-o, inspectorii financiari din Gorj nu au sesizat-o. Ca persoană fizică, Bârsescu a vîndut un imobil de 63 de miliarde de lei, situat în centrul Tîrgu Jiului, firmei Gopi Com SRL din Arad. La puțin timp, firma Gopi Com SRL vinde același imobil, tot cu 63 de miliarde, firmei Sunpex SRL din Tîrgu Jiu, care aparține lui Ion Drajman, nimeni altul

decît socrul lui Mihai Bârsescu. Apoi socrul, prin firma Sunpex SRL vinde imobilul tot cu 63 de miliarde de lei firmei Alcpromet SA din Tîrgu Jiu, unde acționari sînt soții Bârsescu, adică ginerele și fiica sa. Prin aceste vînzări succesive, imobilul a ajuns de la o persoană fizică la o persoană juridică, în fond aceeași, adică familia Bârsescu. Prin acest ter-tip, societatea Alcpromet a efectuat o compensare între TVA-ul rezultat din tranzacția făcută cu imobilul și alte obligații la bugetul de stat, pe care aceeași societate le avea. S-a executat

astfel o fentare a statului și un gol de cîteva miliarde de lei. Simplu, la fel de simplu ca un dribling executat de Bârsescu pe seama inspectorilor financiari gorjeni, Marinel Nedeluț și Dumitru Udroi, cu care Bârsescu a fost văzut jucînd de multe ori cîte o miuță pe maidanele Gorjului, ca între buni prieteni.

Biroul de Investigații

Răspunsuri la scrisori

Alexandru Pop (Baia Mare): Amuzant pseudonimul pe care ți l-ai ales: Alex Porc, dar nu cred că numai pseudonimul e de ajuns ca să devii celebru. Pseudoromanul tău în două părți, intitulat *Femfi*, nu e rău deloc, dar din păcate a apărut la o editură obscură și probabil nu o să-l vadă nimeni. Data viitoare încearcă la Polirom sau la Paralela 45. Nu de alta, dar e păcat și de pseudonim, și de talentul tău. Îmi pare sincer rău că Țepi nu mai trăiește ca să se bucure de cartea ta.

Lucian Gheorghiuță (Gugești, Vrancea): Ziceți că l-ați văzut „întimplător” pe Mircea Dinescu în iulie la Neptun, la Casa Scriitorilor. Și ați rămas surprins cum a șters masa din grădină „și a adus tot ceea ce trebuia la masă, fără nici un ajutor...”. De aici ați tras concluzia că Mircea Dinescu nu mai are încredere în oameni și „aceasta e foarte trist”. Vă asigur că Dinescu are încredere în oameni. S-ar putea să nu aibă încredere în chelneri și bucătari. Drept pentru care, atunci când vrea să mănânce bine, își gătește singur, își invită prietenii la masă și îi servește el. Probabil că asta s-a întâmplat și la Neptun. Nu era și Pleșu pe acolo?

Ștefan Rus (Arad): Sincer să fiu, habar n-am cum se ține o

coasă în mână. O să consult un specialist pentru a afla ce și cum. Dar dacă zici că Năstase o ține (în poza care a apărut în revistă) pe invers, așa o fi. De la o vreme mai multe lucruri au început să-i meargă pe dos lui Năstase. Ai dreptate, este vorba de o greșală la pagina 13 din numărul 34 al *Academiei Cațavencu*. Ni se mai întâmplă și nouă.

Cornel Marinescu (Iași): S-ar putea ca polițistul din urbea dvs. să aibă față de mafiot, dar asta nu-i de ajuns ca să-l punem la zid. O să-i dau lui Mircea Toma scrisoarea și, dacă se dovedește că ai dreptate, ăla e, domnul polițist!

Virginia Danciu (Cluj-Napoca): Vă deranjează că MTV-ul transmite prea multă muzică românească (proastă). Cred că există o lege care obligă media să transmită nu știu cât la sută și producții românești. Pe Pepe îl au, pe Pepe îl dau! Sfatul meu este să treceți pe Radio România Muzical. Dar și ăștia transmit nu știu cât la sută muzică simfonică românească. Ceea ce ar putea (din nou) să vă enerveze.

Gloria Gabriela Radu (Cluj-Napoca): Mă bucur că ați revenit. Vă doresc multă sănătate și vă așteptăm (sincer) viitoarele scrisori. **Ștefan AGOPIAN**

Coasa lux

Un afro-african de sud (ca să fim politically erecti), afro-domnul David Masenta, mi se ceartă cu iubita sa Mgwani Molomo. Se face negru – adică mult mai negru – de supărare și o omoară pe femeie, care pe deasupra mai era și însărcinată; sau, mă rog, pe dedesubt, nu pe deasupra. Apoi se autosinguinează și el însuși. Până aici

nimic grav. Voi vă certați, voi vă-mpăcați! Ceea ce s-a și întâmplat. Fiindcă concetățenii lor din tribul Sotho au hotărât ca odată cu înmormântarea să officieze și nunta dintre cei doi, dat fiind că trăiau împreună de trei ani. Bănuiesc că nunta a fost mișto: invitații au depus darul direct pe ochii sărbătoritorilor, iar mireasa a aruncat în loc de

buchet coroana; nu cred să se fi repezit cineva s-o prindă. N-aș vrea să le stric bucuria oamenilor, dar eu nu cred că va ține această căsnicie. Este de apreciat o soție mai tăcută, dar cât să suporte și ea, săraca, un soț care lipsește noptile și ajunge acasă de fiecare dată dimineața? Fiindcă strigoii așa fac. Va interveni rutina, iar cei doi

se vor răci (la propriu) din ce în ce mai mult unul față de celălalt, până la despărțire. Iar dacă nunta a fost odată cu înmormântarea, bineînțeles că divorțul se va oficia odată cu Învierea, deci de Paște.

Mortua best

Tanti Marița și moș Oltenița

Între o vizită la APACA și două la WC, bătrînul Iliescu și-a luat picioarele în spinare și a vizitat strada Toamnei din București, loc fără virtuți istorice sau proletare – dar plin de cetățeni săraci care-și folosesc mina dreaptă o dată la 4 ani. Și nu pentru a mânca, ci pentru a vota. În ajun, toți rahații de pe stradă au fost luați pe sus de măturătoare, iar în locurile astfel eliberate au fost plantați mai frumos mirositori, dar la fel de inteligenții bătauși de la SPP. În absența unui Trabant cu care să-și încerce circumvoluțiunile bicepsilor, SPP-iștii au vrut să-și măsoare numărul de neuroni din tricepși cu tanti Marița, o vânzătoare de semințe care-și face veacul și suma pe respectiva stradă. Până la urmă, binele a triumfat, tanti Marița rezistînd eroic și reușind să domine, culmea, tocmai prin vocabular conflictual de idei pe care vizita lui Iliescu i l-a pricinuit cu cavalerii mesei rotunde și ai capului pătrat de la SPP. Astfel că, în timpul vizitei pe strada Toamnei, Iliescu a dat nas în nas tocmai cu tanti Marița. Ceea ce trebuie să-i fi amintit de vremurile juneții sale revoluționare, cînd avea incisivii de lup tînăr comunist, dar premolari tot de spărgător de bostane made in Oltenița.

Bostan și Bran

Jurnalul lui Tetelu

Ăăă. Urmează, ăăă, *Jurnalul lui Tetelu!* Ăăă, ce...?! Ăăăă, asta e introducerea de la, ăăă, *Jurnalul lui Tetelu*. Cred. Ăăă...

8¹¹. AM APLICAT O NOUĂ MĂSURĂ DE CONDUCERE ÎN TETELIA, SATU ÎN CARE SÎNT EU DICTADOR: AM NUMIT ȘOFER PE AMBULANȚA SATULUI PE UN BOU CARE NARE CARNET!! ȘACUM MĂ DISPREZ CU PACIENTII, NU MAI ARE UNU CURAJ SĂ SE ÎNBOLNĂVEASCĂ ÎNPOTRIVA MEA!!!)

8¹⁰. AM ȘI IEU O NEÎNȚELEGERE: NU-DISMUL. NU POT SĂ ÎNȚELEG CUM NAIBA SĂ FII NUDISM!/: PĂI CUM DRACU SĂ STAI ÎN PIELEA GOALĂ FĂRĂ SĂ TE FUTI???!!?!(NU ÎNȚELEG!)

8⁹. A AVUT LOCUL UN FENOMEN ÎNȚE-REȘANT ÎN TETELIA: ÎN SEBIU „ACA-DEMIEI DE NEUROCHIRURGIE VETERIN-ARĂ PE COI” A AVUT LOC TRADIȚIONA-LUL MECI DE ȘAH ETERN ÎNTRE E-CHIPA PICTORII NAIVI DE ICOANE CO-NȚRA MATEMATICIENII NAIVI DE ÎN-TEGRALE. REZULTATUL A FOST TRĂGIC: LA PRIMA MUTARE A PIONULUI DE LA E4 LA E5, MATEMATICIENII NAIVI SA-CÎCAT PE EI DE PANICĂ ȘI A FĂCUT ÎNFARCT DE EMATIE. ȘI A MURIT ZORE MAI TÎRZIU ÎNTRUN ÎNFARCT DE MA-SINĂ, CĂ ȘOFERU AMBULANTEI A FĂCUT ACIDENT DE MAȘINĂ EAR’ MATEMATI-CIENII NAIVI A FĂCUT ÎNFARCT ÎN-TRUN COPAC DE PE MARGINEA ȘOSE-LEI! ETCETERA DIN PĂCATE A MAI A-VUT LOC ȘI ALTE 2 ACCIDENTE, ÎNȚE-PUȚATI NEUROCHIRURGII NAIVI DIN T-ETELIA A EFECTUAT CÂTEVA OPERAȚII NAIVE PE CREEK: A ÎNLOCUIT ‘UN OCHI CU UN COI ȘI RETINA CU O BĂȘICĂ DIN CURU LA UN PORC! ȘI, ‘CULMEA, ETCETERA, OMUL A ÎNCEPUT SĂ VADĂ: PRIN PORCUL DIN CURTE, DAR NUMA CÎN AVEA ERECȚIE!! PORMĂ A FĂCUT ÎNFARCT LA OCHI ȘI A MURIT DE CANCER, EA GĂ-ȘIT STATISTICIENII NAIVI PETROL LA PÎNICHII!!

8⁸. ACESTA ESTE INDICATORU CARE AR TREBUI MON-ITAT LA ÎNȚĂRREA ÎN TOTE PĂDURILE DIN ROMÂNIA: INDICATORU RUTIER DE VIOL!

23¹⁰. ÎNȚĂRREA. DOMNUNG, AJ UREA ȘI ȘTIU PÎNUL DE LA CARDUL LUI DUMNEZEU!!!

Munca cu cartea Epistolarii Vestului sălbatic

Corpusul epistolar*, îngrijit cu o minuțioasă erudiție de către Tereza Culianu-Petrescu și Dan Petrescu, este o splendidă mărturie paideică, plină de densitate și, uneori, chiar de suspans. Improvizațiile locale ale lui Culianu, imediat după autoexilare, cuplate cu haosul poștei italiene (exasperantă pentru Eliade) ră-tăcesc plicurile în întînzieri labirintice. Ulterior, deși lucrurile se vor schimba, incertitudinea a-ceasta originară în privința tra-seului scrisorilor pare să rămînă o constantă a relației lor, boico-tată parcă de o conspirație a poș-tașilor. Citite una după alta, scri-sorile par a alcătui o scară a dis-cipolatului pe care Culianu urcă prudent, dar tenace. E un dans al apropierei cu tatonări, eschive și politețuri grațioase. Căldura și în-drăzneala confesiunilor lui, stîngăciile apoi, generează simpatia crescîndă și binevoitoare a maes-trului, dînd măsura unui traseu inițiativ asumată ca atare de fie-care parte. Sînt multe lucruri care ar merita punctate, mai ales pen-tru cei interesați de traseul inte-lectual al lui Culianu sau de culpa lui Eliade vis-à-vis de legăturile cu mișcarea legionară. Este evi-dentă, din cîteva scrisori smulse de insistenta curiozitate a lui Cu-lianu, atitudinea expeditivă și re-tractilă a lui Eliade în a-și mărtu-risi sieși și celorlalți păcatele anilor ‘30. Fără convingere, dar

cu o politețe admirabilă, Culianu se lasă purtat docil, dar nu fără rezerve, în direcția indicilor bio-grafici sugerați de maestru, lă-sînd mereu senzația că, deși înțe-lege, nu prea pricepe. Are și inte-rese, sigur, dar nu lasă niciodată impresia că ele îi vor domina în vreun fel admirația. E prezentă ocazional și colcăiala de birfe, mici orgolii și drame bovarice ale diasporei, în care tînărul refugiat politic cade uneori cu naivitate. Și iată, surprinzător și cumva pre-monitoriu, un fragment dintr-o scrisoare (nr. 57 – 22 nov. 1978) în care tînărul savant mărturisea: „...mă gîndesc totuși să vă spun că am luat o hotărîre în legătură cu viitorul meu; bănuiesc că nu peste mai mult de zece ani, dacă voi mai trăi, cînd deci voi fi «in mezzo del camin», voi părăsi acti-uitatea universitară – poate voi face comerț cîțiva ani, ori așa ceva... Oricum înainte de asta vreau să devin «cunoscut»“. După 13 ani era cunoscut ca un cerce-tător cu vînă, conducea o decapo-tabilă roșie prin Chicago, se sco-sese cu banii, dar, din păcate, tre-cuse cu mult de mijlocul vieții.

Alin IONESCU

* Ioan Petru Culianu, *Dialoguri întrerupte*, corespondență Mircea Eliade – Ioan Petru Culianu, pre-față de Matei Călinescu, Polirom, 2004.

Scoala de balet și proaste maniere

Viața are o oarecare savoare dar – ați ghicit! – nu poate fi de-gustată oricum. Pentru a pătrun-de în intimitatea aromelor exis-tențiale țî-e necesară o anume inițiere, o anumită înzestrare și un anumit ritm. Cum ar zice pre-mierul Năstase, „anumite as-pecte“ ale vieții se cer degustate în deplină competență. Cadența evenimentelor, punerea lor în scenă și măiestria interpretării lor sînt elementele care deose-besc o trăire profundă de una complet searbădă. Milan Kundera

alege lentoarea* și umorul. Pen-tru a deveni comestibilă și plăcută de trăit, trepidația zilnică are ne-voie de pauze mari, de respirații lungi, lipsite de grabă și, evident, are nevoie de ceva haz. Lentoarea îți permite o privire mai relaxată, mai atentă și, deci, mai perfor-mantă asupra amănuntului. Înce-tinită, scurgerea momentului îți îngăduie să cuprinzi mai bine amănuntele desfășurării ei.

Pe fondul acestei ideologii ironice, Kundera dezvoltă con-ceptul balerinului. Cartea e scrisă

în Franța, în limba franceză, deci balerinii, cu excepția unui savant ceh, sînt parizieni. Nu poți fi ba-lerin fără o anume înzestrare in-telectuală (compensată uneori de o bună vizibilitate socială), așa că balerinii cu greutate sînt fie politicieni, fie universitari. Ținta supremă a balerinului este nu puterea, ci gloria. Notorietatea, setea de mediatizare, exercițiul insistențial al expunerii în public a nu importă căror stupidități com-pun împreună resortul neobosit al personajului. Numai că, pen-tru a străluci singur în lumina re-flectoarelor, balerinul trebuie să curețe scena de rivali. Printr-un procedeu relativ mișelesc, intitu-late *judo moral*, balerinul își pune adversarii într-o poziție inferioară etic, îi doboară de pe podiumul

Cinem-a pîrît

I pak, Robot, dau știre...

Colegii îmi reproșează mai mereu că, după ce citesc comen-tariile mele despre filme, nu își dau bine seama dacă mi-au plăcut sau nu. Adică nu știu dacă să se ducă și ei să le vadă sau să stea în banca lor, pe terasă „La Motoare“ și cam de aceeași bani să bea patru beri bune. Așa că de data asta încep prin a spune tranșant, ca să fie clar pentru toată lumea: filmul* mi-a plăcut și nu mi-a plă-cut. În 2035 – deși eu cred că pu-teau să dea lejer un 2015 – un ro-bot utilitar din ăla care-ți cară sacoșele de la piață, plimbă cîine-le de trei ori pe zi, respectiv care ne va scrie nouă textele pentru ziar cînd o să fim plecați în Vamă, un astfel de robot inofensiv de-vine suspect de crimă, fiind in-vestigat tocmai de un polițist com-plet tehnicofob (Will Smith). Ce spuneți acolo, în rîndurile din spate? Asimov? A, da’ nici n-o as-cunde nimeni, scrie clar încă de la sfîrșitul filmului: *Suggested by the book „I, Robot“, Isaac Asimov*. Problema e că pe parcurs, cu ideea lui Asimov în brațe, filmul se ciocnește într-o intersecție cu jumătate din *Minority Report*, îi calcă puțin pe bombeu pe alde *Blade Runner* și *Terminator 3* și

simpatiei generale și rămîne doar el în admirația publicului.

Firește că francezii au primit cu răceală conceptul balerinului, mai ales că, însoțit de o copioasă garnitură de umor, e foarte greu de înghițit. Kundera schiază însă cu eleganță irezistibilă printre so-ciopaiții anilor ‘80 și folosește ca pretext o amuzantă nuvelă din secolul XVIII, atribuită lui Vivant Denon. Un amor cu punere în scenă între o contesă, un marchiz și un tînăr cavaler se amestecă în delicioasa istorie a balerinilor. *Lentoarea* e un Kundera veritabil și – ceea ce o face irezistibilă – e o carte scurtă.

Doru BUȘCU

* Milan Kundera, *Lentoarea*, Hu-manitas, 2004.

accidentează grav întreaga trilo-gie *Matrix*, mai precis *Animatrix*, și mai precis episodul „The Se-cond Renaissance“. Ce mi-a plăcut: deși din film nu lipsește clișeul „parteneră pentru erou“, regizorul nu cade în plasa aceea clasică cu scenă romantică de bandajat răni la lumina lumîn-rilor urmată de baie în piscină, respectiv de țigara de după; efec-tele speciale – roboți bălîndu-se Kung-Fu n-ați văzut prea des; di-aloguri haioase ajutate și de pre-stația actoricească de copil cretin a lui Will Smith. Ce nu mi-a plă-cut: restul șabloanelor – robotul învață la începutul filmului ges-tul uman de a face cu ochiul, un fel de „I’ll be back!“-ul lui Termi-nator, și evident că trebuie să-l repete undeva pe la final; micile erori de scenariu care te fac să-ți pui întrebări de genul „Cum dra-cu’ mai are ăsta aceeași armă du-pă ce și-a pierdut-o în încăierare o dată, și după ce i-a mai și con-fiscat-o șeful împreună cu insig-na imediat după?“.

Daniel GOACE

* *I, Robot*, thriller SF, SUA, 2004. Regia: Alex Proyas. Cu Will Smith.

Show biz da’ culti Ceartă și precizie

Foarte echilibrat, și de aceea binevenit, mi se pare articolul de-spre „cearta unor intelectuali“ publicat de Gabriela Gavril în re-vista ieșeană *Timpul*, numărul 7-8, iulie-august. Sub titlul „Despre obsesii și înfruntări culturale. Chiar toate armele sînt bune?“, Gabriela Gavril scrie: „Nu-i admir necondiționat (pe Pleșu și Li-iceanu, n.m.), pentru orice ieșire în public [...], dar nici nu pot să-i contest cu orice chip, numai pen-tru că astăzi au succes, sînt răs-fățați de media. Cum nu știu ce va fi mîine, îmi rezerv plăcerea de a urmări spectacolul“. Și Ga-briela continuă: „În afară de niște accente ridicole (asumate bănu-iesc de discipolii lui Noica), nu găsesc nimic monstruos în lan-sarea și susținerea lui H.-R. Pata-pievici. Să nu mai fim ipocriți și să recunoaștem că, dacă am avea mijloacele necesare, mulți am

proceda la fel (și visăm poate să fim tratați precum autorul *Ceru-lui văzut prin lentilă*)“. Chiar dacă nimeni din tabăra autointi-tulată „democrată“ nu o va re-cunoaște, pînă la urmă atacul lor are o motivație foarte umană: in-vidia. Dar să ne întoarcem la Gabriela Gavril: „În ce mă pri-vește, scrie ea, am mari rezerve față de această carte (*Boierii minții. Intelectualii români între grupurile de prestigiu și piața liberă a ideilor*, Editura Compa-nia, 2004), dar nu-mi pot permite – precum Dan. C. Mihăilescu, bunăoară – să «rezolv problema» aruncînd numele autorului în-tr-un soi de listă a rușinii, unde sînt cuprinși de-a valma cei ca-re-au atentat în vreun fel la con-fortul și buna dispoziție a «pălți-nișenilor»“. În continuare, Gabe-riela Gavril analizează la rece car-tea lui Sorin Adam Matei și, în

urma acestei analize, universi-tarul de peste Ocean rămîne fără multe din frumosele pene cu care a încercat să ne ia ochii. Iar mie nu-mi rămîne decît să-i tri-mit un salut admirativ doamnei Gabriela Gavril. (Șt. A.)

● După reluarea lui 23 Au-gust, după sărbătorirea Canalu-lui Dunăre-Marea Neagră, nos-talgicii comunismului ne dau, pe banii noștri, publici, adică, un fel de „Cîntarea României“ într-un ambalaj numit Festivalul Artelor. Evident că sub patronajul spiri-tual, văzut sau nevăzut, anunțat cu discreție, pentru că aroganța a fost pusă în paranteze pentru campanie, al iubitorului de arte și tablouri, Adrian Năstase. Și cum trebuia să i se dea un ștaif mai internațional acestui Festi-val, pesediștii l-au păcălit pe Ioan Holender, de la Opera din Viena, să facă parte din comitetul de or-ganizare, fapt pentru care, în con-secință, adică, a fost adus și plătit să dirijeze și Zubin Mehta, un cunoscut al lui Holender. De ce spun că e vorba de „Cîntarea Ro-

mâniei“? Pentru că se ocupă de organizare, alături de Ludovic Spiess (care are la activ niște chi-xuri de organizare), nimeni altul decît fostul milițian Dinu Săraru. Este inadmisibil modul în care este promovat acest odios perso-naj din comunism, lăudătorul grețos al lui Ceaușescu, al cărui nume a fost legat, vă reamintim, post-revoluționar, de Banca In-ternațională a Religiiilor. Pe lîngă rușinea că un tip căruia Ceau-șescu și Gîdea i-au dat pe mîna doar Teatrul Mic, iar moartea nevinovaților de la Revoluție l-a promovat pe Săraru la Teatrul Național, pe lîngă această rușine, deci, individul e pus să mai ges-tioneze niște bani și să ne impu-nă gusturile lui dubioase în acest neclar, dar electoral Festival al Artelor. Și în vreme ce indivizi ca Săraru ne sfidează cu prezența lor total compromisă, Gabriel An-dreescu se aruncă pe Andrei Ple-șu cu un document din *România Mare*. Chiar că s-a întors mașina lumii! (I. M.)

Salvați de (șarpele cu) clopoțel

Cu chiu (dar fără Chivu), cu vai, naționala lui nea Puiu lasă-ne a mai câștigat o bătălie, de astă dată în fața unei echipe de macedoneni tari pe copane, cu chef de muncă dar – ce să-i faci? – cam slăbuți pe la gleznă, pe la călcii, pe acolo pe unde o strecoară Cernat. Mă uitam la ex-iugoslavi, care mai aveau puțin și îi luau pe ai noștri la bătaie, mă gîndeam și la bara finlandezilor și îmi aduceam aminte de vremurile cînd dădeam cu baticul de pămînt de ciudă că noi, românii, ne doream mai mult victoria cînd jucam cu unii mai buni, dar nu ne ieșeau decît căruțe de corne-re, o baniță de bare și un snop de loviturile libere extrem de periculoase. Exact cînd ne ardea buza mai tare pierdeam sau făceam egal. Dar o făceam, evident, la ma-

re luptă. Ce se întîmplă în zilele noastre? Se întîmplă ce am văzut cu Finlanda și mai ales cu Macedonia. Nea Puiu se piaptăna, Marica îi răspunde în doi peri, nuntașii fură miresele și le duc pe stadion. Astea la rubrica de mărunțișuri. În rest, băieții noștri se dau cu mașina prin oraș, cînd cîntă cocoșii, iar curcanii le saltă permisul de conducere. Nu ar fi de mirare ca Mutu să nu învețe absolut nimic din povestea asta și pînă la următoarea partidă de acasă să-și ia un avion. Sau să se prezinte în cantonament cu iahutul, în zilele cînd în București se organizează inundații. În paranteză fie spus, mi-a trecut prin cap că s-ar putea ca, după golul salvator, să vină unii cu o propunere genială: să-i dăm Briliantului carnetul înapoi! Dar am lăsat ideea să se tot ducă, pentru că, pînă la urmă, asta scrie în fișa postului: să dea goluri, nu? Numai noi sîntem în stare să urmăim păgubosul obicei de a răsplăti normalitatea. Dar să revin la ce se întîmplă în zilele noastre la națională. În zilele noastre – mai exact, în nopțile noastre –, cu cîteva zeci

de ore înainte de meci, băieții de la echipa reprezentativă se bagă pînă-n plăsele într-un scandal cu baruri, alcool și stripteuze. A ajuns Dănuț Lupu (vezi *Ev. z.* de luni) să rîdă de alde Neaga, Lobonț și Mutu (cel cu șarpele în dotare, cum zicea Claudio Ranieri) și să le dea lecții de petrecere a timpului ocupat: „Eu mergeam la cîrciumă înainte de un meci cu Gloria Bistrița“. Singura parte bună din toată povestea asta ar fi aceea că, uite, Nașule, băieții nu au superstiții, ca matala, care dădeai o ziaristă jos din avion – e clar că lor le plac femeile, le place să le aibă aproape, să pipăie și să urle: este, bă, Lobonțe! la luați niște dansatoare în avionul de Cehia și de Olanda, poate iese bine. Cu un arbitru de treabă, cum au fost ai noștri de la Urs Meier încoace, cu o trupă de balerine, cu niște iconițe în formă maximă, cu niște sfaturi de la Năstase, cu Șoavă pe bancă, poate-poate dăm lovitura în meciurile astea și mai mergem și noi la un turneu final. Că acolo dăm peste de-alde Albania, care a bătut Grecia, peste un Israel care a făcut 0-0 în Franța sau peste o Austrie

Să îți povestesc, nea Puiu, cum am dat golu' ăla. Mi-am potrivit cu atenție mingea, am studiat zidul, mi-am luat elan, am închis ochii și în momentul ăla mi-am imaginat pentru o clipă cum mi-ar sta mie într-un jacuzzi cu ălelalte care au mai rămas la Spice Girls!

Puiu Iordănescu, un proaspăt pesedist care susține că nu îl interesează funcțiile politice, surprins în momentul cînd tocmai încerca să i-o spună p-asta lu' Mutu!

care a scos un 2-2 cu Anglia. Păștia putem să-i batem, că doar nu mai există echipe mici în ziua de azi. Organizăm și o revenire a lui Hagî, așa, ca să-i speriem pe adversari sau măcar pentru spon-

sori și pentru audiență, și în zece-doișpe ani mai trecem și noi de grupe la un turneu final. Domnule Moțoc, aveți legătura!

Gabriel DROGEANU

poziție de moftsaid bîrfe din sport

● Apropo de figurile juniorului Marica Cipri, care s-a cam enervat pe nea Puiu la meciul cu Macedonia. Povestește un amic, este vorba de o fază de acum ceva vreme, petrecută într-un mare parc acvatic de pe litoral. Cică a văzut puhoiaie de fotbaliști de la Steaua, de la Sportul, de la Craiova, unii erau chiar scule, de-alde Pleșan, și cînd îi salutai răspundeau frumos, vorbeau cu tine, pînă și Călin Popescu Tăriceanu (jucător de la PNL) discuta cu lumea dacă îl întreba cineva de sănătate sau de PSD. Pînă într-o zi cînd au apărut Zicu (o rezervă de la Parma) și Marica. Obişnuit cu celelalte vedete pe care le-a văzut pe acolo, amicul i-a salutat și pe ăștia doi. Evident că băieții s-au făcut că plouă, s-au uitat la el ca la ăia care spală parbrize în piața centrală din Parma. Ce se întîmplă: cei doi erau atît de pătrunși de fițe încît duceau cu ei, de colo-colo, un cameraman care îi filma întruna, indiferent că stăteau aiurea la soare sau se scărpinau în părțile alea pe care le bagă și le scot ei cînd dau cu stîngu-n dreptu'. Haios e că la faza cu tovarășul meu a asistat și un tip, ospătar la o cîrciumă din Constanța, care, cînd a văzut că marea vedetă Zicu nu își bagă în seamă un potențial fan, i-a strigat de a răsuna pînă-n Delta Dunării: „Băi, Zicule, băi! Te-ai ajuns, bă, ai uitat cînd veneai la mine să cumperi telefoane furate!“.

Eva Hențigova

Invidioși pe Opoziție că pregătește un Guvern din umbră, pesediștii au atras în alianță PUR-ul, făcându-și, astfel, un partid din umbră.

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Davai ceas, davai betia

Senatul și-a cumpărat un ceas legat prin satelit de ceasul atomic de la Geneva, care o ia înainte cu o secundă la 1.000 de ani. Să sperăm că ceasul este și subacvatic, ca să reziste când o inunda nea Nicu Văcăroiu peretele de care-i afîrnat.

Buget, deci exist

Profesorii și gunoierii au cele mai mici salarii dintre bugetari. Problema e că gunoierii o duc totuși mai bine decât profesorii și mănincă ceva mai bine decât aceștia. Asta și pentru că ajung la tomberoane cu mult înaintea profesorilor.

De azi pe pîine

Adrian Năstase vrea să impună producătorilor să ieftinească pîinea, argumentînd că anul ăsta au fost producții record la grîu. Adevărul e că atît de mari au fost producțiile, că nici anul ăsta nu se mai văd culiții și fâniții călare pe lege.

Vor să-l scoată cozma curată

Liviu Luca vrea să mobilizeze toate sindicatele Petrom pentru a-l scoate pe Miron Cozma din pușcărie. Ar putea s-o facă după modelul încercat cu Rodica Stănoiu: să-i cumpere celula cu un milion de dolari și apoi să-i dea drumul. Probabil că de banii ăștia Miron Cozma le va da și doi gardieni.

Reparații generale la școli mult prea generale

La Livezi (Bacău), o femeie de serviciu a reușit să văruiască singură toată școala din localitate, după ce anul trecut profesorul de matematică rașchetase parchetul – tot de unul singur. Pentru ca elevii să poată învăța în condiții bune, mai rămîne ca pînă la iarnă profesorul de geografie să împingă de unul singur școala mai spre sud, la căldură.

Cronicarul
Grigore după Ureche

Contraeditorial

Ion Iliescu întinează nobilele idealuri ale soțialismului

Multora li s-ar putea părea că a scrie despre Iliescu este o futilitate.

O dată că s-a scris mult prea mult, și a doua oară că s-a scris zadarnic (nimic din ce și-a dorit presa sau societatea civilă nu și-a dorit Ion Iliescu). Presa nu și-a dorit angajarea Rodicăi Stănoiu la Cotroceni, sărbătorirea zilei de 23 August, blamarea retrocedărilor, grațierea unor infractori și nici măcar grețoasa justificare a bătaușilor de Pretor trabantist, ca să

spicuim câteva dintre găluștile prezidențiale ale proaspătului viitor președinte PSD. Așadar, orice prostii ar zice și orice nefăcute ar face inepuizabilul președinte, conștiința guvidelui majoritar are în Nea Nelu o idee inamovibilă pe care ne simțim datori s-o tratăm. Ultima dintre „puțele” gândirii Bunicuței, rostită-n fața corpului diplomatic român, pentru care fostul său partid, PCR-ul, l-ar fi luat serios la înfierat, sună cam așa: *Familiele și nevestele pot fi un factor benefic, dar și un factor aleato-*

riu. Dincolo de „profunzimea” metafizicii bulgărești (*ce este este, ce nu este nu este*), moștenită probabil de la mama sa născută-n Turtucaia, președintele se dovedește, cam în același timp în care Laura Bush & children lansau candidatura soțului la ultima Convenție republicană din SUA, în fapt, un adversar misogin al amestecului soției (familiei) în politica soțului. Atitudinea lui Ion Iliescu nu este immanentă unei crize antichiajniste conjuncturale, ci este marca școlii staliniste, în

care, dacă era nevoie, soția era „judecată pentru înalta trădare” a soțului. Îndealtfel, demisia lividă de două zile a premierului Năstase din această vară a avut o motivație strict personală, în urma unei virulente pomeniri de avere și de năstăsoaică. Nevestele ambasadurilor, premierilor sau aparatcicilor pe care le detestă Ion Iliescu nu sunt altceva decât rodul *aleatorilor* numiri pe care protectorul soților lor le-a făcut. Altfel spus, dacă doamnele ambasadori sunt niște țoape, asta se datorează cu

siguranță faptului că ambasadorii sunt niște țopârlani. Când, săptămîna trecută, Aneta Bogdan a vorbit în fața întregului corp diplomatic despre conceptul de brand de țară și despre imaginea apocaliptică pe care o are România în lume, soții factorilor aleatorii erau s-o ia la bătaie. Ca s-o lămurim definitiv: spune-mi ce nevastă ai și-o să-ți spun cu o marjă de eroare exactă cine ești.

Liviu MIHAIU

Săptămîna românilor PSD, aripa bătrînă

I-ați văzut pe moșii ăia care de vreo lună tot coboară scările alea rulante în reclamele PSD din presa centrală care anunță „alegeri în PSD, cel mai tare din parcare partid”? Și n-ați observat nimic ciudat? Cum, dom'le? Păi, de atîta vreme de cînd se chinuie băieții de la aripa tînăra care urcă pe sensul celălalt ați văzut și vreun print care să vi-i arate pe pensionari jos și pe tinerii pesediști ajunși sus? Nu. Știți ce bănuiesc eu? Totul este vrăjeală pentru fraieri. De fapt, bătrînii PSD pe care îi vedeți agițîndu-se pe sensul de coborîre dau din picioare doar la mișto. În realitate, scara de sub ei urcă, iar ei își mișcă picioarele: 1) ca să ne păcălească pe noi că se duc jos, și 2) ca să stea pe loc în pozițiile călduțe de conduce-re, știți unde, pe locul din stînga, din fața ciolanului. ➤ Adrian Năstase a participat în weekend-ul trecut la un meci amical în cadrul partidului, meci care să-l încălzească puțin pentru partida pe bune cu alianța PNL-PD din noiembrie. Duminică a luat sfîrșit serialul „Alege-te și ordine!”, horror PSD, 2004, în regia lui Adrian Năstase, cu Adrian Năstase în rolul principal, Adrian Năstase în rolul gagicii

personajului principal, după un scenariu de Adrian Năstase, suflor din culise – Adrian Năstase, iar muzica după care au jucat toți a fost cîntată de Adrian Năstase. ➤ Prea mult Adrian Năstase? A, da' asta nu-i nimic! Pregătiți-vă de noua grilă de programe a posturilor de televiziune, care conține acum mult mai mult Adrian Năstase! ➤ Atențiune, lăsați televizoarele, radiourile și ziarele închise! Urmează un comunicat important pentru la țară: Partidul Umanist Antena 1 a întors armele! Voiculescu – care, apropo, nu a fost securist, nici firma Crescent nu a fost firma Securității și nu le-a cunoscut nici pe conturile lui Nea Nicu, pentru că a făcut conferință de presă și ne-a arătat omul cartea lui de muncă – a semnat joi seară cu PSD. Asta e... Nu știu alții cum sînt, da' eu, cînd îmi aduc aminte de Mîndruță și Stoiceasca, și cum mai legau ei parlamentarii pesediști de *Observator*, de crăpau de plăcere organele de control jucîndu-se cu ei și nefăcîndu-le nimic, mai că-mi vine să dau pe PRO TV, să închid televizorul și să-l arunc pe geam ca pensionarii ăia din reclama la Altex. ➤ Ei, și uite-așa am rămas eu mut

Schimb de ștafetă în PSD: bătrînii le oferă tinerilor din partid șansa să le dea înapoi ștafeta, după ce s-au jucat puțin cu ea la prealegeri

de supărare, iar Mutu a rămas fără carnet. Se grăbea și el ca omul în noaptea de dinainte de meci să prindă un bar sau vreo discotecă deschisă pînă mai spre dimineață și cînd colo un polițist îi face semn să oprească. Mutu a oprit doar așa, să-i dea omului un autograf sau să-i arate cum frînează BMW-ul X5 în trei secunde de la 150 km/h. De unde era să știe că nemernicul de polițist e suporter macedonean și o să-i suspende carnetul pe trei luni? ➤ Apropo de BMW-uri, la o fabrică din Sibiu or să se producă componente electrice pentru BMW și Porsche. Nici nu s-a anunțat bine și fabricii i-au dispărut deja oglinzile laterale din baie și ștergătoarele de geamuri din camera femeilor de serviciu. ➤ Ministerul Turismului a reîncept programul „Litoralul pentru toți”. Ne pare rău, domnule Mitrea, dar nu știu cine o să vă mai meargă dumneavoastră la „ieftin și prost” după ce și-a

spart banii toată vara la „scump și prost”. ➤ Acțiunea Populară și PNȚCD sînt gata să fuzioneze. Oamenii lui Emil Constantinescu se pare că au două mari rezerve: cine o să fie președin-

tele alianței, respectiv cine o să plătească ultima factură Romtelecom de 276.393 lei a țărăniștilor.

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Vești bune

Mutu, Neaga, Lobonț, la unison:

Am băut Macedonia!

➤ Am băut sărăcia aia de Macedonia, ceea ce, la nivelul nostru, este o performanță. Cu Mutu beat la deschi-bere și Neaga la închidere, care la strip-tizuri închiderea e pe la ora 5 dimineața, am băut pe Macedonia, pardon, am băut pe Macedonia. Cu Iordănescu pe bancă și Lobonț sub bancă, vomînd, zicem mersi că i-am băut și pe amărății ăia, cu 2-1, sau cît o fi fost, că la 2-1 pentru ai noștri am închis, că se terminase

meciul.

➤ S-a terminat festivalul „Mamaia 2004”. Am mai scăpat de niște penibili. Cel puțin Corina Chiriac cînta. Dar ăștia noi o chinuie pe doamna voce, cu limba lor mică, noroc cu mămica și tătucu', care le-au luat trupă de muzică ușoară. I-a întrebat babacu': „Ce vrei să te faci cînd o să fii mare?”. „Formație!” – au răspuns puradeii din showbiz și așa le-a rămas numele. Străbuna Vestire

